Eiropas Parlaments
2014 - 2019

Sesijas dokuments

A8-0217/2015

26.6.2015

ZIŅOJUMS

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Budžeta komiteja

Referents: *José Manuel Fernandes*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS 3

I PIELIKUMS. KOPĪGĀ PAZIŅOJUMA PROJEKTS PAR BUDŽETA PROCEDŪRAS GRAFIKU UN SAMIERINĀŠANAS KOMITEJAS DARBĪBAS KĀRTĪBU 2015. GADĀ 14

II PIELIKUMS. KOPĪGS PAZIŅOJUMS PAR MAKSĀJUMU PLĀNU 2015.–2016. GADAM ..15

ANNEX TO THE ANNEX II: ELEMENTS FOR A PAYMENT PLAN TO BRING THE EU BUDGET BACK ONTO A SUSTAINABLE TRACK....17

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS 59

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS....63

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS 67

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS....71

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS 75

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS....78

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS....82

ZIVSAIMNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS....87

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS....90

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS....94

PIELIKUMS: ĀRLIETU KOMITEJAS VĒSTULE 98

PIELIKUMS: STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS VĒSTULE....100

PIELIKUMS: PILSOŅU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS VĒSTULE 102

PIELIKUMS: KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS VĒSTULE....104

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS....106

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. un 314. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija pieņēma 2015. gada ... jūnijā (COM(2015)0000),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu[1];

– ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību[3],

– ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par 2016. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija[4],

– ņemot vērā Padomes 2015. gada 17. februāra secinājumus par 2016. gada budžeta pamatnostādnēm,

– ņemot vērā Reglamenta II sadaļas 8. nodaļu,

– ņemot vērā Ārlietu komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas vēstules,

– ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un citu iesaistīto komiteju atzinumus (A8-0217/2015),

2016. gada budžeta projekts: saistību ievērošana un prioritāšu finansēšana

1. atgādina, ka 2015. gada 11. marta rezolūcijā Parlaments par 2016. gada budžeta svarīgākajām prioritātēm noteica pienācīgu un augstvērtīgu darbvietu radīšanu un uzņēmumu un uzņēmējdarbības attīstību gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei visā Savienībā, kā arī iekšēju un ārēju solidaritāti drošā Eiropā; atkārtoti pauž ciešu apņemšanos ievērot gan juridiskās, gan politiskās saistības un aicina iestādes pildīt savus solījumus;

[1] OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.
[2] OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.
[3] OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.
[4] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0061.

2. šajā kontekstā uzsver to, ka daudzgadu finanšu shēmā (DFS) 2014.–2020. gadam visās izdevumu kategorijās ir noteikti maksimālie apjomi, taču ir arī paredzēts konkrēts un pēc iespējas liels elastīgums, lai Savienība varētu pildīt savas juridiskās saistības, un īpaši instrumenti, lai Savienība varētu reaģēt īpašos neparedzētos gadījumos vai papildus maksimālajiem apjomiem nodrošināt finansējumu skaidri noteiktiem izdevumiem;

3. atzinīgi vērtē to, ka iepriekš minētās prioritātes ir iekļautas Komisijas izstrādātajā Eiropas Savienības 2016. finanšu gada budžeta projektā, un ierosina palielināt ES atbalstu investīcijām, zināšanām, darbvietām, uz izaugsmi vērstām programmām un jo īpaši tādai nozīmīgai mobilitātes programmai kā *Erasmus+*; uzskata, ka 2016. gada budžeta projekts ir atzinīgi vērtējams solis virzībā uz palīdzības sniegšanu dalībvalstīm strukturālu problēmu, jo īpaši sarūkošās konkurētspējas, risināšanā; pauž gandarījumu par to, ka papildus pienācīgajam palielinājumam 3. izdevumu kategorijā (Drošība un pilsoniskums) un 4. izdevumu kategorijā (Globālā Eiropa) Komisija uzņemas pienākumu reaģēt uz jauniem notikumu pavērsieniem, piemēram, krīzi Ukrainā, Sīrijā un Vidusjūras reģionā, vienlaikus ievērojot ES un dalībvalstu vajadzības drošības un migrācijas jomā un izrādot spēcīgu politisko gribu ārējās darbības jomā un apņemšanos piešķirt budžeta līdzekļus izcelsmes un tranzīta valstīm;

4. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā segt daļu no izdevumiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu EUR 8 miljardus Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) garantiju fondam, ESIF un jo īpaši vispārējā saistību rezerve ir iekļauti 2016. gada budžeta projektā, nevis tikai samazināts finansējums programmai „Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI); uzsver, ka Parlamenta mērķis ir maksimāli samazināt sekas, kas skartu abas minētās programmām, un ka likumdevēju vienošanās rezultātā šie līdzekļu samazinājumi tika ierobežoti vēl vairāk, kopumā saglabājot budžetā EUR 1 miljardu, tostarp izvairoties samazināt finansējumu fundamentāliem pētījumiem; sagaida, ka galīgā vienošanās par ESIF pēc iespējas drīzāk tiks atspoguļota 2016. gada budžetā, iesniedzot grozījumu vēstuli;

5. tomēr atgādina, ka lēmumu par ikgadējo apropriāciju apmēru, kas tiks apstiprināts un piešķirts ESIF garantiju fonda izveidei, pieņems tikai budžeta lēmējinstitūcija ikgadējās budžeta procedūras laikā; šajā sakarībā apņemas vēl vairāk ierobežot joprojām ievērojamo līdzekļu samazinājumu programmai „Apvārsnis 2020” un EISI, lai radītu iespēju šīm programmām pilnībā sasniegt mērķus, par kuriem tikai pirms diviem gadiem tika panākta vienošanās sarunās par abu programmu attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem; plāno arī rūpīgi izvērtēt to, vai šie samazinājumi būtu jākoncentrē periodā no 2016. gada līdz 2018. gadam, kā to ierosinājusi Komisija, vai arī jāizlīdzina līdz pat 2019. un 2020. gadam, tādējādi mazinot ietekmi uz šīm programmām;

6. pauž nožēlu par to, ka Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmai (*COSME*) 2016. gadā salīdzinājumā ar 2015. gadu tiek samazināts saistību apropriāciju nominālais apmērs; uzsver, ka šāda apropriāciju apmēra samazināšana būtu ļoti negatīvs signāls laikā, kad MVU piemītošais inovācijas un darbvietu radīšanas potenciāls ir ārkārtīgi vajadzīgs, lai stimulētu ES atlabšanu, samazinātu investīciju nepietiekamību un palīdzētu veidot Savienības turpmāko labklājību; atgādina, ka uzņēmējdarbības veicināšana, konkurētspējas un Savienības uzņēmumiem, tostarp sociālajiem uzņēmumiem, nodrošinātas tirgus pieejamības uzlabošana, kā arī finansējuma pieejamības uzlabošana maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu Eiropas ekonomikā un konkurētspējā, ir visām iestādēm kopīgas prioritātes, kuras bija pamatojums tam, kādēļ pēdējo divu gadu laikā programmai *COSME*, ņemot vērā tās straujo īstenošanas tempu, apropriācijas tika piešķirtas ātrāk, nekā paredzēts, turklāt vairāk, nekā bija plānots; tādēļ plāno nodrošināt

to, lai šī programma 2016. gadā attīstītos pozitīvi;

7. atkārtoti pauž bažas par finansējuma piešķiršanu Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI), kas ir galvenais instruments cīņai pret jauniešu bezdarbu Savienībā un kas ir viena no visu Eiropas lēmumu pieņēmēju svarīgākajām prioritātēm; pieņem zināšanai to, ka 2014. un 2015. gadā JNI papildu piešķīrums tika nodrošināts ātrāk, nekā paredzēts; pauž nožēlu par to, ka 2016. gadā nav ierosināts piešķirt jaunas saistību apropriācijas; atgādina, ka DFS ir paredzēts vispārējā saistību rezervē iekļautos līdzekļus, sākot no 2016. gada, darīt pieejamus politikas mērķiem saistībā ar izaugsmi un nodarbinātību, īpaši jauniešu nodarbinātību, papildus noteiktajiem maksimālajiem apjomiem; atgādina, ka Eiropas Sociālā fonda regulā ir paredzēts — JNI paredzētos līdzekļus 2016.–2020. gadam var palielināt, īstenojot budžeta procedūru; tādēļ prasa, lai JNI tiktu turpināta, izmantojot jebkuru DFS ietvertu elastīguma noteikumu, un plāno nodrošināt to, lai 2016. gada budžetā tam tiek paredzētas vajadzīgās summas;

8. ņem vērā, ka, savlaicīgi panākot vienošanos par 2014.–2020. gada DFS iekļauto dalītas pārvaldības izdevumu saistību pārplānošanu, kas bija nepieciešama attiecīgu noteikumu un programmu vēlīnas pieņemšanas dēļ, Komisija 2016. gada budžeta projektā (2. un 3. izdevumu kategorijā) paredzēja EUR 4,5 miljardus saistību apropriācijās, kuras nevarēja izmantot 2014. gadā; atgādina, ka ar budžeta grozījumu Nr. 1/2015 no 2014. gada uz 2015. gadu jau tika pārvietoti EUR 16,5 miljardi 1.b izdevumu apakškategorijā, 2. un 3. izdevumu kategorijā; uzsver, ka tie tomēr ir tikai tādu apropriāciju pārvietojumi, par kurām 2014. gadā tika panākta vienošanās, un tādēļ salīdzinājuma nolūkos tie nebūtu jāiekļauj novērtējumos par to, kā tiek veidots 2016. gada budžets salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu; tādēļ norāda, ka attiecīgās programmas faktiski gūst labumu no tā, ka 2016. gada budžeta projektā faktiski ir palielināts saistību apropriāciju apmērs;

9. pauž bažas par to, ka 2014.–2020. gada DFS paredzēto jauno programmu īstenošana tiek sākta lēnāk, nekā plānots, jo vēlu tika apstiprināts to juridiskais pamatojums un darbības programmas, kā arī 2014. gadā pietrūka maksājumu apropriāciju; apņemas izpētīt, vai ar pieprasītajām saistību un maksājumu apropriācijām šīs jaunās programmas faktiski varēs sasniegt optimālu īstenošanas tempu; mudina Komisiju un dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu šo programmu īstenošanā nokavēto;

10. ņem vērā, ka ES 2016. gada budžeta projektā ir paredzēti EUR 153,5 miljardi saistību apropriācijās (tostarp pārplānotie EUR 4,5 miljardi no 2014. gada) un EUR 143,5 miljardi maksājumu apropriācijās; norāda, ka, neņemot vērā 2015. gada un 2016. gada budžeta pārplānošanas sekas, salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu saistību apropriāciju apmērs tiek palielināts par 2,4 % un maksājumu apropriāciju apmērs — par 1,6 %; uzsver, ka šis kopumā nelielais pieaugums, kas atbilst DFS noteiktajai virzībai un inflācijas līmenim, reālajā izteiksmē nozīmē, ka summas nav palielinātas gandrīz nemaz, un tas uzsvērti apliecina to, cik svarīgi ir līdzekļus tērēt lietderīgi un efektīvi;

11. uzsver, ka Komisija ir paredzējusi EUR 2,2 miljardus lielu rezervi saistību apropriācijās (no tiem EUR 1,2 miljardi ir 2. izdevumu kategorijā) un EUR 1,6 miljardus lielu rezervi maksājumu apropriācijās un šīs rezerves iekļaujas DFS maksimālajā apjomā; atgādina, ka saistību un maksājumu apropriācijās pieejamās rezerves, kā arī neizpildītie maksājumi veido vispārējās rezerves, kas tiks izmantotas turpmākajos gados, kad tas būs nepieciešams; ņem vērā, ka pirmo reizi būs pieejama vispārējā saistību rezerve un ka daļa no tās tiks izmantota ESIF vajadzībām; principā atzinīgi vērtē priekšlikumu par elastības instrumenta izmantošanu skaidri noteiktiem izdevumiem, kurus nevar finansēt no 3. izdevumu kategorijai

paredzētajiem līdzekļiem, kā daļu no ES jaunās iniciatīvas patvēruma un migrācijas jomā; plāno izmantot daļu no atlikušajām rezervēm un DFS noteiktos attiecīgos elastīguma noteikumus, lai atbalstītu būtisku prioritāšu īstenošanu;

Maksājumi — uzticēšanās atjaunošana

12. atgādina, ka maksājumu trūkums, kura iemesls bija nepietiekamais maksimālais maksājumu apjoms un nepietiekami lielais budžeta apjoms, 2014. gadā sasniedza vēl nepieredzēti augstu līmeni un 2015. gadā situācija joprojām nav uzlabojusies; pauž bažas par to, ka tas joprojām apdraud 2014.–2020. gada DFS paredzēto jauno programmu pienācīgu īstenošanu un liek ciest līdzekļu saņēmējiem, jo īpaši vietējām, reģionālām un valsts iestādēm, kuras saskaras ar ierobežojumiem ekonomikas un sociālajā jomā; lai gan Parlaments atbalsta to, ka Komisija aktīvi pārvalda maksājumus, tas tomēr pauž bažas par to, ka ir atcelti aicinājumi iesniegt priekšlikumus, ir samazināts priekšfinansējums un maksājumi tiek veikti vēlu, un tas var apgrūtināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu; atkārtoti pauž bažas par maksājumu *ad hoc* samazinājumiem, ko Padome noteica savā ikgadējā budžeta lasījumā, tostarp 1.a izdevumu apakškategorijā iekļautajām programmām, kas paredzētas, lai veicinātu konkurētspēju izaugsmei un nodarbinātībai;

13. atzinīgi vērtē to, ka ES budžeta projektā ir atspoguļots kopīgais paziņojums par maksājumu plānu 2015. un 2016. gadam, par kuru Parlaments, Padome un Komisija vienojās pēc tam, kad notika apmaiņa ar diagnozēm un visas trīs iestādes apņēmās samazināt neizpildīto maksājumu apmēru; atgādina, ka saskaņā ar LESD 310. pantu ES budžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarotiem; ņem vērā, ka saskaņā ar Komisijas aplēsēm budžeta projektā pieprasītās maksājumu apropriācijas samazinātu nesamaksāto rēķinu apmēru līdz ilgtspējīgam apmēram — aptuveni EUR 2 miljardiem; tādēļ apņemas pilnībā atbalstīt Komisijas priekšlikumu un sagaida, ka Padome pildīs savu apņemšanos šajā sakarībā;

14. uzsver, ka Parlaments, Padome un Komisija ir apņēmušies turpmāk izvairīties no tā, ka gada beigās milzīgos un nepārvaldāmos apmēros uzkrājas neizpildītu maksājumu pieprasījumi, vienlaikus pilnībā ievērojot un īstenojot vienošanās, kas panāktas saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu un ikgadējā budžeta procedūrā; atkārtoti norāda, ka šajā sakarībā ir rūpīgi un aktīvi jāuzrauga šo neizpildīto maksājumu apmēra izmaiņas; pauž bažas par to, ka maksājumu cikla īpatnību dēļ rodas saspīlēta situācija saistībā ar maksājumu apropriāciju apmēru, jo īpaši DFS perioda beigās; atgādina Komisijai par kopīgajā paziņojumā par maksājumu plānu iekļauto apņemšanos izstrādāt vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozēšanas instrumentus un izveidot agrās brīdināšanas sistēmu, pirmās maksājumu prognozes plānojot iesniegt jūlijā, lai budžeta lēmējinstitūcija turpmāk varētu pieņemt pienācīgi informētus lēmumus;

15. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz kopējām maksājumu apropriācijām beidzot notiek pāreja no 2007.–2013. gada perioda programmu pabeigšanas uz 2014.–2020. gada perioda jauno programmu izpildi; tomēr uzsver, ka maksājumu līmenis 2016. gada budžeta projektā, jo īpaši 1.b izdevumu apakškategorijā, salīdzinājumā ar saistību līmeni ir zems, un tas rada risku, ka pašreizējās DFS perioda beigās neizpildīto maksājumu apmērs būs līdzīgs iepriekšējam; tādēļ vēlas zināt, cik lielā mērā tas atbilst maksājumu plāna ilgtermiņa perspektīvai;

1.a izdevumu apakškategorija — Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai

16. ņem vērā, ka Komisijas priekšlikums 2016. gadam paredz palielināt saistību apropriāciju apmēru 1.a izdevumu apakškategorijā līdz EUR 18,6 miljardiem jeb par 6,1 % vairāk salīdzinājumā ar 2015. gadu; norāda, ka saistību apmērs galvenokārt tiek palielināts ESIF

integrācijas un programmai *Erasmus+* un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI) paredzēto līdzekļu pieauguma dēļ, kā arī — mazākā mērā — tādēļ, ka ir palielināts finansējums arī muitas jomai, programmai *Fiscalis* un krāpšanas apkarošanai, kā arī nodarbinātībai un sociālajai inovācijai; pievērsīs īpašu uzmanību nevienlīdzības samazināšanai māceklības un augstākās izglītības jomā Eiropā, jo īpaši nodrošinot vienlīdzīgu mobilitātes pieejamību;

17. tomēr pauž nožēlu par to, ka apropriāciju apmērs ir samazināts lieliem infrastruktūras projektiem, programmai „Apvārsnis 2020” un programmai *COSME*, kā arī ir palēninājusies EISI transporta programmas īstenošana saistībā ar līdzekļu pārvietošanu uz ESIF; atgādina, ka saskaņā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu par ESIF finansējums programmai „Apvārsnis 2020” 2016. gadā tiktu samazināts par EUR 170 miljoniem salīdzinājumā ar 2015. gadu, tādējādi izturoties pretrunīgi attiecībā uz programmu, kas tiek plaši popularizēta kā pašreizējās DFS pamatprioritāte; pauž nožēlu par domino efektu, ko tas rada attiecībā uz pētniecībai paredzētu finansējumu, tostarp enerģētikas, MVU darbības, klimata un vides, sociālo zinātņu un sabiedrības zinātņu jomās; apņemas meklēt veidus, kā vēl vairāk kompensēt līdzekļu samazinājumu šīm programmām, budžeta procedūrā sniedzot tām atbalstu no EUR 200 miljonu lielās rezerves, kas joprojām pieejama 1.a izdevumu apakškategorijā; uzsver, ka investīcijām, pētniecībai, izstrādei un inovācijai paredzētais finansējums būtu jākoncentrē jomās, kurās iespējams panākt vislielāko pievienoto vērtību, piemēram, energoefektivitātes uzlabošanā, IKT, fundamentāliem pētījumiem paredzētu stipendiju piešķiršanā un mazoglekļa un atjaunojamo enerģijas resursu tehnoloģijās;

18. atkārtoti pauž atbalstu *ITER* programmai un ir apņēmies tai nodrošināt atbilstīgu finansējumu; tomēr pauž bažas par to, ka, paredzot iesniegt *ITER* pārskatīto grafiku un finanšu plānu 2015. gada novembrī, budžeta lēmējinstitūcijai netiek dota iespēja 2016. gada budžeta procedūrā ņemt vērā jauno informāciju; turklāt mudina *ITER* un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām izveidoto Eiropas kopuzņēmumu nekavējoties iesniegt prasītos ziņojumus par 2013. gada budžeta izpildi un īstenot atbilstīgos Parlamenta ieteikumus;

19. uzsver, ka, neiekļaujot budžetā pietiekamas maksājumu apropriācijas, vairākās 1.a izdevumu apakškategorijas programmās ir palielinājusies saistību un maksājumu starpība, tādējādi liekot neizpildīto saistību apmēram šajā izdevumu kategorijā pieaugt straujāk nekā citās; pauž bažas par to, ka Komisijai bija jāsamazina priekšfinansējuma apmērs un — vēl satraucošāk — jāatliek jauni uzaicinājumi par priekšlikumu iesniegšanu un līgumu parakstīšana; ņem vērā, ka Komisija ir aplēsusi — programmā „Apvārsnis 2020”, īstenojot to parastajā kārtībā bez maksājumu apropriāciju ierobežojumiem, līdz 2014. gada beigām būtu iztērēts aptuveni EUR 1 miljards; lai gan atzinīgi vērtē Komisijas centienus kontrolēt situāciju attiecībā uz maksājumiem, tas tomēr atkārtoti norāda, ka nekādā gadījumā neakceptēs to, ka maksājumu trūkums tiek risināts, palēninot 2014.–2020. gada periodam paredzēto programmu īstenošanu;

20. tādēļ atzinīgi vērtē to, ka maksājumu apropriāciju apmērs salīdzinājumā ar 2015. gadu tika palielināts par 11,4 % līdz EUR 17,5 miljardiem un 2016. gada budžetā ir līdzsvarojusies maksājumu un saistību attiecība; jo īpaši ņem vērā, ka vairākās programmās (*Copernicus*, *Erasmus+*, programma „Apvārsnis 2020”, EISI transporta programma, kodoldrošība un kodoliekārtu ekspluatācijas izbeigšana) maksājumu apropriāciju apmērs pārsniedz saistību apropriāciju apmēru;

1.b izdevumu apakškategorija — Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija

21. ņem vērā to, ka 1.b izdevumu apakškategorijā ir ierosināts piešķirt EUR 50,8 miljardus

saistību apropriācijās (+3,2 % salīdzinājumā ar 2015. gadu, ņemot vērā to, ka tika neitralizētas pārplānošanas radītās sekas) un EUR 49,1 miljardu maksājumu apropriācijās (-4 %), atstājot saistību maksimālajā apjomā nelielu rezervi EUR 15,3 miljonu apmērā; atgādina, ka kohēzijas politika ir ES galvenā investīciju politika, kuras mērķis ir samazināt Eiropas reģionu atšķirības, stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; uzsver, ka tādi instrumenti kā ESF, ERAF, Kohēzijas fonds un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva ir būtiski konverģences veicināšanā, attīstības atšķirību mazināšanā un augstvērtīgu un ilgtspējīgu darbvietu izveides atbalstīšanā; uzsver, ka ES kohēzijas politikai ir būtiska loma stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;

22. uzsver to, ka 44 % no priekšlikumā par 2016. gada budžetu iekļautajām maksājumu apropriācijām sedz iepriekšējos plānošanas periodos neizpildītos maksājumu pieprasījumus, atstājot 2014.–2020. gada periodā paredzētajām jaunajām kohēzijas programmām tikai EUR 26,8 miljardus maksājumu apropriācijās; tādēļ uzskata, ka ierosinātais maksājumu apropriāciju apmērs ir absolūti mazākā summa, kas vajadzīga šajā izdevumu apakškategorijā;

23. atgādina — lai samazinātu 2007.–2013. gada periodā īstenotajās kohēzijas programmās neizpildītos maksājumu pieprasījumus no EUR 24,7 miljardiem 2014. gada beigās un EUR 20 miljardiem 2015. gada beigās līdz aptuveni EUR 2 miljardiem 2016. gada beigās, 2016. gada budžetā ir vajadzīgi EUR 21,6 miljardi, kā norādīts Komisijas novērtējumā, kas pievienots kopīgajam paziņojumam par 2015. un 2016. gada maksājumu plānu; mudina turpmāk izvairīties no šādas nenormālas nesamaksātu rēķinu uzkrāšanas, lai neapdraudētu ES uzticamību;

24. papildus prasībai turpināt Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (JNI) uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi dalībvalstīs lietderīgi un efektīvi paātrināt tās īstenošanu; mudina dalībvalstis un Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai par prioritāti noteiktu valsts līmeņa garantijas jauniešiem shēmas darbības sākšanu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā Nr. 3/2015 iekļautos ieteikumus; atkārtoti norāda, ka nesen apstiprinātais priekšfinansējuma līmeņa palielinājums līdz 30 %, ko stingri atbalstīja Parlaments, ir atkarīgs no tā, vai dalībvalstis viena gada laikā ātri iesniegs pagaidu maksājumu pieprasījumus, un tad tam vajadzētu būt pieejamam 2016. gadā; uzstāj, ka JNI priekšfinansējuma pieaugumam nevajadzētu negatīvi ietekmēt citu ESF daļu īstenošanu;

2. izdevumu kategorija — Ilgtspējīga izaugsme: dabas resursi

25. ņem vērā to, ka 2. izdevumu kategorijā ir ierosināts piešķirt EUR 63,1 miljardu saistību apropriācijās (-0,1 % salīdzinājumā ar 2015. gadu, ņemot vērā to, ka tika neitralizētas pārplānošanas radītās sekas) un EUR 55,9 miljardus maksājumu apropriācijās (-0,2 %), atstājot saistību maksimālajā apjomā rezervi EUR 1,2 miljardu apmērā un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondam (ELGF) paredzētajā maksimālajā apjomā rezervi EUR 1,1 miljarda apmērā; norāda, ka finanšu disciplīnas mehānisms tiek izmantots tikai tādēļ, lai izveidotu rezervi, kas paredzēta krīžu novēršanai lauksaimniecības nozarē; gaida Komisijas grozījumu vēstuli, kas, visticamāk, tiks iesniegta oktobrī un kas būs sagatavota, pamatojoties uz atjauninātu informāciju par ELGF finansējumu; uzsver, ka, pārvietojot līdzekļus starp abiem KLP pīlāriem, kopumā palielinās lauku attīstībai pieejamā finansējuma apmērs;

26. uzsver, ka 2016. gada budžeta projektā salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu ir samazinājusies vajadzība veikt intervences lauksaimniecības tirgos un šāda tendence skaidrojama galvenokārt ar to, ka 2015. gadā tika veikti ārkārtas pasākumi saistībā ar Krievijas noteikto embargo

atsevišķu ES lauksaimniecības produktu importam; ņem vērā to, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju 2016. gada budžetā nav nepieciešams iekļaut turpmākus pasākumus; uzsver mērķus palielināt Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju un ilgtspējību un prasa piešķirt līdzekļus minēto mērķu sasniegšanai;

27. uzsver to, ka reformētā kopējā zivsaimniecības politika nodrošina vērienīgu tiesisko regulējumu, kas palīdz risināt ar atbildīgu zveju saistītus jautājumus, tostarp izmantojot datu vākšanu, un pauž gandarījumu par to, ka Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds guva labumu no tā, ka 2014. gadā neizmantotās apropriācijas tika pārvietotas uz 2015. gadu, šī fonda saistību apropriāciju apmēram 2016. gadā savukārt turpinot palielināties, ņemot vērā to, ka tika neitralizētas pārplānošanas radītās sekas; tomēr norāda, ka maksājumu sadaļā iepriekšējās programmas pabeigšanu tikai daļēji kompensē jaunas programmas sākšana un tādēļ apropriāciju apmērs 2016. gadā ir mazāks;

28. atzinīgi vērtē to, ka vides un klimata pasākumu programmai (*LIFE*) ir palielināts gan saistību, gan maksājumu apropriāciju apmērs; atzinīgi vērtē pirmos pasākumus ES budžeta ekoloģizācijā un norāda, ka tās temps būtu vēl vairāk jāpaātrina;

3. izdevumu kategorija — Drošība un pilsoniskums

29. atzinīgi vērtē to, ka 2016. gada budžeta projektā ir palielināts atbalsts visām 3. izdevumu kategorijas programmām, saistību apropriācijām sasniedzot EUR 2,5 miljardus (+12,6 % salīdzinājumā ar 2015. gadu, ņemot vērā to, ka tika neitralizētas pārplānošanas radītās sekas) un maksājumu apropriācijām sasniedzot EUR 2,3 miljardus (+9,7 %); norāda, ka tādējādi 3. izdevumu kategorijā netiek atstātas rezerves turpmākiem papildinājumiem vai izmēģinājuma projektiem un sagatavošanās darbībām; uzskata, ka pašreizējā ģeopolitiskajā situācijā, īpaši ņemot vērā migrācijas plūsmu radīto aizvien lielāko saspīlējumu, DFS mazākās izdevumu kategorijas maksimālais apjoms vairs neatbilst reālajai situācijai un šis jautājums būtu jārisina, pēcvēlēšanu periodā pārskatot DFS;

30. atzinīgi vērtē Komisijas izstrādāto Eiropas programmu migrācijas jomā un atkārtoti pauž atbalstu tam, lai tiktu palielināti ES līdzekļi un tiktu veidota spēcīgāka taisnīga sloga sadalīšanas mentalitāte un solidaritāte patvēruma, migrācijas un ārējo robežu pārvaldības jomā; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka ir palielinātas saistību apropriācijas Iekšējās drošības fondam un Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam, kas paredzēti kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidei; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izmantot elastības instrumentu EUR 124 miljonu apmērā, lai reaģētu uz pašreizējām migrācijas tendencēmVidusjūras reģionā; vēlas zināt, vai ierosinātais finansējuma apmērs būs pietiekams; uzsver to, ka ir stingri jākontrolē tas, kam šie līdzekļi tiek tērēti;

31. uzsver to, ka, ņemot vērā lielo migrantu pieplūdumu pie Savienības dienvidu robežām un aizvien pieaugošo Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (*EASO*) lomu patvēruma pārvaldībā, priekšlikums palielināt *EASO* personālu par sešiem darbiniekiem ir acīmredzami nepietiekams; tādēļ prasa 2016. gadā nodrošināt pienācīgu skaitu *EASO* darbinieku un pietiekamu budžetu, lai ļautu šai aģentūrai efektīvi veikt savus uzdevumus un darbības;

32. uzskata, ka Komisijai būtu detalizēti jāizvērtē ES programmā migrācijas jomā un ES programmā drošības jomā ietverto pasākumu ietekme uz Eiropola budžetu un papildu pienākumiem, lai ļautu budžeta lēmējinstitūcijai pienācīgi koriģēt šīs aģentūras budžeta un personāla vajadzības; uzsver Eiropola lomu dalībvalstīm nepieciešamā pārrobežu atbalsta sniegšanā un informācijas apmaiņā; uzsver to, ka 2016. gadā ir jānodrošina aģentūrai

pienācīgs budžets un darbinieku skaits, lai ļautu tai efektīvi veikt savus uzdevumus un darbības;

33. uzskata, ka attiecīgajās aģentūrās nebūtu jāsamazina darbinieku skaits vai darbinieki jāpārvieto un ka tām ir jāpiešķir darbinieki, lai tās varētu izpildīt pienākumus, kuru klāsts aizvien pieaug;

34. atgādina arī par Parlamenta konsekventi stingro atbalstu attiecībā uz pienācīga finansējuma piešķiršanu kultūras un plašsaziņas līdzekļu programmām; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka salīdzinājumā ar 2015. gadu ir palielināts finansējums programmai „Radošā Eiropā", tostarp ar multividi saistītai rīcībai, tomēr iebilst pret tās administratīvo dalījumu kultūras un plašsaziņas līdzekļu sadaļās; atbalsta arī ierosinājumu palielināt finansējumu programmai „Eiropa pilsoņiem", jo tā ir svarīga pilsoniskajai līdzdalībai Eiropas demokrātijas procesā; uzskata, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) ir viens no svarīgākajiem demokrātiskās līdzdalības instrumentiem Eiropas Savienībā, un prasa uzlabot tā atpazīstamību un pieejamību; uzsver pozitīvo nozīmi, kas piemīt Eiropas mēroga tīkliem, kurus veido vietēji un valsts līmeņa plašsaziņas līdzekļi, piemēram, *EuranetPlus*;

35. uzsver, ka ES pilsoņiem rūp tādi svarīgi jautājumi kā pārtikas un barības nekaitīgums, patērētāju aizsardzība un veselība; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu ir palielinātas Pārtikas un barības programmas, Veselības programmas un Patērētāju aizsardzības programmas saistību apropriācijas;

4. izdevumu kategorija — Globālā Eiropa

36. atzinīgi vērtē to, ka 4. izdevumu kategorijā kopējais finansējuma apmērs ir palielinājies, saistību apropriācijām sasniedzot EUR 8,9 miljardus (+5,6 % salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu) un maksimālajā apjomā atstājot EUR 261,3 miljonu lielu rezervi; norāda, ka tas apliecina augstu solidaritātes līmeni attiecībās ar trešām valstīm; uzskata, ka ES budžetam ir liela nozīme, sniedzot palīdzību cilvēkiem, kuriem tā ir vajadzīga, un popularizējot Eiropas pamatvērtības; pauž gandarījumu par to, ka ekonomiskās un sociālās grūtības, ar kurām ES pēdējo gadu laikā ir saskārusies, nav novērsusi tās uzmanību no problēmām citās pasaules daļās; tomēr uzskata, ka, iespējams, būs jāpiešķir vēl vairāk līdzekļu atsevišķām prioritārām jomām, piemēram, Eiropas kaimiņattiecību instrumentam, tostap palīdzībai, kas tiek sniegta Tuvo Austrumu miera procesam un *UNRWA*, saistībā ar humanitāro un politisko krīzi, kas valda kaimiņreģionos un citviet pasaulē;

37. atzinīgi vērtē to, ka visās 4. izdevumu kategorijas programmās ir palielināts maksājumu apropriāciju apmērs, kā Komisija to pieprasīja (+28,5 % līdz EUR 9,5 miljardiem), maksājumu apropriāciju apmēram pārsniedzot saistību apropriāciju apmēru, jo īpaši attīstības, humānās palīdzības un Palestīnai un *UNRWA* sniegtās ES palīdzības jomā; uzskata, ka šādu palielinājumu pilnībā attaisno vajadzība novērst sekas, ko šajā izdevumu kategorijā radīja maksājumu milzīgais iztrūkums 2014. un 2015. gadā, kura dēļ Komisijai bija jāsamazina priekšfinansējuma apjoms un jāatliek juridisko saistību izpilde; atgādina, ka 2015. gadā 4. izdevumu kategorijā EUR 1,7 miljoni bija jāsamaksā procentos par novēlotiem maksājumiem; sagaida, ka pakāpeniski tiks novērsta atšķirība starp saistībām un maksājumiem un uzkrāto nesamaksāto rēķinu apmērs tiks samazināts līdz normālam līmenim; uzsver, ka tas ir noteikti nepieciešams, lai nodrošinātu finansiālu ilgtspējību neaizsargātiem līdzekļu saņēmējiem un lai ES rīkotos kā uzticama starptautisko organizāciju partnere;

38. uzskata, ka ārējie finansēšanas instrumenti piedāvā iespējas dažādos veidos un papildus to

galvenajiem mērķiem novērst tādu iekšējās drošības un migrācijas problēmu pamatiemeslus, kurām nākamā gada budžetā ir atvēlēta centrālā vieta, jo īpaši pievēršot uzmanību Savienības dienvidu un austrumu robežām un kopumā — konfliktu skartām zonām; īpaši vērš uzmanību ne tikai uz attīstības sadarbības instrumentu un Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, bet arī uz politikas jomām, kurās finansējuma palielinājums ir pieticīgāks, piemēram, uz humāno palīdzību, Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu, kopējo ārpolitiku un drošības politiku un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu; aicina Komisiju skaidri noteikt jomas, kuras var palīdzēt risināt šos svarīgos jautājumus un kurās potenciāls līdzekļu palielinājums var tikt efektīvi apgūts; šajā sakarībā atgādina par to, cik svarīgi ir sniegt palīdzību, lai samazinātu un pakāpeniski izskaustu nabadzību, un par to, ka cilvēktiesības, dzimumu līdztiesība, sociālā kohēzija un cīņa pret nevienlīdzību joprojām ieņem centrālo vietu ES ārējās palīdzības darbībās;

39. uzsver, ka 2016. gada budžetā ir ievērojami palielinātas summas, kas paredzētas Eiropas Investīciju bankas pārvaldītajam Garantiju fondam ārējai darbībai, un norāda, ka tas papildus citiem faktoriem ir skaidrojams ar to, ka tiks sākta makrofinansiālās palīdzības aizdevumu izsniegšana Ukrainai;

40. aicina Komisiju un EĀDD nodrošināt to, lai stratēģiski nozīmīgās valstīs, kuras saņem relatīvi lielus līdzekļus no dažādiem ES finansējuma avotiem, piemēram, Ukrainā un Tunisijā, tiek piemērota vienota pieeja; uzskata, ka stingrāku ES politisko un ekonomisko ietekmi var panākt, nodrošinot lielāku konsekvenci un koordināciju starp galvenajiem dalībniekiem Eiropas Savienībā un vietējā līmenī, vienkāršojot un saīsinot procedūras un nodrošinot lielāku skaidrību attiecībā uz ES darbību;

5. izdevumu kategorija — Administrācija

41. ņem vērā to, ka izdevumi 5. izdevumu kategorijā ir palielinājušies par 2,9 % salīdzinājumā ar 2015. gada budžetu līdz EUR 8908,7 miljoniem un ka šī summa attiecas kopumā uz iestāžu administratīvajiem izdevumiem (+2,2 %), kā arī pensijām un Eiropas skolām (+5,4 %); ņem vērā to, ka maksimālajā apjomā ir iekļauta rezerve EUR 574,3 miljonu apmērā; uzsver, ka 5. izdevumu kategorijas īpatsvars ES budžetā ir palicis nemainīgs — 5,8 %; tomēr atgādina, ka šajā summā nav ietverta tehniskā palīdzība, kas tiek uzskaitīta kā darbības izdevumu daļa;

Īpašie instrumenti

42. atkārtoti apstiprina, ka īpašie instrumenti ir svarīgi DFS pilnīgai ievērošanai un īstenošanai un ka šo instrumentu dziļākās būtības dēļ finansējums tiem būtu jāparedz ārpus un papildus saistību un maksājumu maksimālajam apjomam, īpaši, lai aprēķinātu vispārējo maksājumu rezervi; atzinīgi vērtē priekšlikumu par saistību un maksājumu paritāti attiecībā uz rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos; ņem vērā to, ka summas, kas 2016. gada budžeta projektā ir paredzētas rezervei palīdzībai ārkārtas gadījumos, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam un ES Solidaritātes fondam, lielākoties ir palikušas tādas pašas vai ir nedaudz palielinātas;

Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības

43. uzsver tādu instrumentu kā izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības nozīmi politisko prioritāšu formulēšanā un tādu jaunu iniciatīvu ieviešanā, kas var kļūt par pastāvīgām ES darbībām un programmām, tostarp tādu iniciatīvu ieviešanā, kuru mērķis ir atspoguļot un ņemt vērā ekonomiskas, ekoloģiskas un sociālas izmaiņas Eiropas Savienībā; ar bažām

konstatē, ka Komisija nav paredzējusi apropriācijas ārkārtīgi veiksmīgu izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību turpināšanai, jo īpaši 3. izdevumu kategorijā; plāno veidot izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību līdzsvarotu kopumu; ņem vērā to, ka saskaņā ar pašreizējo priekšlikumu dažās izdevumu kategorijās rezerves apmērs ir diezgan ierobežots vai tās nav vispār, un plāno meklēt veidus, kā rast līdzekļus iespējamiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām;

Decentralizētās aģentūras

44. uzsver to, ka decentralizētajām aģentūrām ir būtiska nozīme ES politikas veidošanā, un apņemas izvērtēt katras aģentūras vajadzības budžeta un personāla jomā, lai nodrošinātu atbilstīgas apropriācijas un personālu visām aģentūrām, jo īpaši tām, kurām nesen ir uzticēti jauni pienākumi vai kuru darba slodze ir palielinājusies noteikto politisko prioritāšu vai citu iemeslu dēļ; pauž īpašu apņēmību aģentūrām tieslietu un iekšlietu jomā nodrošināt resursus, kas tām nepieciešami, lai risinātu pašreiz aktuālos ar migrāciju saistītos jautājumus; vēlreiz uzsver to, ka ir pret pārdales fonda veidošanu, un sagaida, ka budžeta procedūrā tiks rasts risinājums, lai pārtrauktu to, ka decentralizētajās aģentūrās vēl vairāk tiek samazināts darbinieku skaits; turklāt atkārtoti pauž savu nodomu izmantot starpiestāžu darba grupu decentralizēto aģentūru jautājumos, lai veidotu vienotu iestāžu nostāju attiecībā uz aģentūru budžetu, arī saistībā ar samierināšanu par 2016. gada budžetu;

o

o o

45. prasa viscaur budžetā censties paredzēt pastāvīgu atbalstu pienācīgiem apmācības un pārkvalificēšanās pasākumiem nozarēs, kurās trūkst darbinieku, kā arī galvenajās nozarēs, kurām raksturīgs liels darbvietu radīšanas potenciāls, piemēram, videi saudzīgas ekonomikas, aprites ekonomikas, veselības aprūpes un IKT nozarēs; uzsver, ka 2016. gada budžetā būtu jānodrošina pienācīgs atbalsts sociālās iekļaušanas veicināšanai un pasākumiem, kuru mērķis ir izskaust nabadzību un dot iespēju cilvēkiem, kas dzīvo nabadzībā un ir sociāli atstumti; atgādina, ka dzimumu līdztiesības jautājums būtu jāiekļauj ES politikas nostādnēs un budžeta procedūrā būtu jāpievēršas tā risināšanai; mudina finansiāli atbalstīt visas programmas, ar kurām tiek atbalstīta darbvietu izveide cilvēkiem, kuru stāvoklis daudzējādā ziņā ir krietni nelabvēlīgāks, piemēram, ilgstošiem bezdarbniekiem, cilvēkiem ar invaliditāti, cilvēkiem, kas pieder kādai minoritātei, un neaktīviem un drosmi zaudējušiem cilvēkiem, un programmas, ar kurām tiek atbalstīta šo cilvēku sociāla iekļaušana;

46. atgādina — ņemot vērā to, ka 2016. gadā gaidāma programmu īstenošana pilnā apmērā, investīciju un migrācijas jomā tiks iekļautas jaunas svarīgas iniciatīvas, tiks radīta iespēja atrisināt vēl nenokārtotos jautājumus, piemēram, tos, kas saistīti ar maksājumiem un īpašajiem instrumentiem, un pirmo reizi tiks piemēroti tādi jauni DFS nosacījumi kā vispārējā saistību rezerve —, 2016. gada budžeta procedūra būs pārbaudījums Padomes nostājai attiecībā uz maksājumu plānu, kā arī izmēģinājums, pēc kura vērtēs pašreizējo DFS; atgādina Komisijai par tās juridisko pienākumu līdz 2016. gada beigām iesniegt pārskatu par DFS darbību un pievienot šim budžeta pārskatam leģislatīvu priekšlikumu par Regulas Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, pārskatīšanu; atgādina, ka paralēli šim procesam Komisijai arī būtu jānovērtē jaunās iniciatīvas pašu resursu jomā, pamatojoties uz augsta līmeņa darba grupas pašu resursu jautājumos gūtajiem rezultātiem, ar kuriem iepazīstinās 2016. gadā;

47. atzīst plašo vienprātību, kas līdz šim virzījusi uz priekšu 2015. gada budžeta grozījumu projektu izvērtēšanu, kā arī vienošanos par maksājumu plānu, tādējādi apliecinot kopīgo vēlmi ievērot DFS, īstenot detalizētās sarunās pieņemtos juridiskos pamatus un nodrošināt finansējumu jaunajām programmām; prasa, lai Komisija turpinātu sadarboties ar abām ES budžeta lēmējinstitūcijas iestādēm, un cer, ka tas galu galā ļaus novērst neizpildīto maksājumu uzkrāšanās cēloņus budžeta procedūrā; sagaida, ka tāda pati atmosfēra valdīs, vienojoties par 2016. gada budžetu un meklējot veidus, kā risināt neparedzētas problēmas, kas var negaidīti rasties nākotnē;

48. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

I PIELIKUMS. KOPĪGĀ PAZIŅOJUMA PROJEKTS PAR BUDŽETA PROCEDŪRAS GRAFIKU UN SAMIERINĀŠANAS KOMITEJAS DARBĪBAS KĀRTĪBU 2015. GADĀ

A. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību pielikuma A daļu Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas par šādu pamatgrafiku 2016. gada budžeta procedūrai.

1. Trialogs tiks sasaukts 14. jūlijā pirms Padomes nostājas pieņemšanas.

2. Padome centīsies pieņemt savu nostāju un to nosūtīt Eiropas Parlamentam līdz 38. nedēļai (septembra trešajai nedēļai), lai atvieglotu savlaicīgu vienošanos ar Eiropas Parlamentu.

3. Eiropas Parlamenta Budžeta komiteja par grozījumiem Padomes nostājā centīsies nobalsot vēlākais līdz 42. nedēļas beigām (oktobra vidum).

4. Trialogs tiks sasaukts 19. oktobrī pirms lasījuma Eiropas Parlamentā.

5. Eiropas Parlaments par savu lasījumu balsos 44. nedēļā (26.–29. oktobra plenārsēde).

6. Samierināšanas laikposms sāksies 29. oktobrī. Saskaņā ar LESD 314. panta 4. punkta c) apakšpunktu samierināšanas procedūrai paredzētais laiks beigsies 2015. gada 18. novembrī.

7. Samierināšanas komitejas sanāksmes notiks 9. novembrī (sanāksmi rīkos Eiropas Parlaments) un 13. novembrī (sanāksmi rīkos Padome), un var sanākt vēl pēc vajadzības; Samierināšanas komitejas sanāksmes sagatavos trialogā(-os). Trialogs ir plānots 11. novembrī. Divdesmit vienu dienu ilgajā samierināšanas laikposmā var sasaukt papildu trialogu(s).

B. Samierināšanas komitejas darbības kārtība ir izklāstīta minētā iestāžu nolīguma pielikuma E daļā.

II PIELIKUMS. KOPĪGS PAZIŅOJUMS PAR MAKSĀJUMU PLĀNU 2015.–2016. GADAM

Balstoties uz 2014. gada decembrī saskaņoto kopīgo paziņojumu par maksājumu plānu, kas bija daļa no vienošanās, kuru panāca par 2014. un 2015. gada budžetiem, visas trīs iestādes uz Komisijas 2015. gada 23. martā izsūtītā dokumenta pamata ir kopīgi izvērtējušas pašreizējo situāciju un perspektīvas attiecībā uz maksājumiem ES budžetā.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir vienisprātis par turpmāk izklāstīto.

1. Pašreizējais stāvoklis

Eiropas Parlaments un Padome ņem vērā detalizēto izvērtējumu, ko Komisija ir sniegusi dokumentā „Maksājumu plāna elementi nolūkā atgriezt ES budžetu uz ilgtspējīga ceļa" (pielikumā), kā analītisku pamatu tam, lai identificētu galvenos dzinuļus neapmaksātu maksājumu prasījumu līmeņa pieaugumam gada beigās, kā arī lai sasniegtu mērķi – mazināt neapmaksāto rēķinu līmeni, īpašu uzmanību pievēršot 2007.–2013. gada kohēzijas politikas programmu īstenošanai.

a) Ierobežojumi attiecībā uz maksājumu apropriācijām, kas tika apstiprinātas iepriekšējos budžetos, apvienojumā ar kohēzijas programmu īstenošanas ciklu ir radījuši situāciju, ka gada beigās pakāpeniski veidojas neilgtspējīgs neapmaksātu maksājumu prasījumu uzkrājums, kas 2014. gada beigās sasniedza vēl nepieredzētu apjomu, proti, EUR 24,7 miljardus. Tomēr iestādes atzīst, ka sarežģītie lēmumi, kas pieņemti attiecībā uz 2014. un 2015. gada budžetiem, šo apjomu lielā mērā ir stabilizējuši.

b) Turklāt maksājumu nepietiekamības rezultātā ir palēninājusies 2014.–2020. gada programmu īstenošana citās kategorijās, jo īpaši saistībā ar to līgumsaistību izpildi, kas izriet no agrākām saistībām, tādējādi novēršot risku, ka būtu jāmaksā procenti par kavētiem maksājumiem, laikā, kad tiek gaidīts, ka svarīgākās programmas sekmēs izaugsmi un darbvietu veidošanos Eiropā un nostiprinās Savienības lomu starptautiskajā arēnā.

2. Perspektīvas

c) Eiropas Parlaments un Padome ņem vērā Komisijas izklāstīto perspektīvu attiecībā uz 2015. un 2016. gadu – analīze norāda uz to, ka varētu būt iespējams gada beigās uzkrājušos neapmaksāto maksājumu prasījumus saistībā ar 2007.–2013. gada kohēzijas programmām līdz 2016. gadam samazināt līdz aptuveni EUR 2 miljardiem, jo īpaši ņemot vērā, ka kohēzijas programmas tuvojas noslēguma posmam, kā arī ar noteikumu, ka 2016. gada budžetā tiks apstiprinātas pietiekamas maksājumu apropriācijas. Tādējādi varētu vieglāk izvairīties no negatīvām sekām un nevajadzīgiem kavējumiem 2014.-2020. gada programmu īstenošanā.

d) Eiropas Parlaments un Padome uzsver savu apņemšanos pakāpeniski likvidēt uzkrājušos neapmaksāto maksājumu prasījumu neilgtspējīgo apjomu attiecībā uz 2007.–2013. gada kohēzijas programmām. Abas iestādes apņemas pilnvērtīgi sadarboties, lai 2016. gada budžetā apstiprinātu tādu maksājumu apropriāciju līmeni, kas ļautu sasniegt minēto mērķi. To apspriedēs tiks ņemta vērā pašreizējā perspektīva, kuru paredzēts atspoguļot un vēl vairāk precizēt Komisijas aplēsēs par 2016. gada budžeta projektu.

e) Komisija turpinās cieši vērot neapmaksāto saistību uzkrājuma dinamiku un pēc vajadzības

ierosinās attiecīgus pasākumus, lai garantētu pienācīgu virzību uz maksājumu apropriācijām, kas atbilstu apstiprinātajām saistību apropriācijām.

f) Visas trīs iestādes atgādina par savu apņemšanos aktīvi uzraudzīt maksājumu izpildes stāvokli 2015. gada gaitā. Tās apliecina savu gatavību regulārās viedokļu apmaiņas ietvaros organizēt īpaši šim tematam veltītas starpiestāžu sanāksmes 26. maijā, 14. jūlijā un 19. oktobrī, lai nodrošinātu ilgtspējīgu budžeta plānošanas procesu. Šajā sakarā minētajās starpiestāžu sanāksmēs būtu jāpievēršas arī ilgāka termiņa prognozēm par maksājumu paredzamo dinamiku līdz pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas beigām, attiecībā uz ko Komisiju lūdz pēc vajadzības nākt klajā ar alternatīviem scenārijiem.

g) Lai sekmētu situācijas uzraudzību attiecībā uz 2007.–2013. gada programmām, Komisija jūlijā un oktobrī iesniegs ziņojumus par budžeta izpildi – salīdzinājumā gan ar ikmēneša prognozēm gadam, gan ar līdzšinējo gadu –, kā arī par to, kā ir attīstījies uzkrājušos neapmaksāto maksājumu prasījumu apjoms 1.b izdevumu apakškategorijā.

h) Eiropas Parlaments un Padome ir apņēmušies turpmāk nepieļaut līdzīgu neapmaksāto maksājumu uzkrājumu, tāpēc tie aicina Komisiju cieši kontrolēt 2014.–2020. gada programmas un izveidot agrīnās brīdināšanas sistēmu. Lai panāktu šādu iznākumu, Komisija apņemas izstrādāt pienācīgus rīkus, lai budžeta procedūras gaitā nodrošinātu caurviju prognozes maksājumiem pa izdevumu (apakš)kategorijām attiecībā uz 1.b, 2. un 5. izdevumu (apakš)kategoriju un pa programmām attiecībā uz 1.a, 3. un 4. izdevumu (apakš)kategoriju, koncentrējoties uz gadu N un N+1, ietverot neapmaksāto rēķinu un nesamaksāto saistību (*RAL*) dinamiku; minētās prognozes tiks regulāri aktualizētas, pamatojoties uz budžeta lēmumiem un jebkādām būtiskām norisēm, kas ietekmē programmu maksājumu profilu; maksājumu prognozes tiks iesniegtas jūlijā saistībā ar starpiestāžu sanāksmēm par maksājumiem, kas paredzēti Iestāžu nolīguma pielikuma 36§3. punktā.

i) Tādējādi budžeta lēmējinstitūcijai būtu jāvar savlaicīgi pieņemt vajadzīgos lēmumus, lai nepieļautu to, ka turpmāk gada beigās rodas neilgtspējīgs neapmaksātu maksājumu prasījumu uzkrājums, vienlaikus pilnībā respektējot un īstenojot vienošanās, kas panāktas saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu un ikgadējām budžeta procedūrām.

ANNEX TO THE ANNEX II: ELEMENTS FOR A PAYMENT PLAN TO BRING THE EU BUDGET BACK ONTO A SUSTAINABLE TRACK

Table of Contents

Executive summary 7
1. Background 12
2. State of play at the end of 2014 14
2.1. Implementation at the end of 2014 14
2.2. Mitigating measures taken in 2014 15
3. Terminology 16
3.1. Project cycle 16
3.2. Outstanding commitments (RAL) 17
3.3. Cash flow constraints vs. shortage of payment appropriations 18
3.4. Backlog of outstanding payment claims at year-end 18
4. Heading 1b: evolution of backlog and outlook 19
4.1. Implementing the structural funds 2007-2013 19
4.2. Payment claims profile for the 2007-2013 programming period 21
4.3. Components and types of backlog 23
4.4. Outlook for 2007-2013 payments (claims) in 2015 and 2016 28
4.5. Payment claims expected for 2016 29
4.6. Summary of information used to calculate the payment claims and the backlogs 30
4.7. Payment at closure 31
5. Other headings: outlook for the 2007-2013 programmes 32
5.1. Overview 32
5.2. Shared management programmes in heading 2 and 3 33
5.2.1. Heading 2 33
5.2.2. Heading 3 34
5.3. Direct management programmes in heading 1a and 4 35
5.3.1. Heading 1a 35
5.3.2. Heading 4 42
6. Outlook for 2014-2020 programmes 44
7. Conclusions 44
Annex 1: information sent by the Commission on 15 December 2014 45
Annex 2: Heading 1b: latest forecasts from Member States 46

Executive summary

The increasing gap between the authorised payment appropriations and the past commitments taken by the European Institutions has been one of the main developments regarding the implementation of the EU budget, in particular since 2012. This payments gap has led to a number of negative consequences in the different areas of expenditure and most notably to a **growing backlog of outstanding payment claims for the 2007-2013 Cohesion policy programmes (heading 1b), which reached an unprecedented peak at the end of 2014**.

This growing backlog of outstanding payment claims is due to the intersection of the peak in the 2007-2013 programme cycle with the drop in 2014 in the payment ceiling of the multiannual financial framework (MFF), in a general environment of public finance consolidation at national level. Two different factors are therefore key to understand this evolution.

Firstly, the **cyclical increase of payment claims driven by the sustained implementation of the 2007-2013 Cohesion policy programmes**, to be paid in the first years of the 2014-2020 MFF. After a slow start of the programmes in 2007-2009, resulting (inter alia) from the effects of the financial crisis and counter measures taken, implementation has accelerated since 2012, with payment claims increasing yearly to a historic record of EUR 61 billion in 2013 in the field of Cohesion policy, driven by deadlines for implementation and the automatic decommitment rules set out in the Cohesion policy legislation[5].

It has been difficult to accommodate such a steep increase in payment claims for the 2007-2013 Cohesion policy in the EU budget, with other programmes at cruising speed, a lower ceiling for payments in 2014, and against the backdrop of ongoing fiscal consolidation in Member States.

Indeed, the second key factor to explain this development is the **significant reduction in the payment ceilings in the new MFF**, which is particularly sharp (EUR 8 billion lower) in 2014. The resulting shortage of payment appropriations affects not only Cohesion (heading 1b), but also other areas of expenditure and in particular the policy areas of Growth and Jobs (heading 1a), Global Europe (heading 4) and Security (heading 3).

In order to face this challenge, the Commission put in place measures to ensure an active management of the scarce payment appropriations, namely: speeding up action to recover any undue amounts; limiting idle amounts on fiduciary accounts; reducing pre-financing percentages; making best use of maximum payment deadlines allowed; postponing calls for proposals/tenders and related contracting and giving higher priorities to countries under financial assistance.

Moreover, the budgetary authority was timely informed of the different challenges and developments and different amending budgets were proposed to increase the authorised payment appropriations.

5 This results from the so-called "N+2" / "N+3" rules whereby payments have to be made within two (N+2) or three (N+3) years after the corresponding commitments have been made. At the end of 2013, the two decommitment rules applied at the same time.

Despite the reinforcements in payment appropriations through amending budgets authorised by Parliament and Council[6], and despite the active management of available payment appropriations by the Commission, **the backlog of outstanding payment claims has kept growing: for the 2007-2013 Cohesion policy alone it reached EUR 24.7 billion at the end of 2014**[7].

Thanks to the mitigating measures undertaken by the Commission, the build-up of a backlog was to a large extent contained in the other policy areas managed directly by the Commission. Most of the payment appropriations available in 2014 were used to honour contractual obligations stemming from the previous programming period and thus minimise penalties for late payments, which nonetheless showed a fivefold annual increase (to EUR 3 million)[8]. While these actions avoided larger negative financial impact for the EU budget, they entailed shifting a number of payments due-dates to 2015, with an impact on legitimate expectations from stakeholders who may have had to postpone the start of their project and/or to temporarily co-finance it to a higher degree.

The closure stage of the 2007-2013 Cohesion programmes is approaching. In 2014, the total level of payment claims received decreased to EUR 53 billion (from EUR 61 billion in 2013). In their latest forecasts (January 2015), Member States expect to submit payment claims of around EUR 48 billion in 2015 and EUR 18 billion in 2016. However, these figures cannot be taken at face value, since in 2015-2016 there will be a capping of payable claims at 95% of the whole financial envelope of the programme as established by the relevant legislation[9]. **The resulting payable claims for 2015 are estimated by the Commission at some EUR 35 billion and up to EUR 3.5 billion for 2016**.

The 2015 budget authorises almost EUR 40 billion in payment appropriations for the 2007-2013 Cohesion policy. This budget will cover both backlog payments (EUR 24.7 billion consuming 62% of the 2007-13 Cohesion policy budget) and new claims arrived in due time to be paid (estimated at EUR 35 billion). As a result, **the backlog at the end of 2015 is estimated to decrease to a level of EUR 20 billion**.

At this stage, the Commission estimates that up to EUR 23.5 billion will be needed to cover the remaining payment claims before the closure and to phase out the backlog. In its Draft Budget 2016, the Commission will fine-tune the payment appropriations for heading 1b, in order to ensure that this is achieved together with a proper implementation of the 2014-2020 programmes.

---

6 The total additional payment appropriations authorised through amending budgets amounted to EUR 6.7 billion in 2012, EUR 11.6 billion in 2013 and EUR 3.5 billion in 2014.

7 The backlog of outstanding payment claims for the 2007-2013 Cohesion programmes at year-end increased from EUR 11 billion in 2011 to EUR 16 billion in 2012, EUR 23.4 billion in 2013, and EUR 24.7 billion in 2014.

8 It is to be noted that for shared management policies such as Cohesion policy (where the Commission reimburses Member States' expenditure), interest for late payments does not apply.

9 The remaining 5% is to be paid at the programme closure, which will take place in 2017-2019, after the Commission's assessment that the programme has been implemented successfully and that no correction needs to be made.

Budget year 2015 for the Cohesion policy *(EUR billion)*

Payment appropriations available in Budget 2015	**(1)**	**39.5**
- Of which end-2014 backlog	(2)	24.7
- Of which forecasts 2015 capped at 95% threshold	(3)	~35
Expected backlog end-2015	**(4)=(1)-(2)-(3)**	**~20**

Budget year 2016 for the Cohesion policy (*EUR billion*)

Expected backlog end-2015	**(1)**	**~20**
Maximum remaining payment claims expected to be received in 2016 before closure	(2)	~3.5
Maximum payment claims to be covered in the 2016 budget	**(3)=(1)+(2)**	**~23.5**

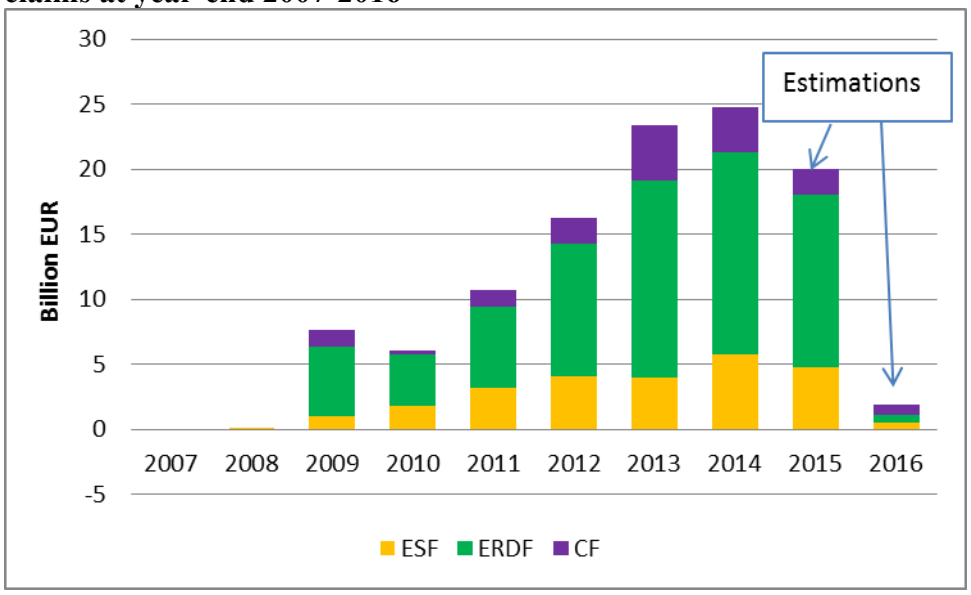
Likewise, the level of payment appropriations to be proposed for the other policy areas in the 2016 budget should allow to meet obligations stemming from past commitments and minimise the risk of late interest payments, but also to ensure an adequate level of implementation and contracting for the 2014-2020 programmes.

The multi-annual character of a significant share of the EU budget explains the existence of a time gap between the moment when the commitment is recorded and the actual payment against this commitment. The build-up of a structural volume of outstanding commitments (known as "RAL", the French acronym of "*reste à liquider*") is therefore normal and expected. Given the legal deadline for the payment of claims by the Commission[10], the year-end concentration of claims linked to the requirement to avoid decommitment and possible interruptions, a certain amount of outstanding payment claims at year-end is considered as 'normal'. However, the growing size of the backlog over the last few years has reached 'abnormal' levels[11], which pre-empt a significant and growing share of the budget of the following year and are not sustainable in terms of sound financial management.

The Commission estimates that about half of the backlog of outstanding payment claims in Cohesion policy at the end of 2013 and 2014 was 'abnormal', this means linked to the shortage of payment appropriations authorised in the budget, creating a 'snowball effect'. With the closure stage approaching, lower payment levels will be needed in 2015 and 2016 and the backlog will automatically decrease. The level of interruptions and suspensions is also foreseen to decrease as the programmes are reaching the closure. With payment appropriations of some EUR 21.5 billion for the 2007-2013 programmes in 2016, the backlog is forecasted to be around EUR 2 billion at the end of 2016.

10 Cohesion policy legislation provides for a regulatory deadline of 60 days.
11 Definition of normal and abnormal backlog is in section 3.4 and 4.3.

Cohesion policy programmes 2007-2013: evolution of the backlog of outstanding payment claims at year-end 2007-2016

The need for phasing out the 'abnormal' backlog which has built up has been acknowledged by the two arms of the budgetary authority, the Council and the European Parliament, which jointly agreed during the negotiations on the 2015 budget to "*reduce the level of unpaid bills, with a particular focus on cohesion policy, at year-end down to its structural level in the course of the current MFF*" and "*engage to implement, as of 2015, a plan to reduce the level of unpaid bills corresponding to the implementation of the 2007-2013 programmes to the commonly agreed level by the mid-term review of the current multiannual financial framework*" .

This document provides a solid basis for a common understanding by the two arms of the Budgetary Authority, which are expected to endeavour to take decisions that allow the phasing out of the 'abnormal' backlog of unpaid bills for 2007-2013 programmes by the end of 2016.

This payment plan also provides the opportunity to draw some lessons on the budget management for the future:

1. The agreement on amending budget 2/2014[12] at the end of 2014 was very important to largely stabilise the backlog of outstanding payment claims at a level which can be phased out over two years. The institutions have taken their responsibility in the face of a very difficult fiscal situation in many Member States.
2. Measures of active budget management taken by the Commission have proven indispensable to deal with a shortage of payment appropriations in many policy areas. These measures will need to be maintained as long as necessary in order to avoid disproportionate disruptions for beneficiaries and/or the payment of penalty interest.
3. Although there is a recurrent cycle in the implementation of Cohesion policy programmes, the size of peaks and troughs can be smoothened by implementing programmes as quickly as possible at an early stage in the programming period. This is especially desirable in the current economic conditions when investment is badly needed to stimulate economic recovery and competitiveness.
4. Regular submission of claims is needed. Member States should avoid unnecessary administrative delays in sending their payment claims throughout the year. Regular

12 The amending budget 2/2014 was originally presented as draft amending budget 3/2014.

submission of claims improves budgetary management and helps minimising the backlog at year-end.

5. On the other hand, sufficient budgeting of payment appropriations is a necessary condition to properly implement the budget and avoid the accumulation of an unsustainable level of outstanding payment claims at year-end. In addition to this, the "specific and maximum flexibility", mentioned in the European Council conclusions and the statement of President Barroso in February 2013, will need to be applied in order to comply with Union's legal obligations. Furthermore, decisions of the budgetary authority should, as much as possible, allow for a smooth payment profile over the duration of the MFF.
6. Forecasting capacity has to be reinforced. In addition to the various analyses already provided[13], the Commission will further improve its medium and long-term forecasts in order to identify at an early stage, to the extent possible, likely problems. In particular it will inform the two arms of the budgetary authority as soon as it identifies any developments in the implementation of the 2014-2020 programmes which present a risk for a smooth payment profile.

1.

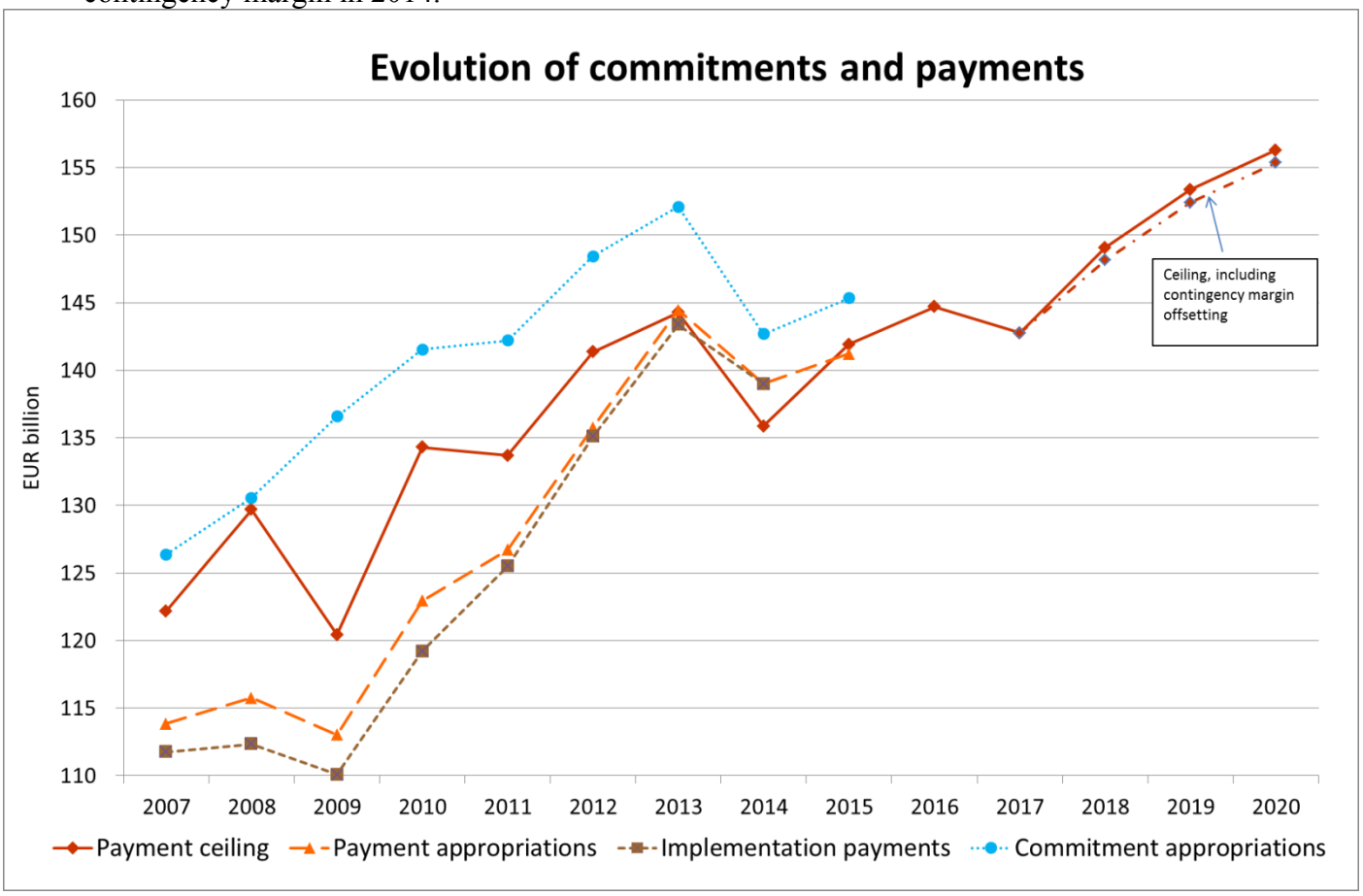
13 Monthly reports on interim payments and pending claims, Budget Forecast Alert (twice a year)

Background

Since 2011, the Commission has been confronted with a growing level of outstanding payment claims at the end of the year, despite the full use of the payment ceilings in 2013 and 2014 and the recourse to the contingency margin for payments in 2014. While virtually all the payment appropriations authorised in the annual budgets have been used up, the backlog of outstanding payment claims at the end of the year for the Cohesion policy (heading 1b) and specific programmes in other headings (such as heading 4 "global Europe") has increased steadily.

The Commission has followed up on the invitation from Parliament and Council to monitor the situation throughout the year and ad-hoc inter-institutional meetings have taken place over the last years to share the assessment on the state of play. Since 2011, the Commission had to present draft amending budgets (DAB) aimed at increasing significantly the level of payment appropriations to address payment shortages. Initial lower levels of authorised payment appropriations have led to recurrent DABs, which have made more complex the decision-making process on the draft budget, which should be the main subject for Conciliation. Amending budgets were voted late, increasing the difficulty to manage the payment process.

Against the backdrop of consistently higher levels of commitment appropriations, the graph below illustrates the increasingly tight annual payment budgets and ceilings and the progressive reduction of the gap between payment ceiling and the voted appropriations, culminating in the need to use the contingency margin in 2014.

In December 2014, in the framework of the agreement reached on the 2014 and 2015 budgets, the European Parliament and the Council agreed the following joint statement:

> *The institutions agree to the objective to reduce the level of unpaid bills, with a particular focus on cohesion policy, at year-end down to its structural level in the course of the current MFF.*
>
> *In order to reach this objective:*
>
> - *the Commission agrees to present, along with the joint conclusions on Budget 2015, a most up to date forecast of the level of unpaid bills by end 2014; the Commission will update these figures and provide alternative scenarios in March 2015 when a global picture of the level of unpaid bills at the end of 2014, for the main policy areas, will be available;*
> - *on this basis, the three institutions will endeavour to agree on a maximum target level of unpaid bills at year-end which can be considered as sustainable;*
> - *on this basis and while respecting the MFF Regulation, the agreed financial envelopes of the programmes as well as any other binding agreement, the three institutions will engage to implement, as of 2015, a plan to reduce the level of unpaid bills corresponding to the implementation of the 2007-2013 programmes to the commonly agreed level by the mid-term review of the current multiannual financial framework. Such a plan will be agreed by the three institutions in due time before the presentation of the draft budget 2016. Given the exceptionally high level of unpaid bills, the three institutions agree to consider any possible means to reduce the level of those bills.*
> -
>
> *Every year, the Commission agrees to accompany its draft budget by a document evaluating the level of unpaid bills and explaining how the draft budget will allow for the reduction of this level and by how much. This annual document will take stock of the progress made so far and propose adjustments to the plan in line with updated figures.*

As an immediate follow-up to the joint statement, on 15 December 2014 the Commission presented an updated forecast of the level of outstanding payment claims by end 2014, which is set out in Annex 1.

The present document provides an overview of the state of implementation at the end of 2014, focussing on the backlog of the 2007-2013 programmes of the Cohesion policy, in view of reducing it to an agreed level by the mid-term review of the current multiannual financial framework in 2016. The document also addresses the evolution of the backlog of the other headings, although the problem of backlog is much less acute in terms of absolute size than in heading 1b: the backlog of outstanding payment claims in other headings at the end of 2014 stood at some EUR 1.8 billion.

2.

State of play at the end of 2014

2.1. Implementation at the end of 2014

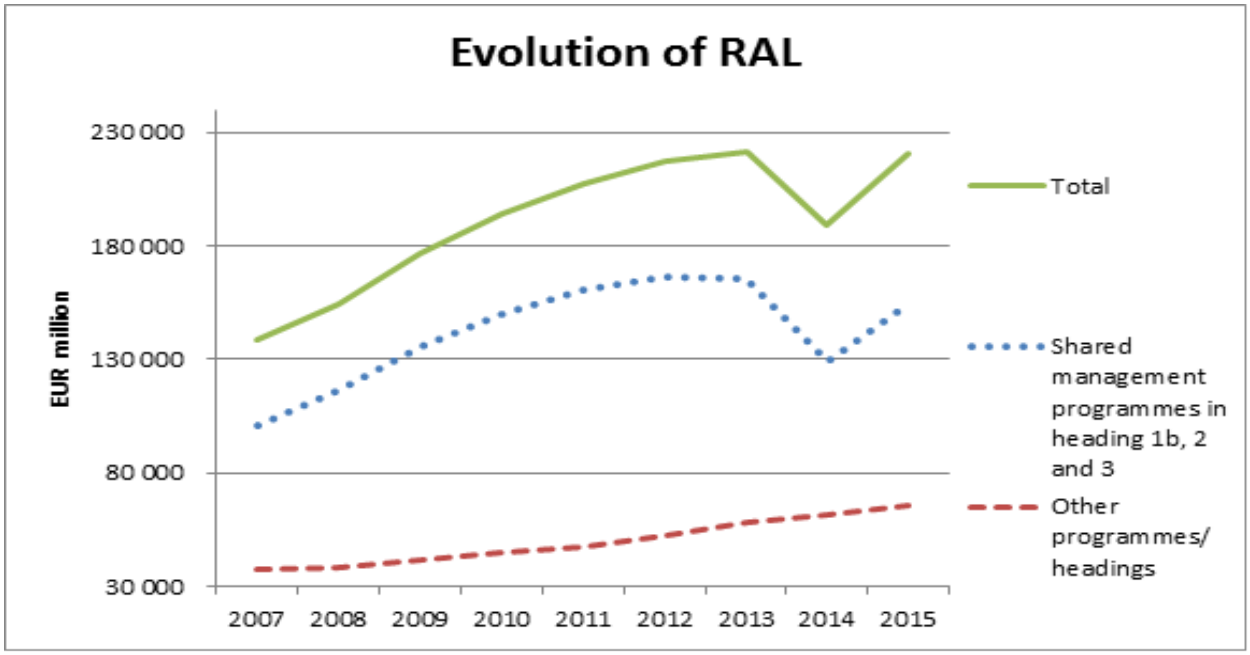
At the end of 2014, the implementation of payment appropriations (before carryovers) amounted to EUR 134.6 billion (99% of the final authorised appropriations in the 2014 budget). The under-implementation of payments (after carryovers) is the lowest ever recorded at amounted to EUR 32 million, as compared to EUR 107 million in 2013 and EUR 66 million in 2012. Such a high level of implementation, despite the late adoption of draft amending budget 3/2014, is a confirmation of the tight constraints imposed on payment appropriations, particularly for the completion of the 2007-2013 programmes. In many cases, the corresponding budget lines were also reinforced with appropriations initially foreseen for paying the pre-financing of newly adopted 2014-2020 programmes.

During 2014, the payment appropriations for the 2007-2013 Cohesion programmes were reinforced by EUR 4.6 billion, of which EUR 2.5 billion through draft amending budget 3/2014, EUR 0.6 billion through the end-of-year transfer[14] and EUR 1.5 billion through internal transfers from the 2014-2020 programmes. These reinforcements contributed to stabilising the backlog of the 2007-2013 Cohesion programmes at the end of 2014.

A large amount of unused commitment appropriations were carried over or reprogrammed to 2015, not only for the Cohesion policy but also for the programmes under rural development (heading 2) and the migration and security funds (heading 3). As a consequence, the amount of outstanding commitments (RAL) decreased to EUR 189 billion at the end of 2014, a reduction of EUR 32 billion in comparison with the RAL at the end of 2013. However, this decrease is somewhat artificial as it results mostly from the under-implementation of the commitment appropriations for 2014-2020 programmes carried over and reprogrammed to 2015 and later years, when it will "reappear". Had all appropriations for the new programmes been committed in 2014, the RAL would have remained much closer to the 2013 level (EUR 224 billion).

14 DEC 54/2014.

The graph below shows the evolution of the level of RAL over the period 2007-2014 and the projection for the level of RAL at the end of 2015, for the budget as a whole, as well as for programmes under shared management in headings 1b, 2 and 3 and the other programmes/headings. As shown in the graph, the overall level of RAL at the end of 2015 is expected to return to a level comparable to that at the end of 2013. However, the graph also shows the distinction between the programmes under shared management in headings 1b, 2 and 3, for which the RAL at the end of 2015 is expected to go down compared to 2013, and the other programmes/headings, for which the RAL at the end of 2015 is expected to go up.

2.2. Mitigating measures taken in 2014

On 28 May 2014, the Commission presented its draft amending budget 3/2014, requesting additional payment appropriations for 2014. After a lengthy adoption process, DAB 3/2014 was finally approved on 17 December 2014. Awaiting the adoption of the amending budget, during the year 2014 the Commission has put in place a series of mitigating measures in order to honour legal obligations stemming from past commitments while launching the new generation of programmes, within an exceptionally tight budgetary framework.

So as to implement the agreed policies with the appropriations authorised in the budget, the Commission followed an approach of actively managing the budget, bearing in mind three main principles:

- Minimise the financial impact for the EU budget of interests for late payments and potential liabilities;
- Maximise the implementation of programmes;
- Minimise the potentially negative impact of decisions on third parties and the economy as a whole.

Accordingly, the measures to ensure an active management of the scarce payment appropriations included the following: pro-actively recovering any undue amounts; limiting idle amounts on fiduciary accounts; reducing pre-financing percentages; making best use of maximum payment deadlines allowed; postponing calls for proposals/tenders and related contracting.

These mitigating measures helped the Commission to protect its status as a first-class investor and its reputation as a reliable and secure partner. The Commission managed to minimise, as far as possible, the negative effects of payment shortages, for instance in terms of limiting the amount of interests on late payments. Despite an almost fivefold increase compared to 2013, the amount of interests paid at the end of 2014 still remains limited (EUR 3 million). The relative sharper increase for heading 1a (Competitiveness for Growth and Jobs) and heading 4 (Global Europe), as shown in the table below, illustrates the pressure on payment appropriations.

Interests paid on late payments *(in EUR)*

	2008	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**
Heading 1a	294 855	157 950	173 748	329 615	137 906	243 748	1 047 488
Heading 1b	1 440	5 324	6 220	11 255	31 726	71 620	103 960
Heading 2	27 819	1 807	9 576	15 713	61 879	30 991	61 985
Heading 3	13 417	59 852	48 673	50 397	29 375	13 060	7 252
Heading 4	250 204	178 468	257 818	1 266 425	335 820	247 786	1 797 825
Heading 5	43 915	442 678	237 367	60 825	142 254	46 187	8 614
Total	**631 651**	**846 079**	**733 403**	**1 734 230**	**738 960**	**653 392**	**3 027 124**

Interest for late payments in Cohesion policy (heading 1B) is not significant as shared management represents the major part of this heading and shared management does not lead to late interest. However, in terms of credibility, the non-respect of the regulatory deadlines for shared management policies is highly prejudicial.

3. Terminology

This section explains a number of definitions used in this document.

3.1. Project cycle

Before approving an operational programme or a project, the Commission reserves the appropriations by creating a commitment on a budget line for a defined amount. This transaction consumes part of the authorised commitment appropriations.

Very often, the signature of the contract for the project or the approval of the operational programme leads to a certain level of pre-financing, which allows the beneficiary to start the project without borrowing. Reaching defined milestones allows the beneficiary to submit interim payment claims and to be reimbursed for expenditure incurred linked to the programme.

However, in the case of major programmes such as research (Horizon 2020), the structural funds, the European Fisheries Fund and rural development, once a certain stage of implementation is reached, interim payment claims no longer lead to payments as they are covered by the pre-financing. Furthermore, a percentage of the total funds committed for the project or the programme is only paid at the closure when the Commission has verified that all the work has been carried out in accordance with the initial agreement. If that is not the case, the funds are partly decommitted. In certain cases, the Commission may also issue recovery orders to recover payments which were not justified.

3.2. Outstanding commitments (RAL)

Outstanding commitments are usually referred to as 'RAL' from the French acronym for "*Reste à Liquider*". It is the part of a commitment that has not been consumed by any payment at a given point in time. In multiannual projects, commitments are made at the start of the project with a limited pre-financing while interim payments are made at a later stage, when the project is being implemented and the final payment is made at closure.

A large part of the EU budget concerns investments, whose implementation is spread over a number of years. The difference between commitment and payment appropriations authorised in the annual budget determines the change in the overall level of RAL. In turn, the speed at which commitments grow and the pace of programme implementation determine the normal evolution of RAL. However, the RAL further increases when insufficient payment appropriations are budgeted, regardless of the pace of implementation. In this latter case, the effect is to increase the level of outstanding payment claims at the end of the year.

The ratio between RAL and the commitments of the year is a good indicator to compare the size of the RAL of specific programmes with their financial envelope. For example, programmes and actions with an annual character, such as Erasmus or Humanitarian Aid, have a RAL/commitments ratio below one, which indicates that most commitments are paid within a year. Cohesion programmes, on the other hand, typically have a RAL/commitments ratio between 2½ and 3, which reflects the impact of the automatic decommitment rules set out in the legislation (the so-called "N+2" / "N+3" rules, see section 4.1 below). Certain programmes under heading 4 have a higher ratio, due to the complex cycle of negotiations linked to implementation. In its payment requests, the Commission takes these indicators into account.
3.3.

Cash flow constraints vs. shortage of payment appropriations

The Commission cash-flow is mostly determined by the amounts called in from Member States on a monthly basis according to the own resources rules. The Commission is not allowed to borrow money to cover cash-flow shortages. Cash-flow constraints may lead to temporary delays in payments to beneficiaries of EU funds despite the fact that sufficient payment appropriations are authorised in the budget for the financial year. This may happen, usually in the first part of the year, because the sum of outstanding payment claims at the end of the previous year and those to be paid in the first months of the current year (for instance for the European Agricultural Guarantee Fund) are larger than the maximum monthly inflow of own resources made available to the Commission. As the backlog from the previous year is phased out and the monthly inflow of resources continues later in the year, the cash-flow constraint is no longer binding in the following months of the year.

Cash flow constraints at the beginning of the year are amplified by the shortage of payment appropriations, since the monthly call for funds is based on the revenue provided for in the authorised budget as it stands, before the adoption of amending budgets increasing the level of payments, which usually takes place towards the end of the year.

Depending on the precise date of adoption (i.e. before or after 16 November of the year in question), the corresponding additional call for own resources to cover the additional payment appropriations authorised in amending budgets adopted at the end of the year might lead to cash availability only in the beginning of the next financial year, leading to possible difficulties in implementing the amending budgets in the same year.

3.4. Backlog of outstanding payment claims at year-end

At the end of every year, there is a backlog of outstanding payment claims, i.e. claims that have been sent by the beneficiaries of EU funds and need to be paid within a defined delay (in general in less than 2 months) but that have yet not been paid[15]. That is because of one of the following three reasons:

a) Ongoing interruptions/suspensions: Payments were interrupted/suspended for certain beneficiaries/programmes. Interruptions of payments are normally short term formal actions by which the Commission delays the payment waiting for missing information or checks of the management and control system.
b) Timing: Payment claims not paid because they were transmitted in the very last days of the year, leaving insufficient time for processing before year-end.
c) Lack of credits: Payment claims unpaid because authorised payment appropriations on the relevant budget line were exhausted.

15 Unpaid amounts resulting from the reduction of pre-financing rates to a rate below the legal/normal minimum are not included in the current definition of "outstanding payment claims": however, for a number of programmes, some reduction of pre-financing rates has been implemented in 2014 (in some case already in 2013) in order to postpone payments to a later date.

Part of the backlog is considered “normal” (see points a and b). The growth of the "abnormal" backlog of outstanding payment claims, most of which is in Cohesion policy, is associated with the shortage of payment appropriations (point c), whereas the cash-flow constraints in the beginning of the year (see section 3.3 above) also have an impact. Section 4 further develops the case of the Cohesion policy.

4. Heading 1b: evolution of backlog and outlook

This chapter looks at the specific case of the Cohesion policy (heading 1b). First, it sets out the main features of the structural funds and it explains how specific events in the past or in relation with the legislation created the present difficult situation. It then explores how a "normal" backlog could be defined and provides a detailed analysis of the situation at the end of 2014.

4.1. Implementing the structural funds 2007-2013

Structural funds 2007-2013: main features

Projects financed out of heading 1b are organised in operational programmes. These operational programmes are proposed by Member States, and negotiated and adopted by the Commission at the beginning of the period for the whole duration of the period. Each operational programme is implemented in shared management through individual projects. This means that Member States implement the funds. The Commission participates in monitoring committees, where it has an advisory role in the project selection and monitors project implementation through annual implementation reports.

Programmes are co-financed by the EU budget; this means that the Commission does not pay the entire cost of the programme. Member States must find "match-funding" to finance part of the programmes.

Once a programme is adopted, the European Union has contracted a legal obligation for the whole period. The Commission committed automatically the appropriations on an annual basis before the end of April from 2007 to 2013, based on the financial plan of the programme and not on the actual implementation of the projects of the programme. While the EU payments can never exceed the EU budget commitments, expenditure is eligible from the beginning of the period (i.e. even before the adoption of the programme) until the end of the eligibility period.

After the approval of the programme, the Commission pays pre-financing. These payments are made automatically to the Member State and remain at its disposal until its clearing at the closure.

As the implementation of the various projects is ongoing, the Member States submit interim payments through their certifying authority. The interim payment claims are paid by the Commission based on the co-financing rate in force and provided that no interruption or suspension is decided.

This mechanism works as long as the total of pre-financing paid by the Commission and interim payment claims submitted by Member States for the programmes does not reach 95% of the share of the allocation of the programmes. Once this threshold is reached, the Member State may still send its payment claims but they are used to clear any outstanding prefinancing. The remainder will be settled at closure of the programme. Member States need to justify eligible expenditure to cover the amount of pre-financing received at the beginning of the period and the amount retained for closure (5% of the total allocation).

After the end of the eligibility period, a period of 15 months is then foreseen to prepare and submit the closure documents to the Commission and request the final payment to be settled. Before the final payment can be done, the Commission examines the closure package (i.e. closure declaration, Final Implementation Report and final claim). Given that these documents are expected by 31 March 2017, the decision on the closure (and the related final payments) will occur between 2017 and 2019.

Based on the outcome of this exercise, the 5% retained for the closure are used to pay the outstanding payment claims. Otherwise, the Commission does not pay the full amount at the closure. The amount that is not paid will be decommitted. If corrections are higher than 5%, the Commission will recover the amount unduly paid.

The N+2/N+3 rule

The N+2/N+3 rule was first established for the programming period 2000-2006. The rule foresees that a commitment made at year N has to be covered by the same amount of pre-financing and interim payment claims before 31 December N+2 (N+2 rule). For example, a commitment made in 2012 has to be fully covered by payment claims before 31 December 2014. The amount not covered is decommitted, which means that the Member State loses the funding. At present, however, there is no history of significant N+2/N+3 decommitments in the entire history of the structural funds.

The purpose of the rule is to ensure financial discipline in managing the EU funds. As commitments are made automatically once a programme has been approved, the rule obliges the Member States to implement the projects in a dynamic manner and to avoid problems at the very end of the cycle. Its existence also enables having a smoother profile of payments by obliging the Member States to submit payment claims at regular intervals. However, as explained in the next chapter, "softening" of the rule, especially in the wake of the financial crisis of 2008, reduced its regulatory effect.

This rule is at the source of the year-end concentration of payment claims: Member States have to send their payment claims before 31 December midnight, through a specific IT system. Although they are legally required to send their claims regularly throughout the year[16], experience form the past shows that many wait for the last weeks to send large amounts.
4.2.

16 Art. 87 of CR 1083/2006: " *...requests for interim payments are grouped together, as far as possible, on 3 separate occasions a year*"

Payment claims profile for the 2007-2013 programming period

Main drivers of the payment cycle

At the beginning of the period, significant amounts of pre-financing are paid, followed during some years by a relatively low level of interim payments as programmes set up their structures and start implementation of projects. As the N+2/N+3 rule only begins to produce its effects at the earliest at the end of the third year of the programming period, there is no pressure at the start of the framework to submit claims. Moreover, the pre-financing still covers a large part of the commitments made at the beginning of the programming period. About 2-3 years before the end of the programming period, the annual level of interim payments begins to increase as programmes reach maturity and payments claims are at cruising speed. A peak is observed at the end of the period/beginning of the following programming period, followed by a decrease to nearly zero in the following years when programmes reach the 95% threshold. As mentioned above, closure payments are made between one and three years after the end of the eligibility period.

Derogations

Three developments in the legislative framework applicable to the 2007-2013 programming period amplified the cyclical character level of interim payments:

1. The switch from N+3 to N+2. As part of the global compromise establishing the 2007-2013 MFF, the new Member States as well as Greece and Portugal were submitted to a N+3 rule for the 2007-2010 commitment tranches and then to an N+2 rule until the end of the period. This means that by the end of 2013, these Member States had to cover two commitment tranches: the 2010 tranche and the one of 2011. Of course, Member States did not wait necessarily until the decommitment deadline to implement the programmes and to submit their payment claims, so there was not a doubling of payment claims in 2013. Nevertheless, this rule reinforced strongly the peak of 2013 with a spill-over effect on the following years through the accumulation of a growing backlog.
2. The Member States were required to carry out a compliance check on their control systems for the funds. The results of the compliance check had to be approved by the Commission. Interim payment claims could be submitted, but only reimbursed by the Commission following approval of the compliance assessment. While most of the programmes were adopted in 2007, the submission of claims (or at least their reimbursements by the Commission) was delayed, with nearly no interim payment made in 2008.
3. As a response to the financial crisis, there were strong calls from Member States to neutralise the 2007 commitment tranche for the N+2/N+3 rule. This was accepted by the Commission but instead of postponing the decommitment threshold of the 2007 tranche by one year, the N+2/N+3 rules were weakened further through an unanimous vote in Council to spread the obligation related to 2007 tranche in six sixths over the whole period. This so-called "Greek rule" made it possible to submit fewer payment claims in the beginning of the period, balanced by more payment claims at the end of the period.

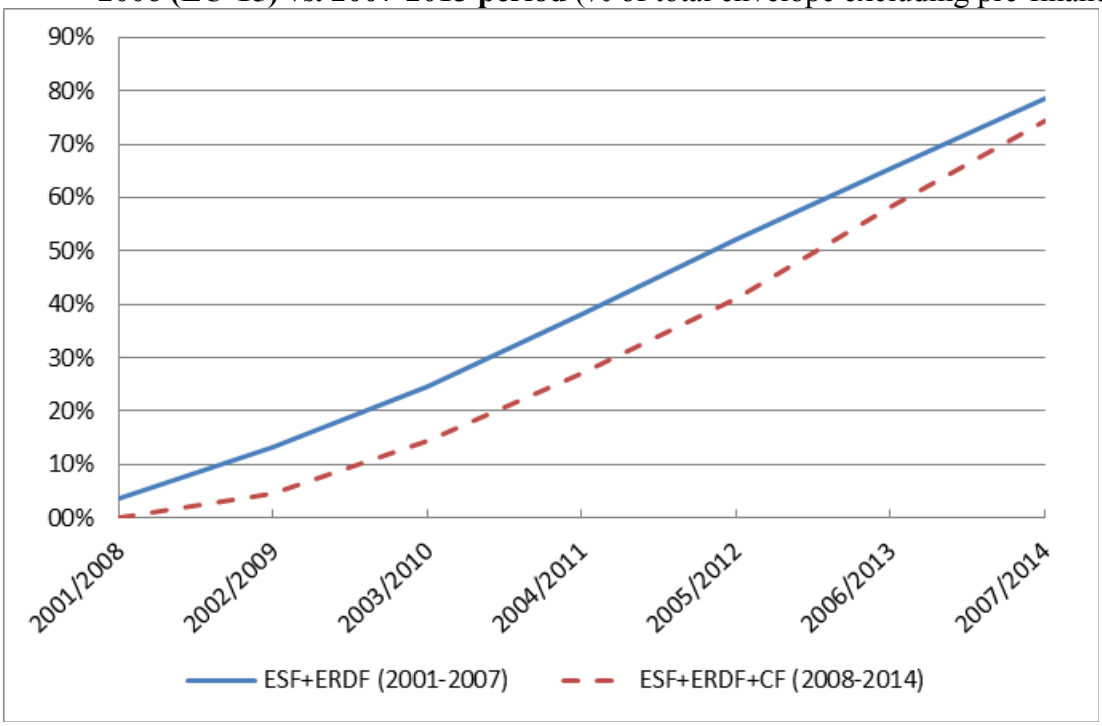
In addition, also in response to the crisis, the eligibility period of expenditure for the 2000-2006 programmes was extended from late 2008 to 2009 (by modifying the Commission decision approving the programme) and therefore Member States continued to focus on the implementation of the 2000-2006 programmes. As a result, implementation of 2007-2013 programmes and the related submissions of 2007-2013 interim payment claims were delayed.

Comparing the 2000-2006 programmes with the 2007-2013 programmes

Whereas the 2007-2013 programming period switched from N+3 to N+2 at the end of the fourth year, the 2000-2006 programming period only had an N+2 rule, albeit with some adjustments in 2004 because of the accession of 10 Member States.

The chart below compares the cumulated interim payments for the 2000-2006 period which were made over the years 2001-2007 as a percentage of the total envelope, with the cumulated interim payments for the 2007-2013 programmes which were made from 2008 to 2014, again as a percentage of the total envelope.

Chart 1: Annual pattern of cumulative interim payments (with 1-year time-lag): 2000-2006 (EU-15) vs. 2007-2013 period (% of total envelope excluding pre-financing)

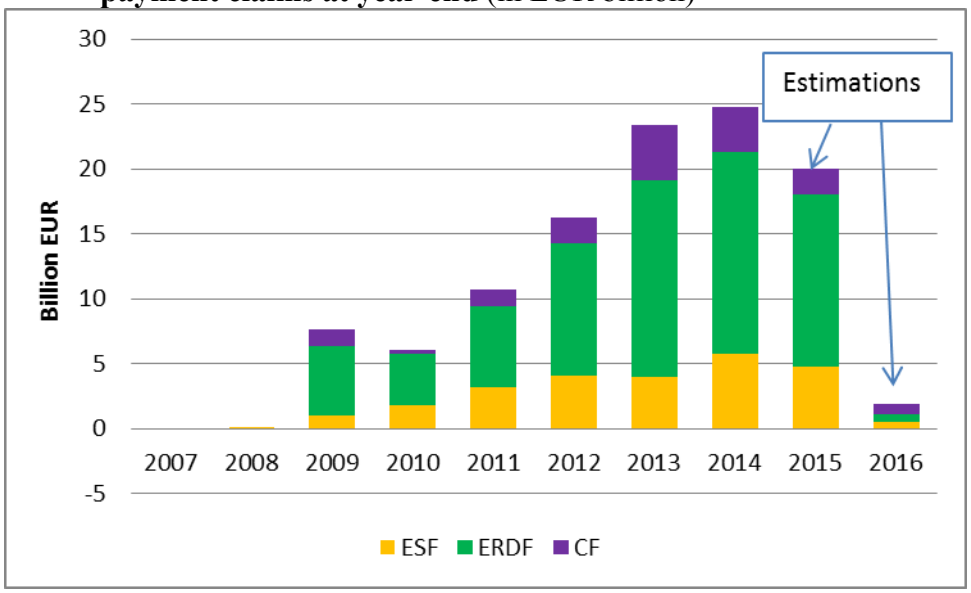
As shown in the chart, the cumulative payments for the 2007-2013 programmes consistently remained below the level experienced in the 2000-2006 period, albeit with a catching up towards the end of the period. This delayed profile for the 2007-2013 programmes resulted from the combination of factors set out above. It explains the under-execution of payment appropriations and the payment ceiling at the beginning of the period, as the payment profile for the 2000-2006 programmes had been used as reference for establishing the ceilings.

However, when the payment claims started catching up at a later stage, the payments were strongly constrained by the level of authorised payment appropriations and/or by the payment ceiling which led to building up of the backlog.

Evolution of backlog 2007-2014

The following chart[17] shows the evolution of the backlog for the 2007-2013 programmes over the period 2007-2016.

Chart 2: Cohesion policy programmes 2007-2013: evolution of the outstanding payment claims at year-end (in EUR billion)

As shown in the chart, the backlog for the 2007-2013 programmes started to increase in 2011, when it reached a level of EUR 11 billion, and arriving at a peak of EUR 24.7 billion in 2014. As explained below, the projections show a still high level of the backlog at the end of 2015, before returning to a "normal" and sustainable backlog at the end of 2016.

4.3. Components and types of backlog

Over the year, the Commission receives the following payment claims for the structural funds:

a) Eligible payment claims that are covered by payments in the course of the year.
b) Payment claims that have already been covered by the pre-financing at the beginning of the programming period and that are consequently not followed by additional payments.
c) Payment claims which can only be paid after the closure will have to wait until the Commission and the beneficiary reach an agreement on the closure.
d) Payment claims not paid because they were transmitted in the very last days of the year, too late to be processed before year-end.
e)

17 Identical to the one included in the executive summary.

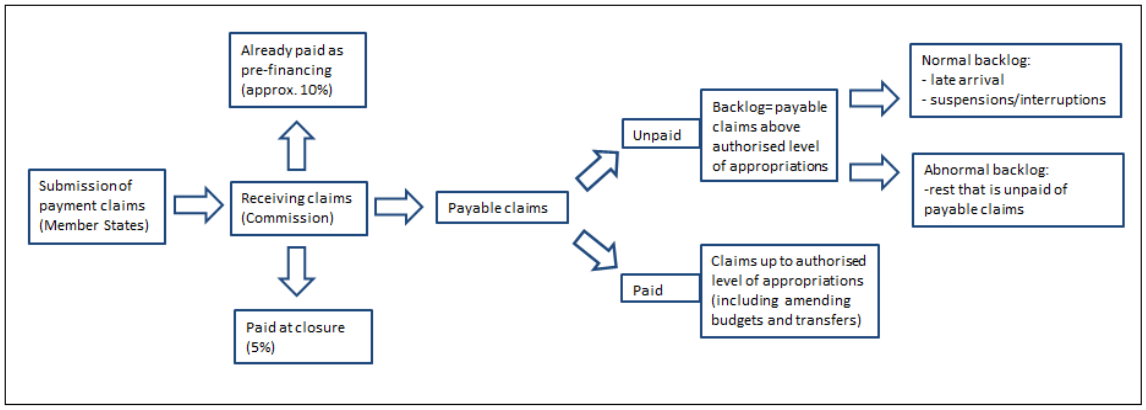
Payment claims which are interrupted/suspended for certain beneficiaries. Suspensions or interruptions of payments are normally short term formal actions by which the Commission delays the payment waiting for missing information or checks of the management and control system.

f) Payment claims unpaid at year-end because authorised payment appropriations on the relevant budget line were exhausted.

g)

The last four categories (from c to f) remain outstanding claims at year-end, but the *backlog* includes outstanding payment claims according to reasons d, e and f. A certain level of outstanding payment claims at the end of the year is considered 'normal' when they correspond to reason d and e. The *"abnormal" backlog* only includes outstanding payment claims according to reason f.

The following chart illustrates the flow of payment claims for heading 1b, from the submission by the Member States via the identification of "payable claims" to the "normal" and "abnormal" backlog.

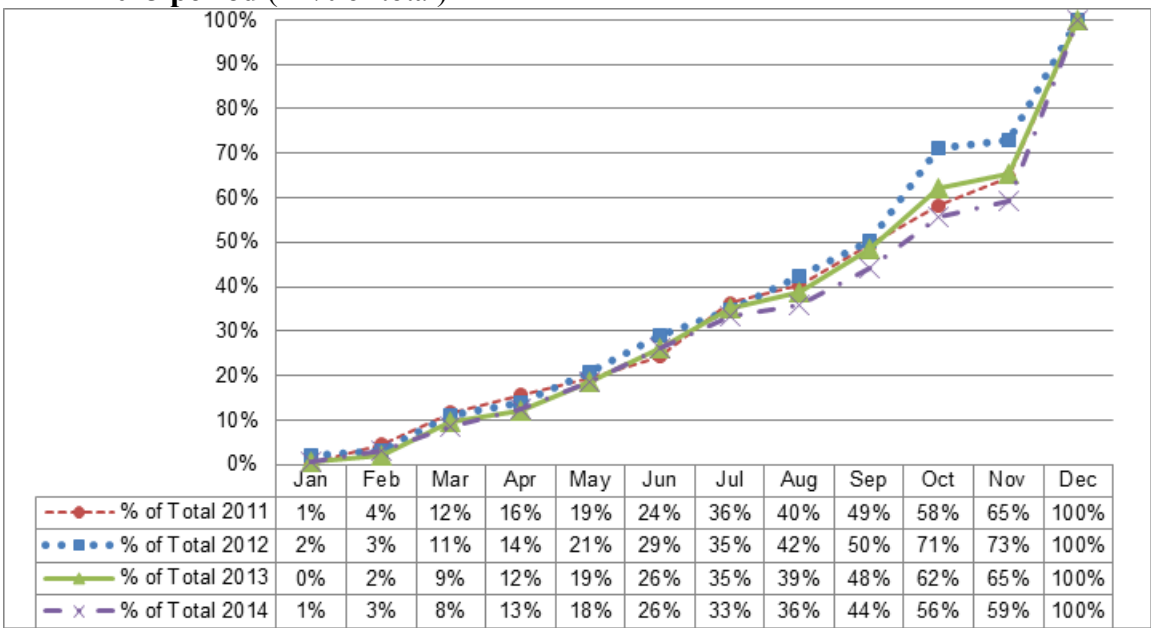
Year-end concentration of claims and time to pay

There is a very high concentration of payment claims sent by Member States in the month of December, ranging from 27% to 35% of the annual total over the period 2011-2014. For each payment claim received, the Commission needs to carry out controls before proceeding with the disbursement. The larger the number of claims received in the last weeks of the year, the higher the risk of claims not being reimbursed before the end of the year.

For this reason, the Commission regularly encourages Member States to send their claims more regularly throughout the year.

The following chart shows the monthly evolution of the submission of payment claims for the 2007-2013 programmes between 2011 and 2014.

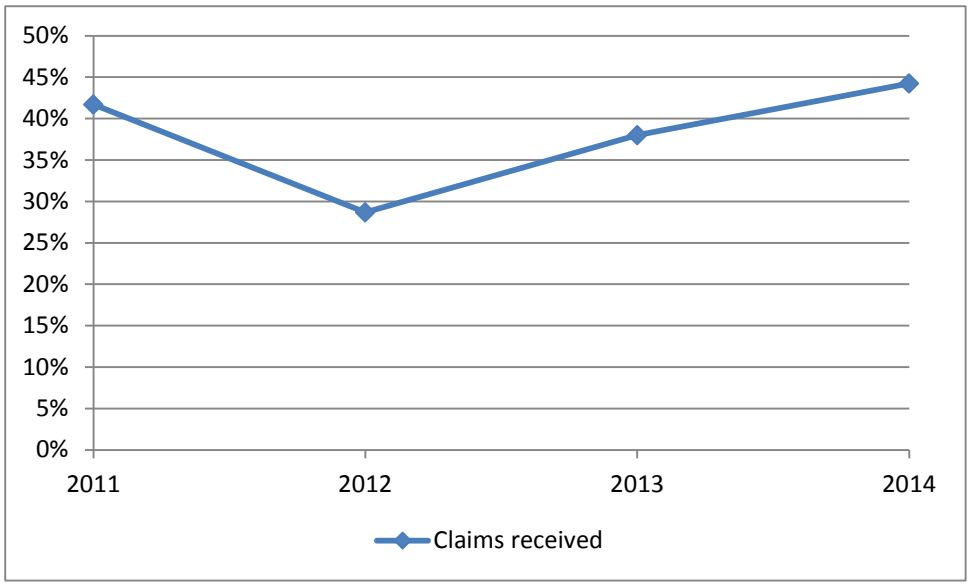
Chart 3a: Monthly pattern of cumulative interim payment claim submission for 2007-2013 period (in % of total)

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
% of Total 2011	1%	4%	12%	16%	19%	24%	36%	40%	49%	58%	65%	100%
% of Total 2012	2%	3%	11%	14%	21%	29%	35%	42%	50%	71%	73%	100%
% of Total 2013	0%	2%	9%	12%	19%	26%	35%	39%	48%	62%	65%	100%
% of Total 2014	1%	3%	8%	13%	18%	26%	33%	36%	44%	56%	59%	100%

This chart above shows clearly a recurrent very steep increase of the request of payment claims at the end of the year.

Chart 3b: Concentration of payment claims submission during the last two months of the year (percentage received in November and December) **between 2011 and 2014**

The charts illustrate that more and more claims have arrived late in the year, due to the growing pressure of the N+2 rule. The removal of the N+3 rule in 2013 meant that all Member States had an N+2 rule except Romania, Slovakia and Croatia. It had a major impact on the volume of claims received in that year. The amount of claims arriving too late to be paid in the year depends on the total amount of claims received in the year and on its profile within the year.

Impact of interruptions and suspensions

The Commission uses a number of preventive mechanisms to protect the EU budget before it makes payments to Member States when it is aware of potential deficiencies. These are especially valuable for improving control systems in the Member States and thus reducing the need for future financial corrections by the Commission.

As a consequence, some payment claims are not immediately payable as they have been interrupted or suspended by the Commission pending improvements in the control systems to be made. While most of these claims will ultimately not be rejected, they cannot be paid immediately.

In accordance with the regulation[18], the Commission may:

- **interrupt** the payment deadline for a maximum period of 6 months for 2007-13 programmes if there is evidence to suggest a significant deficiency in the functioning of the management and control systems of the Member State concerned; or if the Commission services have to carry out additional verifications following information that expenditure in a certified statement of expenditure is linked to a serious irregularity which has not been corrected.
- **suspend** all or part of an interim payment to a Member State for 2007-13 programmes if there is evidence of serious deficiency in the management and control system of the programme and the Member State has not taken the necessary corrective measures; or if expenditure in a certified statement of expenditure is linked to a serious irregularity which has not been corrected; or in case of serious breach by a Member State of its management and control obligations. Where the required measures are not taken by the Member State, the Commission may impose a financial correction.

Estimating the "normal" backlog

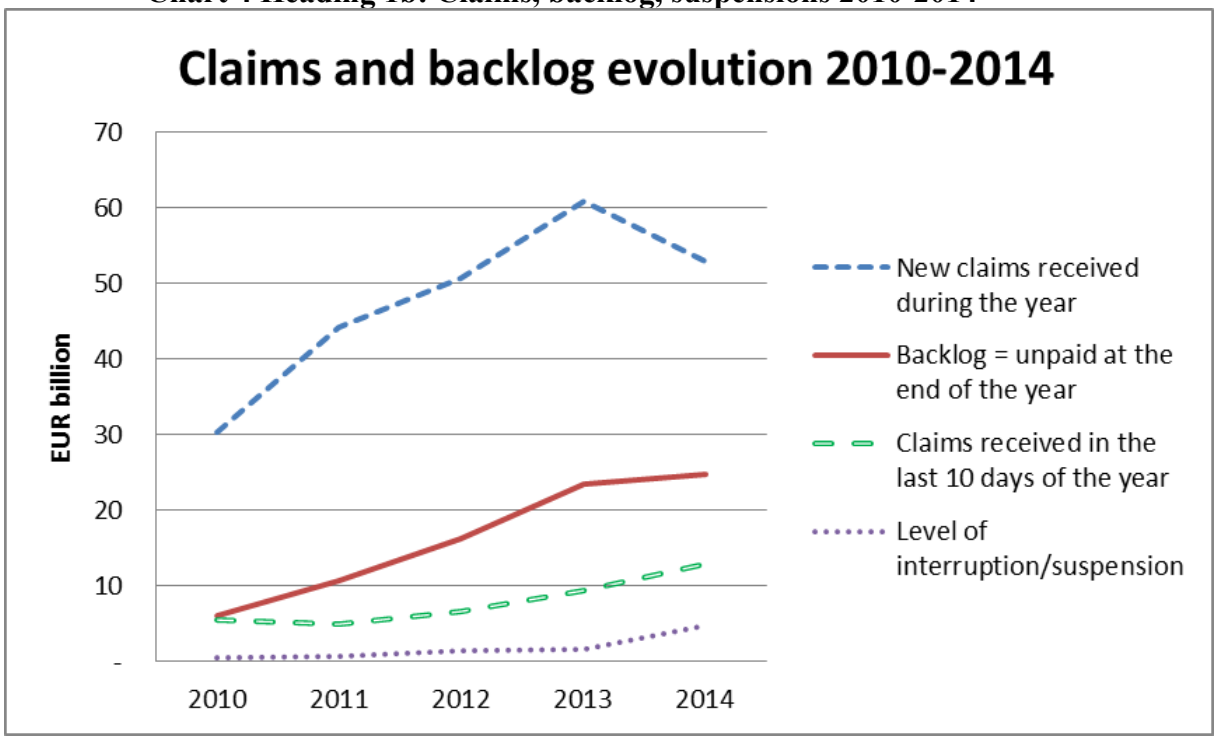
As explained before, the "normal" backlog is the total of the claims that are interrupted or suspended and the claims that arrive too late to be paid in the year. Claims arriving during the last ten calendar days of the year can be considered as claims arriving too late to be paid as the Commission must have sufficient insurance that it will be able to fully execute the appropriations available in the budget. However, some of the claims interrupted or suspended are also part of the claims arriving too late to be paid and should not be counted twice.

18 Articles 91 and 92 respectively of Regulation 1083/2006 for programming period 2007-2013.

Accordingly, the "normal" backlog will grow with the total number of claims received over the year and its relative concentration over the last days of the year.

For the 2010-2014 period, the chart below gives an overview of the payment claims received, the backlog at year-end and the claims arriving too late to be paid or suspended.

Chart 4 Heading 1b: Claims, backlog, suspensions 2010-2014

Over the last three years (2012-2014), the "normal" backlog (i.e. payment claims received in the last ten days of the year or interrupted or suspended claims even if they have been received before the last ten days) can be estimated at about half the value of the total backlog reached at the end of each year. The other half was linked to the shortage of payment appropriations authorised in the budget, which has created a "snowball effect"[19].

With the declining level of claims expected in 2015 and 2016, the expected reduction of cases interrupted/suspended and the absence of pressure from the N+2 rule at end 2015[20], the "normal" backlog is also expected to decline sharply.

4.4.

19 Due to the cash-flow constraints in the first months of the year (see section 3.3 above), part of the backlog might not be paid within the regulatory deadlines at the beginning of the year.

20 Except for Croatia, Romania, Slovakia

Outlook for 2007-2013 payments (claims) in 2015 and 2016

2015 and 2016 estimate based on Member States' forecasts

The Regulation governing the 2007-2013 Funds[21] requires Member States to send the Commission a forecast of their likely interim payment claims for the year N and the year N+1 at the latest by 30 April of year N. During the last years, Member States have agreed to update of this information in September of year N, in order to assess more accurately the growing level of outstanding payment claims (backlog) and the significant concentration of payment claims submitted in the last months of the year.

However, the new Regulation governing the 2014-2020 Funds[22] requires the Member States to send their forecast of interim payment applications for the year N and N+1 by 31 January of year N (with an update by 31 July). This new deadline has been applied on voluntary basis by Member States in 2015 for their 2007-13 programmes on the basis of a request of the Commission, confirmed in December 2014. According to the data received by the Commission as at 3 March 2015, Member States currently estimate to submit around EUR 48 billion of payment claims (both payable and non-payable) in 2015 and around EUR 18 billion in 2016[23].

21 Article 76 of Council Regulation (EC) No 1083/2006 of 11 July 2006 laying down general provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund and the Cohesion Fund and repealing Regulation (EC) No 1260/1999 (OJ L 210, 31.7.2006, p. 25).

22 Article 112 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 December 2013 laying down common provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund, the Cohesion Fund, the European Agricultural Fund for Rural Development and the European Maritime and Fisheries Fund and laying down general provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund, the Cohesion Fund and the European Maritime and Fisheries Fund and repealing Council Regulation (EC) No 1083/2006 (OJ L 347, 20.12.2013, p. 320).

23 The forecasts submitted by Member States in January 2015 did not cover all operational programmes. For these cases, the Commission has used the forecasts received last September. Such an extrapolation of missing Member States' forecasts is not possible for 2016, since the forecasts submitted in September 2014 covered 2014 and 2015 only (not yet 2016). This means that the forecast for 2016 includes only the operational programmes for which the Member States transmitted the information and might have to be revised upward when the missing information is transmitted.

As previously explained, not all payment claims will directly result in payments because of the need to take into account the "95% ceiling" in payments set by Article 79 of Regulation 1083/2006[24]. As more and more programmes reach the "95% ceiling", this correction will become far more significant in 2015 and later years. Consequently, the actual figures of the expected payable claims are lower than those forecasted by Member States, because the claims above the 95% ceiling are considered at closure only. Based on these capped forecasts, the Commission expects to receive a total amount of payable payment claims of around EUR 35 billion in 2015. The corresponding figure for 2016 is currently around EUR 3 billion. This amount for 2016 will become more precise (and could be slightly higher) once Member States submit missing data or revise transmitted data for some operational programmes.

Annex 2 provides more details regarding the Member States' forecasts of payment claims to be submitted in 2015 and 2016 for the 2007-2013 Cohesion programmes.

Commission estimate based on execution

At the end of 2014, the total amount of pre-financing and interim payments made was EUR 266.1 billion. The total envelope for the programmes of the Cohesion policy 2007-2013 is EUR 347.3 billion. Taking into account the decommitments already made so far and the decommitment risk due to the implementation of the N+2/N+3 rule at the end of 2014 but still pending confirmation (a total maximum amount of some EUR 0.9 billion since the beginning of the period), the maximum amount still to be paid is around EUR 80.3 billion. However, 5% of the amounts of each programme have to be paid only at the closure (EUR 17.3 billion).

Consequently, the expected level of interim payment claims still to be paid in 2015 or the following years is around EUR 63 billion or 18% of the total envelope, which includes the backlog at the end of 2014 (EUR 24.7 billion). The maximum level of payable new payment claims to be received in 2015 or in the following years, before the closure, is EUR 38.3 billion. If an amount up to EUR 35 billion of payment claims are to be received in 2015, the remaining amount of up to EUR 3.5 billion would be received in 2016.

24 Article 79 of Council Regulation (EC) No 1083/2006 lays down that "*The cumulative total of pre-financing and interim payments made by the Commission shall not exceed 95% of the seven-year contribution from the Funds to the Operational Programme; the remaining 5% will only be paid at the closure of the Operational Programme.*"

Estimated backlog at the end of 2015 based on corrected Member States' forecasts

The level of payment appropriations authorised in the 2015 budget is EUR 39.5 billion. This amount will cover both the pre-2015 backlog (EUR 24.7 billion) and the new claims (estimated at EUR 35 billion). Consequently, the expected backlog at the end of 2015 would amount to EUR 20 billion, of which at least about half of it or about EUR 10 billion would remain as abnormal backlog.

In EUR billion

Backlog end 2014 (adjusted)	**Member States' forecasts of 2015 claims corrected by 95% threshold**	**Payment appropriations authorised in the 2015 budget**	**Forecasted backlog end 2015**
24.7	**~35**	**39.5**	**~20**

4.5. Payment claims expected for 2016

As set out above, the backlog at the end of 2015 is expected to be around EUR 20 billion, provided Member States' forecasts prove accurate. Furthermore, up to EUR 3.5 billion of payable claims are still expected before the closure of the programmes. Given this relatively limited amount of payment claims and since there will be no N+2 pressure anymore, there is no reason to assume that a large amount of these payment claims will arrive too late to be paid in 2016.

The Commission will fine-tune its request in the 2016 Draft Budget, taking into account the "normal" backlog at the end of 2016. This "normal" backlog – covering the very late submission of claims and the remaining interruptions/suspensions – would however be very low compared to previous years, since the level of new claims to be received in 2016 is also very low and the Commission expects Member States to correct deficiencies and submit "clean" claims. It could be in the order of magnitude of EUR 2 billion. This "normal" backlog at year-end 2016 will therefore have to be covered in the 2017 budget. The amount to be included in the 2016 budget would therefore be around EUR 21.5 billion.

4.6. Summary of information used to calculate the payment claims and the backlogs

The following table summarizes the information on the envelope of the programme, the expected use of the budget appropriations available in the budget 2015 and the maximum payment claims expected in 2016.

Outstanding interim payments 2015-2017 (EUR billion)

Envelope of the programme	**(1)**	**347.3**
- Of which pre-financing and interim payments made until end-2014	(2)	266.1
- Of which reserved for closure (5%) and decommitments made	(3)	18.2
Maximum amount of payable interim payments (2015-2017)	(4)=(1)-(2)-(3)	~63.0
- Of which backlog end-2014 (outstanding payment claims)	(5)	24.7
- Of which maximum amount of payable interim payments in 2015-2017	(6)=(4)-(5)	38.3

Budget year 2015, EUR billion

Appropriations available Budget 2015	**(1)**	**39.5**
- Of which end-2014 backlog	(2)	24.7
- Of which forecasts 2015 corrected by 95% threshold	(3)	~35
Expected backlog end-2015	**(4)=(1)-(2)-(3)**	**~20**

Budget year 2016, EUR billion

Expected backlog end-2015	**(1)**	**~20**
Maximum remaining payment claims expected to be received in 2016 before closure	(2)	~3.5
Maximum payment claims to be covered in the 2016 budget	**(3)=(1)+(2)**	**~23.5**

4.7. Payment at closure

The closure of structural funds has its own payment dynamics. Each Member State sends its closure documents by programme at the latest by 31 March 2017. The Commission informs the Member State of its opinion on the content of the closure declaration within five months of the date of its receipt, provided that all information has been submitted in the initial closure document[25]. As a rule, payments for the closure will occur only after 2016. The total amount reserved for the closure (5% of the overall allocation) is EUR 17.3 billion, but the level of payments will be influenced by the quality of implementation of the programme during the whole period. Possible closure decommitments in the Cohesion policy may reduce the needs for payments.

As an indicative estimate, for the period 2000-2006, the percentage of de-commitment at closure was 2.6% of the total envelope for the European Social Fund (ESF) and 0.9% for the European Regional Development Fund (ERDF). However, for ESF there are still some EUR 0.5 billion of RAL that is related to problematic cases with irregularities, and consequently the Commission estimates that the final percentage of decommitments at the closure will be around 3% for that Fund. The Commission does not exclude that decommitments at closure could be higher than in the past period so the above mentioned estimate should be considered as a prudent indication.

Closure requests are not taken into account in the analysis of the reduction of the normal part of the backlog, as most of them are paid in 2017-2019 or subsequent years and will in any event not all lead to payments, since unduly paid amounts will first be cleared before the final payment will be made.

25 Article 89 of Council Regulation (EC) No 1083/2006 of 11 July 2006 laying down general provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund and the Cohesion Fund and repealing Regulation (EC) No 1260/1999 (OJ L 210, 31.7.2006, p. 25).

5. Other headings: outlook for the 2007-2013 programmes

5.1. Overview

Following the detailed analysis of the specific case of the Cohesion policy (heading 1b) as set out in section 4 above, this section looks at the situation in the other headings, which can be summarised as follows:

- Appropriations for the European Agricultural Guarantee Fund (heading 2) are non-differentiated whereby payments and commitments are budgeted at the same level. Consequently, there is no backlog at year-end;
- The management of Rural Development, the European Fisheries Fund (heading 2) and the Asylum, Migration, Borders and Security funds (heading 3) is shared with Member States, in a manner similar to Cohesion policy. Whereas Rural Development so far had no backlog, this is not the case for the other funds;
- Most of the other programmes (headings 1a and 4) are managed by the Commission. In view of payment shortages, many of these programmes have been subject to the mitigating measures which the Commission has put in place during 2014 (and in some case already in 2013), ranging from reduction of pre-financing (with due consideration of the type and financial soundness of implementing partners, recipients and beneficiaries), to postponement of final payments or budget support payments, abstaining from launching new commitments, and delaying contracting. Most of these mitigating measures, however, only postpone the time of disbursement, while commitments still have to be honoured.

The table below provides an overview of the evolution of the backlog for headings 1a and 4. Whereas there is a clear upward trend for the backlog for heading 4, which in 2014 reached its highest level in recent years, the evolution of heading 1a is less clear.

Backlog at year-end *(in EUR million)*

	2007	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**
Heading 1a	1 679	507	291	628	604	567	551	541
Heading 4	172	178	284	226	387	367	389	630

5.2.

Shared management programmes in heading 2 and 3

5.2.1. Heading 2

European Agricultural Guarantee Fund (EAGF)

There is no backlog for the European Agricultural Guarantee Fund (EAGF) as the fund is based on non-differentiated appropriations.

European Agricultural Fund for Rural development (EAFRD)

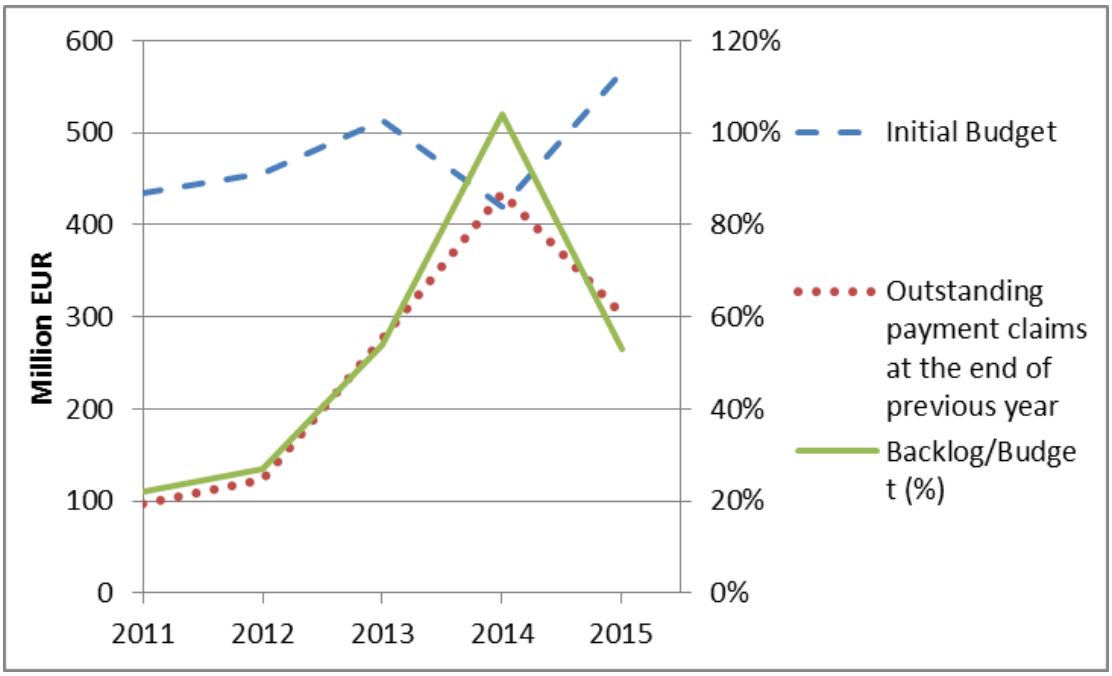
So far there has been no backlog for Rural Development: the Commission has always been able to pay all payment claims in time. Taking into account the size of the Rural Development programme and the 95% rule which also applies, the maximum level of interim payments which might still be paid before the closure is around EUR 8.7 billion for the 2007-2013 period. The payment appropriations authorised in the 2015 budget for the 2007-2013 programmes amount to EUR 5.9 billion. The remaining amount of EUR 2.8 billion is due to be paid in 2016, following the submission by the Member States of the final quarterly declaration, due in January 2016.

The total amount reserved for the closure is around EUR 4.8 billion. The actual amount to be paid will depend on the decommitments. As an illustration, by applying the 1.5% rate of decommitments experienced during of the previous 2000-2006 closure period, some EUR 1.5 billion would be decommitted. Closure payments are expected to take place between 2016 and 2019.

European Fisheries Fund (EFF)

The EFF management mode is similar to the Cohesion policy (heading 1b). However, since it has no N+3 rule, the EFF did not encounter the specific problem of the transformation of the N+3 rule to the N+2 rule between the commitment tranche 2010 and the commitment tranche 2011. Moreover, it did not have the "Greek rule" either, although the start of the programmes was also slightly delayed by the obligations related to the management and control systems. Nevertheless, in recent years, the EFF backlog has been very important. At the beginning of 2014, the level of the backlog was at the level of the voted payment appropriations for the programmes 2007-2013.

As to the timing of payment claims during the year, throughout 2010-2014 two-thirds of the annual payment claims were received in the months November and December. The following chart shows the level of the backlog from 2011 to 2014 for the programmes 2007-2013 of the EFF together with the initial payment appropriations of the following year.

The main reason behind the reduction of the EFF backlog at the end of 2014 has been the redeployment of all available payment appropriations within the budget chapter (including all payment appropriations for the EMFF shared management – due to the delay in the adoption of the new legal basis) and the reinforcements received in the draft amending budget 3/2014 (adopted as amending budget 2/2014) and in the end-of-year transfer.

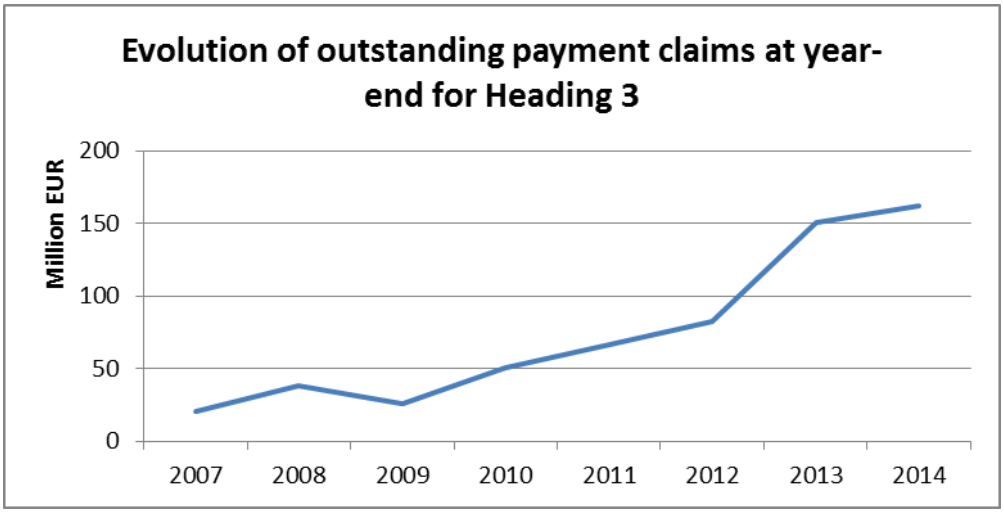
The higher level of payments authorised in the 2015 budget should allow reducing the backlog to its normal level of around EUR 0.1 billion.

5.2.2. Heading 3

Asylum, Migration, Borders and Security policies

The common asylum and immigration policies in the 2007-2013 period were mainly implemented through the General Programme "Solidarity and Management of Migration Flows" (SOLID). This General Programme consisted of four instruments: External Borders Fund (EBF), European Return Fund (RF), European Refugee Fund (ERF) and European Fund for the Integration of third-country nationals (EIF).

The following graph shows the growing level of outstanding payment claims at year-end for the programmes in the field of asylum, migration, borders and security.

The RAL has increased from EUR 150 million at the beginning of 2007 to EUR 2.6 billion in 2014, despite EUR 300 million decommitted during the period 2007-2014. Some EUR 1.9 billion remains to be paid on the programmes 2007-2013. The payment appropriations authorised for the programmes in the 2015 budget are slightly above EUR 600 million, including the appropriations for the initial and annual pre-financing payments of the new programmes 2014-2020.

Taking into account the amount which will be paid at the closure (estimated at some EUR 1 billion) and the fact that second pre-financings could not be paid in 2013 and 2014 due to lack of payment appropriations, the payment needs to reduce the backlog for the programmes 2007-2013 to a normal level at the end of 2016 are estimated at around EUR 235 million.

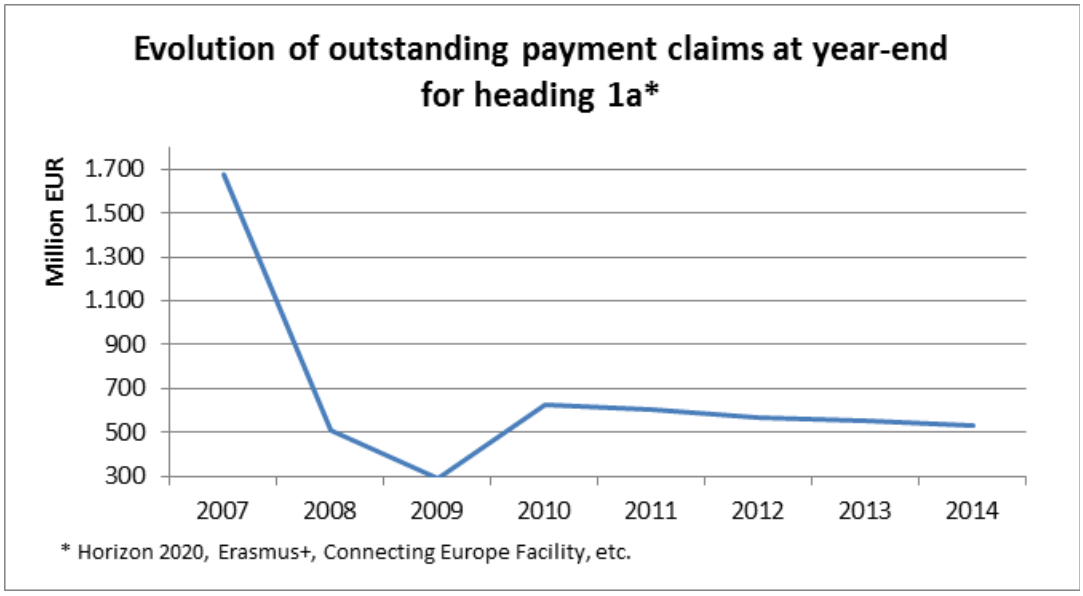
5.3. Direct management programmes in heading 1a and 4

5.3.1. Heading 1a

This section gives an overview of the payments situation of the programmes under heading 1a at the end of 2014.

Outstanding payment claims at year-end

The chart below shows the evolution of the outstanding payment claims at year-end for the main programmes under heading 1a.

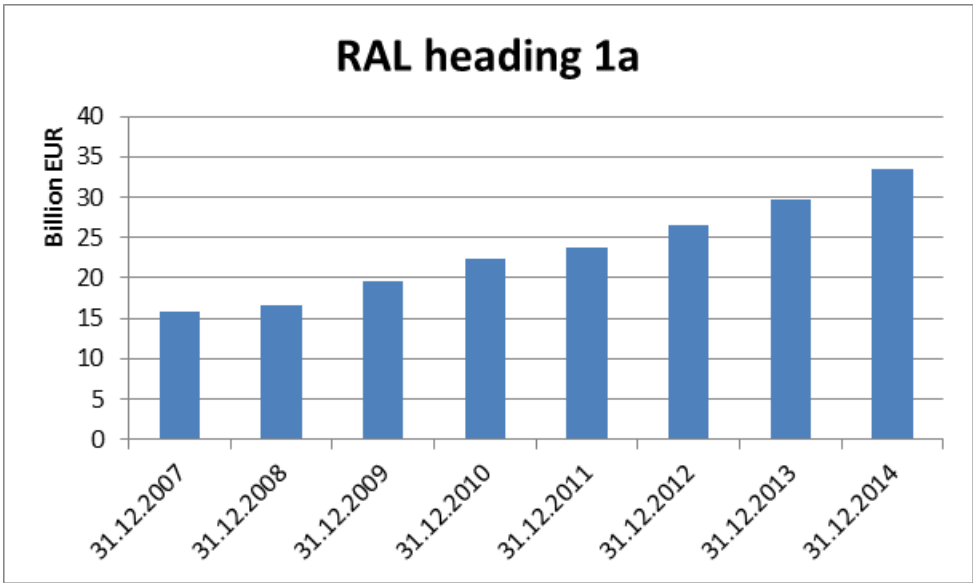

The high level of outstanding payment claims at the end of 2007 mainly results from the project cycle of the 6th Framework Programme for Research (FP-6), and the particularly high number of open commitments at that time. In addition, the research contracts stipulated that audit certificates were required before cost claims could finally be paid.

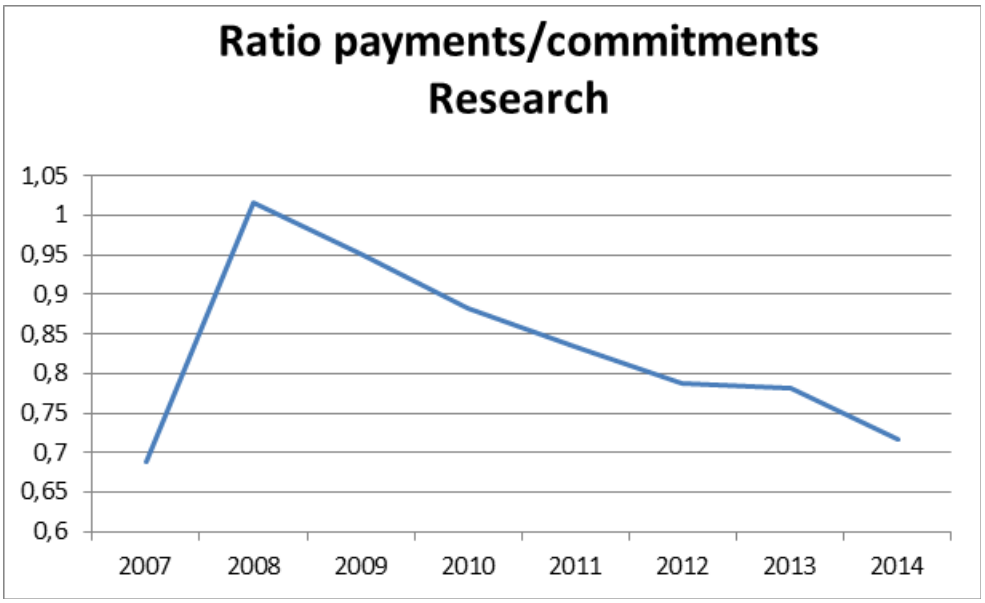
The mitigating measures taken by the Commission in 2014 (see section 2.2 above) to address the shortage of payment appropriations prevented the increase of outstanding payment claims at the end of 2014. Measures included the reduction the level of pre-financing and delaying the signature of new contracts/grant agreements, thus shifting part of the payments to the following year. While containing the level of outstanding payment claims, a resulting side-effect of those measures has been the slowing down of the implementation of the 2014-2020 programmes. In some cases, more drastic measures had to be taken as to give priority to payments addressed to the more vulnerable beneficiaries.

Evolution of outstanding commitments (RAL)

The broadly stable level of outstanding payment claims at year-end for programmes under heading 1a is in sharp contrast with the clear upward trend in the level of outstanding commitments (RAL), as shown in the chart below:

To a large extent, the increasing RAL in heading 1a results from the widening gap between the commitment and payment appropriations for research, the largest spending programme in this heading. This is illustrated in the chart below, which shows the declining pattern of the ratio between payments and commitments.

As an example of how projects in heading 1a are being implemented, the project cycle for the Research programmes is described below.

Project cycle Research

Research programmes are implemented through multiannual work programmes which include calls for proposals, public procurements, studies, experts groups, participation in international organisations, seminars and workshops, evaluation and monitoring. Around 90% of the research programmes are related with calls for proposals, the remaining 10% with other activities.

The annual work programme for year N is adopted by the Commission in the middle of year N-1. From the second half of year N-1 the calls for proposals are launched. In most cases the submission of proposals usually takes place within three months after the publication of the call for proposals. Global commitments are made after the adoption of the work programme in year N and at the latest before the contract negotiations (usually at the time of the call deadline). The evaluation of proposals (three months) and selection (one-two months) are followed by the contract negotiation (from one to six months) and signature (up to a few months). The Commission / executive agency has eight months between the call deadline and the grant signature (the so-called "time to grant"), of which five months to inform the applicants about the outcome of scientific evaluation and three months for preparation of the grant agreement. Once the individual commitment is made and contract is signed, the pre-financing should be paid within 30 days from the signature of the agreement or from 10 days before the starting date of the action whichever is the latest. Following the structural measures taken by Research DGs in 2014, in many cases, the pre-financing of the year N commitment is now paid in year N+1 instead of year N. Interim payments are based on financial statements and linked to periodic reports, usually every 18 months. The final payment of 10% is paid on acceptance of the final report.

For all other actions foreseen in the work programme, the provisional commitments are made in year N and the advance payments are paid the same year. The rest is paid in year N+1.

Payment shortages Research: practical consequences

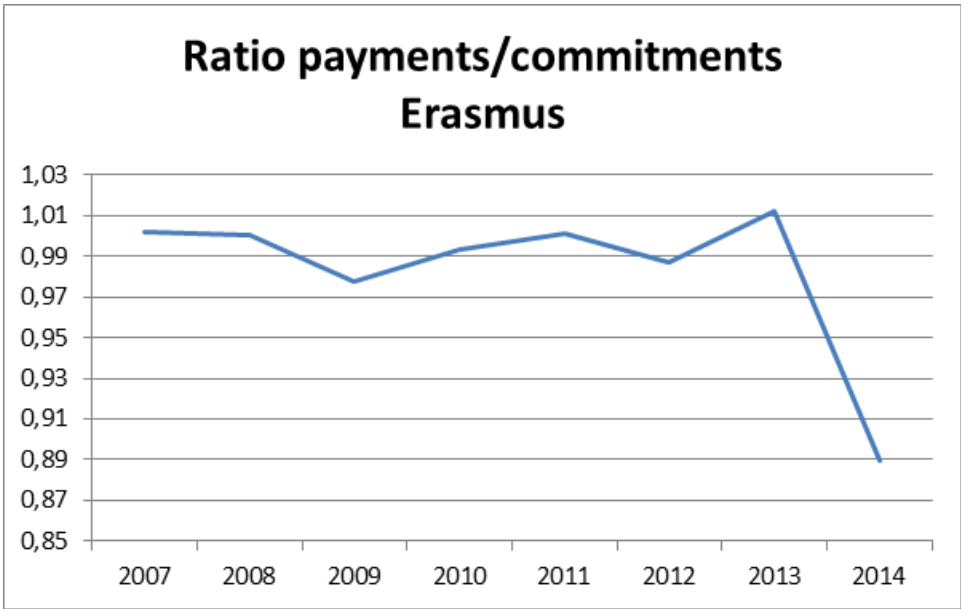
In order to manage the shortage of payment appropriations within the Research programmes, in 2014 a total amount of EUR 236.5 million was transferred from "Horizon 2020" 2014-2020 lines to reinforce 2007-2013 completion budget lines for the same programmes, delaying the pre-financing of the Horizon 2020 calls launched in 2014 to 2015. This was not the case in previous years, and results in a delay in the implementation of new programmes.

Research takes time and withholding signature of contracts and funding is not consistent with the objective of enhanced research efforts to support economic growth. The increase in the level of payment appropriations authorised for Horizon 2020 in the 2015 budget is expected to allow a partial catching up of this key programme.

Erasmus+

Erasmus+ provides a good example of an annual programme for which the level of payments closely follows the level of commitments, since the lifecycle of most actions is linked to the academic calendar.

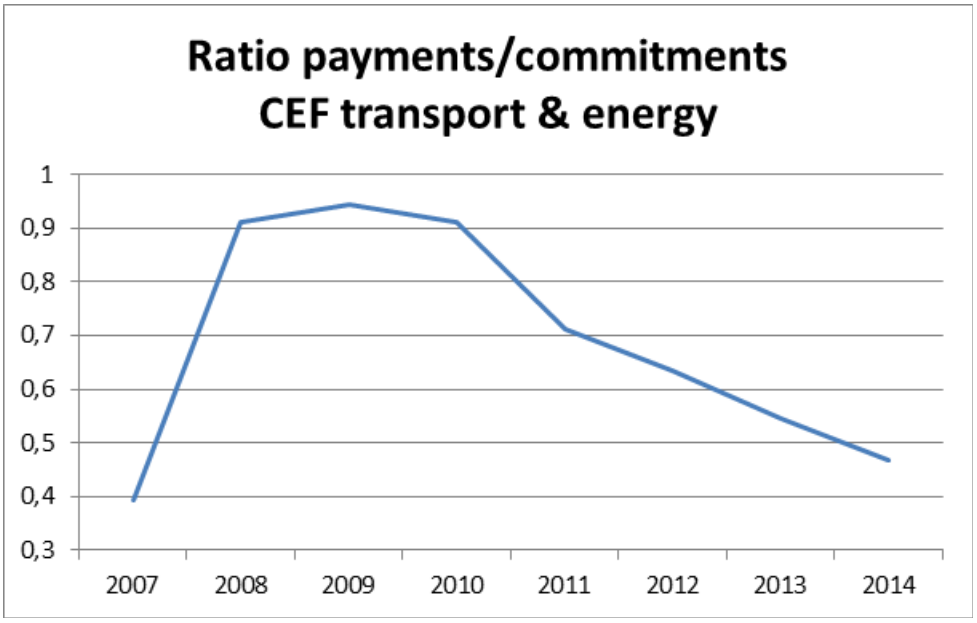
Because of the payments shortage, however, the increase in payment appropriations in 2014 did not match the increase of commitment appropriations which is set to continue over the 2014-2020 period. This shortfall in payments in 2014 can also be seen in the ratio between payments and commitments in the chart below.

As a result, in 2014 it was not possible to pay part of the second pre-financing to National Agencies, which are meant to finance mobility actions. While the situation should improve slightly, Erasmus+ is expected to still be confronted with similar constraints in 2015.

Transport and Energy

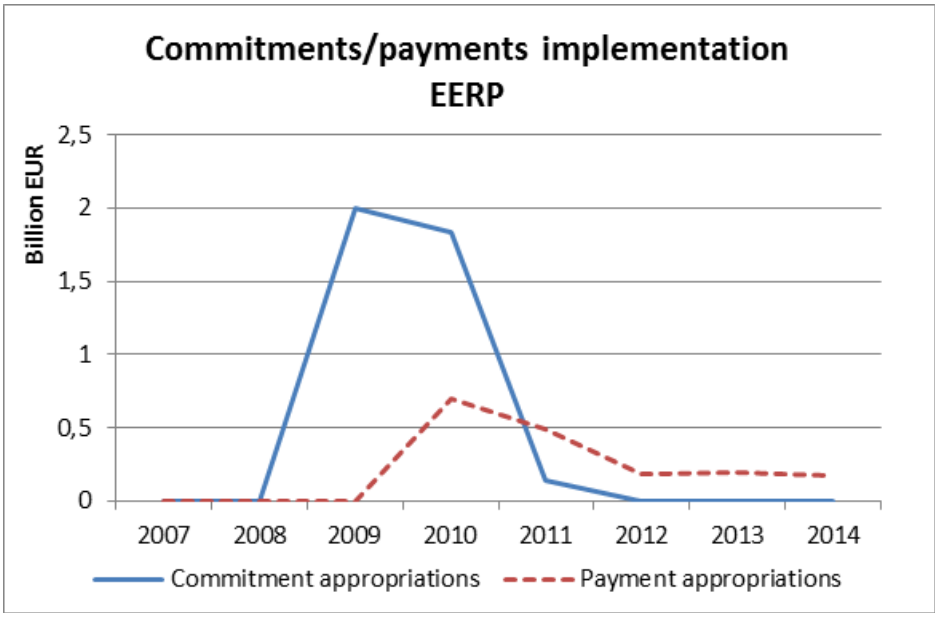
The chart below shows the growing divergence between the level of commitments and payments for the Transport and Energy policy areas.

The payment appropriations authorised in the 2015 budget will suffice to cover the first pre-financing of the 2014-2020 projects and to partially tackle the 2007-2013 RAL, which is estimated at more than EUR 2 billion.

European Economic Recovery Plan (EERP)

Compared to the high level of commitments in 2009 and 2010, the implementation of payments for this programme started slowly since EERP projects mostly consist of large-scale infrastructure projects.

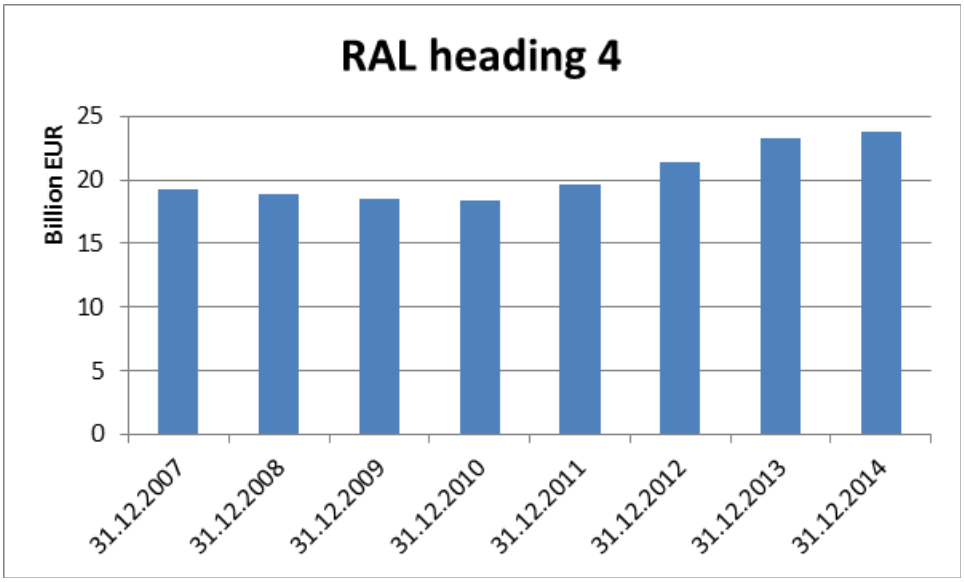

In particular in 2014, payment appropriations were not sufficient to cover all the payment claims received during the year, even after the late adoption of draft amending budget 3/2014 which provided additional payment appropriations. At the end of 2014, the RAL still stood at EUR 2 billion, half of the amount initially committed for the EERP. The level of payment appropriations authorised in 2015 amounts to EUR 407 million, which is expected to cover estimated needs for the year.

5.3.2.

Heading 4

The chart below shows the level of outstanding commitments (RAL) for programmes under heading 4 since 2007.

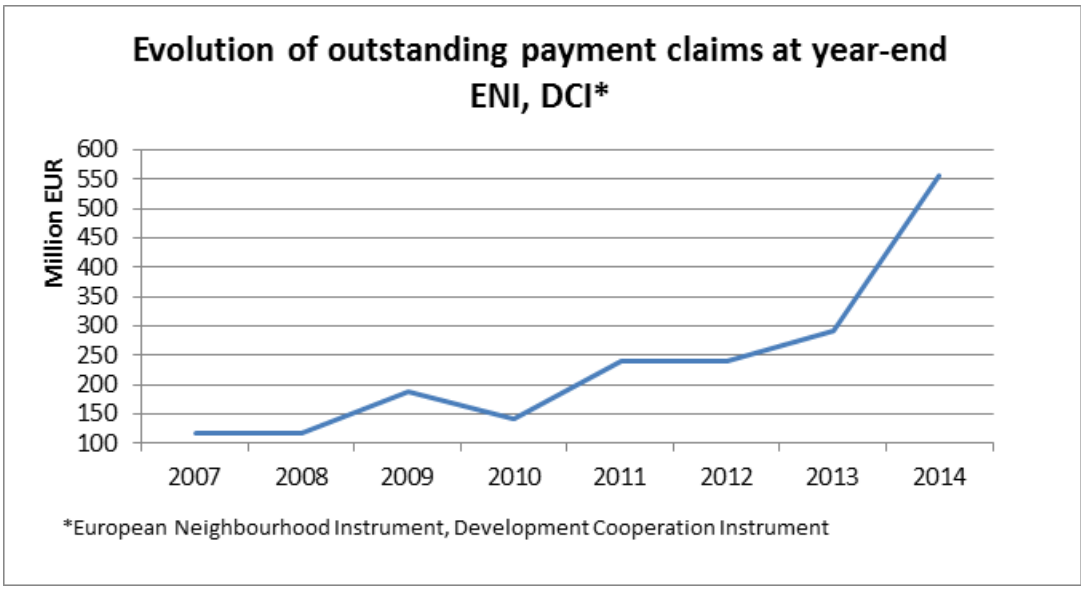
Heading 4 comprises short-term crisis-response instruments, longer-term instruments which use multiannual programming, and ad-hoc instruments such as Macro-Financial loan and grant assistance. Three large instruments (the Instrument for Pre-accession Assistance II (IPA), the European Neighbourhood Instrument (ENI) and the Development Cooperation Instrument (DCI)), using multiannual programming, account for 73% of expenditure under this heading. The support to third countries which is funded under these programmes typically has a life-cycle of around 6-8 years. The crisis-response instruments (Humanitarian Aid, Instrument contributing to Stability and Peace, Common Foreign and Security Policy) and the Macro-Financial Assistance, on the other hand, have much shorter payment cycles of 12-18 months.

Since 2013, most instruments in heading 4 experienced serious shortages in payment appropriations, affecting first the humanitarian and crisis-related instruments with fast-disbursing implementation cycles, and thereafter instruments such as the Development Cooperation Instrument and the European Neighbourhood Instrument where the payments are mostly related to existing contracts and commitments. The situation worsened in 2014, due to the overall reduction in the available payments compared to 2013. For some of the programmes, the reinforcement through draft amending budget 3/2014 (and other actions such as transfers)[26] came very late and was insufficient to cover the outstanding backlog. Measures put in place (see section 2.2 above) could only partly mitigate the effects of the payment shortage by postponing the time of disbursement, while past commitments still have to be honoured.

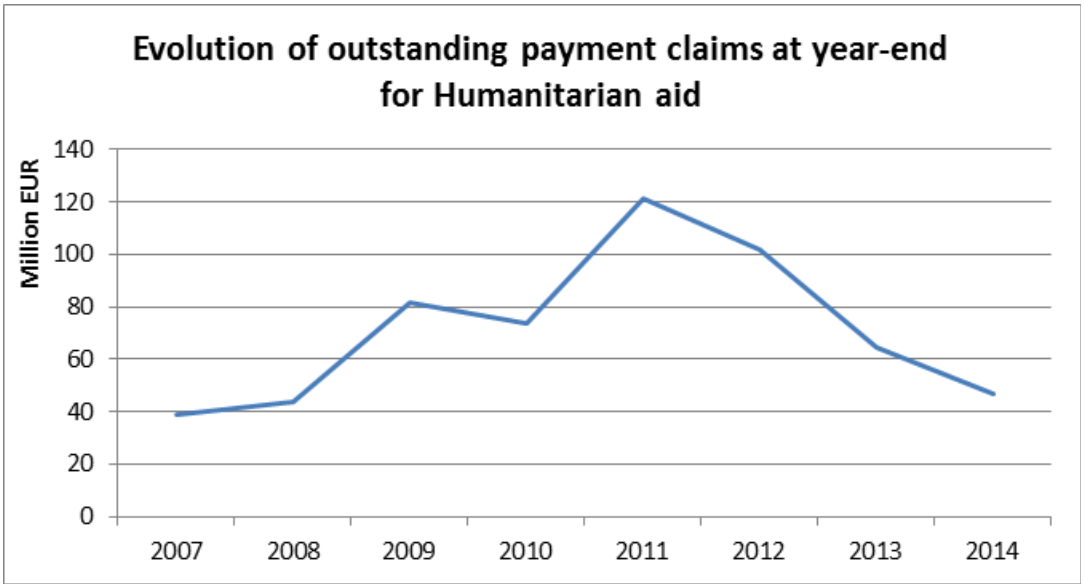
26 + EUR 406 million (net increase in payment appropriations) for Humanitarian Aid, + EUR 30 million for DCI and + EUR 250 million for ENI.

Outstanding payment claims at year-end

Overall, the outstanding payment claims at year-end 2014 for heading 4 increased considerably. This is mostly due to a sharp increase of claims and the lack of related payment appropriations as in the case of the European Neighbourhood Instrument and the Development Cooperation Instrument, as shown in the chart below.

On the other hand, the reinforcements in payment appropriations authorised in the 2013 and 2014 budgets allowed redressing the level of outstanding payment claims for Humanitarian Aid[27]:

27 The graph however does not reflect the impact of the reduced level of pre-financing.

As set out above, the RAL of heading 4 and of the three large long-term instruments in particular, has been steadily rising over the past five years, in line with the commitment levels of the previous MFF. Programmes initially committed in 2010, for example, will have been formalised with the beneficiary third country during 2011, and contracts concluded up to 2014. It follows that many of these larger programmes, committed at a time when commitments were rising steeply, now need to be paid for. The level of payment appropriations authorised in the 2015 budget is expected to reduce the gap, which should help to stabilise the situation but the situation will continue to be tense and both the gap and RAL is still expected to increase for many instruments such as the Development Cooperation Instrument.

6. outlook for 2014-2020 programmes

The 2016 budget will have to include sufficient payment appropriations not only to phase out the abnormal level of outstanding payment claims stemming from commitments related to 2007-2013 programmes, but also for the 2014-2020 programmes in heading 1a and 4, whose implementation has been hampered by the payment shortages. The 2016 budget must also include the necessary payment appropriations for other funds, such as rural development (heading 2) to avoid the creation of a new backlog which did not exist in the past.

The Commission will assess the 2016 payment needs for the 2014-2020 programmes in the 2016 Draft Budget.

7. Conclusions

In recent years, and particularly in 2014, the level of payment appropriations was insufficient to cover incoming payment claims. In turn, this led to a growing backlog of outstanding payment claims at year-end, in particular for the 2007-2013 programmes of the Cohesion policy. The Commission took a number of mitigating measures to minimise the negative effects of payment shortages, by meeting, as far as possible, obligations stemming from past commitments. However, as a side-effect, implementation of the 2014-2020 programmes was hampered.

Payment appropriations in the 2015 budget are expected to lead to a reduction in the backlog of outstanding payment claims for the 2007-2013 programmes. The Commission has identified the payment level necessary to phase out the abnormal level of outstanding payment claims for the 2007-2013 programmes by the end of 2016. In its draft budget 2016, the Commission will propose payment appropriations, accordingly.

The Commission considers that, on this basis, the three institutions can engage to implement a plan to reduce the level of unpaid bills corresponding to the implementation of the 2007-2013 programmes to a sustainable level by the end of 2016.

Annex 1: information sent by the Commission on 15 December 2014

On 15 December 2014, the Commission presented the expected backlog for 2007-2013 Cohesion programmes at the end of 2014 and 2015, as follows:

	2010	***2011***	***2012***	***2013***	***2014 (*)***	***2015 (*)***
Backlog of unpaid bills at year-end (EUR billion)	***6.1***	***10.8***	***16.2***	***23.4***	*Up to* ***25*** *(1)*	***19*** *(2)*

(*) Commission estimates based on adjusted Member States' forecasts

(1) Taking account of additional payment appropriations in Draft Amending Budget 3/2014 as finally approved.
(2) Taking account of additional payment appropriations in Draft Amending Budget 3/2014 as finally approved and payment appropriations authorised in the budget 2015.

The Commission also gave a breakdown of the expected backlog for 2007-2013 Cohesion programmes at end-2014. As set out in the table below, the total level of payment claims actually received by year-end 2014 was some EUR 1.5 billion below the forecasts prepared by the Member States, and some EUR 2.5 billion above the upper range forecasted by the Commission.

EXPECTED BACKLOG AT THE END OF 2014

EUR billion

(1)	*Payment claims received by end of 2013 and not paid by end-2013 (backlog)*	*23.4*
(2)	*Payment claims received by end November 2014*	*31.4*
(3) = (1) + (2)	*Payment claims requested by end-November to be paid in 2014*	*54.8*
(4)	*Authorised level of payment appropriations (with Amending Budget 3/2014)*	*49.4*
(5) = (3) – (4)	*Backlog by end of November 2014, requested to be paid by end-2014*	*5.4*

	Forecast	***Actual realisation***
Member States' forecasts of payment claims to be submitted in December 2014	*23*	*21.5*
Commission forecasts of payment claims to be submitted in December 2014	*18 - 19*	*21.5*

Forecast for backlog of unpaid bills at the end of 2014: up to EUR 25 billion.

Finally, the Commission presented by country the Member States' estimates of payment claims to be submitted for the Cohesion policy in 2014 (EUR 54,33 billion), the payment claims sent up to 31 October 2014 (EUR 31,36 billion) and as a consequence, the payment claims to be submitted in November and December (EUR 22,97 billion).

The Commission added that "*Taking into account the average error rates observed in the 'gross' forecasts of Member States over recent years and the 95% ceiling in payments before closure required by Art. 79 of Reg. 1083/2006, the Commission estimates at EUR 18-19 billion the claims to be received in December*". This is consistent with the tables set out above.

Annex 2: Heading 1b: latest forecasts from Member States

This annex sets out the latest forecasts from the Member States as regards the submission of payment claims for the 2007-2013 Cohesion programmes in 2015 and 2016, making a distinction between gross forecasts (listed by Member States) and capped forecasts (see explanation in section 4.4).

Member States' forecasts (in EUR billion)			
Period 2007-2013		**2015* Gross forecasts**	**2016 Gross forecast**
AT	Austria	0,09	0,00
BE	Belgium	0,24	0,06
BG	Bulgaria	1,35	0,00
CY	Cyprus	0,06	0,00
CZ	Czech Republic	4,01	3,75
DE	Germany	2,43	0,95
DK	Denmark	0,04	0,03
EE	Estonia	0,09	0,00
ES	Spain	4,65	1,74
FI	Finland	0,21	0,02
FR	France	1,92	0,34
GR	Greece	0,75	0,00
HR	Croatia	0,22	0,31
HU	Hungary	3,86	1,24
IE	Ireland	0,03	0,01
IT	Italy	5,07	1,44
LT	Lithuania	0,09	0,00
LU	Luxemburg	0,01	0,00
LV	Latvia	0,54	0,09
MT	Malta	0,14	0,04
NL	Netherlands	0,21	0,10
PL	Poland	8,92	3,99
PT	Portugal	0,52	0,06
RO	Romania	6,64	2,81
SE	Sweden	0,11	0,00
SI	Slovenia	0,38	0,18
SK	Slovakia	2,68	0,64
UK	United Kingdom	1,52	0,25
CB	Territorial Cooperation	1,16	0,25
TOTAL		**47,93**	**18,32**
TOTAL CAPPED FORECASTS*		***34,74***	***2,95****

* The figures of 2015 forecasts are calculated using - for the Operational Programmes for which Member States have not sent any forecast in January 2015 - the related forecasts sent in September 2014.

** The maximum payable amount in 2016 is EUR 3,5 billion of which EUR 3 billion is already confirmed by Member States at this stage.

*** Capping is the application of the 95% rule which foresees that interim payments may only be paid before the closure as long as the sum of payments is lower than 95% of the allocation of the programmes.

8.6.2015

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Arne Lietz*

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. vērš uzmanību uz to, ka drīzumā ANO pieņems satvaru globālajai rīcībai attīstības jomā līdz 2030. gadam, kas galvenokārt veltīts Ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM), kā arī satvaru globālajai rīcībai klimata jomā līdz 2030. gadam; norāda, ka tādējādi 2015. gadam būs izšķiroša nozīme cilvēces un mūsu planētas nākotnei; uzsver, ka ES ir jāpalīdz izveidot pamats tam, lai Adisabebas konferencē par attīstības finansēšanu, kas notiks 2015. gada 13.–16. jūlijā, tiktu panākts pārliecinošs iznākums un lai tiktu veiksmīgi pieņemti un īstenoti IAM, tostarp lēmumi par budžetu, kas paredz pilnībā izmantot esošās iespējas mobilizēt līdzekļus palīdzībai attīstības jomā; patur prātā pienākumu ievērot principu par politikas saskaņotību attīstībai;

2. atgādina ES dalībvalstu kolektīvos un individuālos solījumus līdz 2015. gadam palielināt oficiālās attīstības palīdzības (OAP) apmēru līdz 0,7 % no nacionālā kopienākuma (NKI), kas ietver vismaz 0,20 % no NKI vismazāk attīstītajām valstīm, vai arī to valstu gadījumā, kuras ES pievienojās 2004. gadā vai vēlāk, censties savu OAP palielināt līdz 0,33 % no NKI; norāda, ka ES attīstības palīdzība veicina šo mērķu sasniegšanu un tādējādi palīdz samazināt lielos OAP iztrūkumus lielākajā daļā dalībvalstu; norāda, ka vismaz 50 % no ES OAP ir jāpiešķir vismazāk attīstītajām valstīm;

3. atgādina attīstīto valstu solījumu jaunattīstības valstīm no dažādiem avotiem sniegt jaunu un papildu finansējumu klimata jomā, kas līdz 2020. gadam sasniegtu USD 100 miljardus gadā; uzsver, ka būtu jāievēro papildināmības prasība, un norāda — ja ES attīstības palīdzība tiks vairāk izmantota tam, lai sasniegtu cieši saistītos klimata mērķus, tas nozīmē, ka attiecīgi jāpalielina attīstības palīdzības kopējais apmērs; apstiprina, ka ES attīstības palīdzība būtu jāizlieto efektīvāk un ka OAP būtu jānovirza nozarēm, kurās tā ir visvairāk vajadzīga, proti, spēju veidošanai, labai pārvaldībai, veselībai, izglītībai, lauksaimniecībai, ūdensapgādei un enerģētikai;

4. uzsver, ka papildināmības princips attiecas uz finansējumu, kas paredzēts bēgļu glābšanas operācijām un uzņemšanas centru izveidei, lai tiktu galā ar milzīgo migrantu pieplūdumu Vidusjūras reģionā;

5. vērš uzmanību uz ārkārtas humanitārām situācijām Sīrijā, Irākā, Dienvidsudānā, Centrālāfrikas Republikā un Ukrainā, kā arī uz situāciju valstīs, kuras vissmagāk skārušas dabas katastrofas, piemēram, Haiti un Nepālu, un Ebolas vīruss; uzsver, ka krīžu sarežģītība ir saasinājusi ES kā globālo procesu dalībnieces risināmos problēmjautājumus; brīdina par ievērojamu budžeta samazinājumu politiskajām sekām un uzstāj, ka pašreizējo globālo humanitāro vajadzību nepieredzētajam apmēram ir jāatspoguļojas Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāta (ECHO) finansējumā;

6. uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš attīstības jautājumam un ir jāprecizē jaunā nelikumīgas migrācijas apkarošanas rīcības plāna finansējuma avoti; prasa piešķirt pietiekamu finansējumu darbībām, kas paredzētas nelikumīgas migrācijas pamatcēloņu novēršanai, un uzsver, ka tūlītējas atbildes pasākumos galvenā uzmanība jāpievērš humānās palīdzības sniegšanai un tam, lai nodrošinātu attīstības politikas saskaņotību;

7. atgādina, ka visās Eiropas Savienības ārējās darbībās ir jāievēro princips par politikas saskaņotību attīstībai, lai gūtu maksimālu labumu no attīstības programmām;

8. mudina Padomi visiem priekšlikumiem pievienot finanšu pārskatu, lai parādītu, kā tieši tiek piešķirta humānā palīdzība;

9. uzsver, ka humānajai palīdzībai veltītajā nodaļā ir svarīgi maksājumu apropriācijas saglabāt vismaz tādā pašā apmērā kā saistību apropriācijas, lai neatkārtotos pēdējo gadu situācija, kad nopietns un nepārtraukts līdzekļu trūkums maksājumiem apgrūtināja steidzamu pasākumu īstenošanu un izraisīja nesamaksātu rēķinu uzkrāšanos, kas negatīvi ietekmēja arī īstenošanas partnerus; norāda uz vajadzību saglabāt nemainīgas apropriācijas arī rezervei, kas domāta palīdzībai ārkārtas gadījumos;

10. uzsver, ka tiesiskuma atjaunošana un tautas attīstības veicināšana disfunkcionālās valstīs ir daudz ilgāks un dārgāks process, un tādēļ uzstāj, ka īpaša uzmanība 2016. gada budžetā būtu jāpievērš Sāhelas reģionam, Āfrikas ragam un Centrālamerikai, kā arī vismazāk attīstītajām valstīm;

11. pauž bažas par dažādajām aplēsēm attiecībā uz nenokārtotajiem maksājumiem humānās palīdzības jomā, kamēr saistību apmērs turpina pieaugt; uzsver, ka ir nepieciešams atbilstošs budžets, lai ES varētu īstenot humānās palīdzības darbības; tādēļ mudina palielināt finansējumu humānajai palīdzībai un katastrofu riska mazināšanai; stingri iebilst pret jebkādu to līdzekļu pārdali, kas piešķirti attīstības un humānajai palīdzībai;

12. uzsver — ir svarīgi, lai Padome ievēro apņemšanos piešķirt īpašus līdzekļus katram pasākumam, kuru tā uzņemas veikt; uzstāj, ka 2014. un 2015. gada budžetā neiztērētie līdzekļi būtu automātiski jāpārvieto uz 2016. finanšu gadu;

13. aicina ES un tās dalībvalstis sekmēt palīdzības efektivitātes programmu, veicinot partnervalstu līdzatbildību, atbilstību partnervalstu attīstības stratēģijām un savstarpēju atbildīgumu, kā arī mazināt sniegtās palīdzības sadrumstalotību, labāk koordinējot dažādus palīdzības mehānismus un līdzekļu devējus;

14. aicina saglabāt OAP koncentrēšanos uz attīstību un šīs palīdzības raksturu, tostarp arī izmantojot pārredzamu un atbildīgu ziņošanas sistēmu;

15. mudina Komisiju attiecībā uz jomām, kurās tā ir paudusi vēlēšanos ievērojami paplašināt apvienošanas izmantošanu turpmākajos gados, īstenot ieteikumus, kas sniegti Eiropas Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā par apvienošanas izmantošanu, un izvērtēt aizdevumu un dotāciju apvienošanas mehānismu, jo īpaši attiecībā uz attīstību un papildu finansiālo ietekmi, kā arī pārredzamību un pārskatatbildību;

16. aicina Komisiju turpināt centienus lietotājiem draudzīgā veidā darīt pieejamu pietiekami detalizētu informāciju un datus par ES sniegto attīstības palīdzību.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	1.6.2015
Galīgais balsojums	+: 20 –: 1 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bernd Lucke, Louis-Joseph Manscour, Paul Rübig, Joachim Zeller
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Miguel Urbán Crespo, Dennis de Jong

17.6.2015

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotāja: *Deirdre Clune*

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka 2016. gada budžetam ir jābūt izšķirīgi svarīgam, īstenojot Savienības ieguldījumu integrējošas un ilgtspējīgas izaugsmes un darbvietu nodrošināšanā un jo īpaši veicot efektīvus pasākumus cīņā pret jauniešu bezdarbu un nabadzību, un tādējādi atbalstot stratēģijas „Eiropa 2020” prioritāšu un mērķu īstenošanu; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir veikt stratēģijas „Eiropa 2020” vidusposma pārskatīšanu, tiecoties nodrošināt to, lai stratēģijas mērķus nodarbinātības jomā, kā arī nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā būtu iespējams sasniegt;

2. pauž stingru pārliecību, ka ES finansējumu, jo īpaši ESF finansējumu, nevajadzētu izmantot dalībvalstu pasākumu subsidēšanai, bet tas jāizmanto, lai sniegtu papildu atbalstu, tā pilnveidojot vai uzlabojot dalībvalstu programmas;

3. mudina finansiāli atbalstīt visas programmas, kas paredzētas, lai atbalstītu darbvietu izveidi cilvēkiem, kuru stāvoklis daudzējādā ziņā ir krietni nelabvēlīgāks, piemēram, ilgstošiem bezdarbniekiem, cilvēkiem ar invaliditāti, cilvēkiem, kas pieder kādai minoritātei, un neaktīviem un drosmi zaudējušiem cilvēkiem, un atbalstītu šo cilvēku sociālo iekļaušanu;

4. atgādina, ka integrējoša un ilgtspējīga izaugsme ir izšķirīgs darbvietu skaita palielināšanas un pārticības vairošanas faktors un ka ir nepieciešams efektīvāk un produktīvāk novirzīt struktūrfondus ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai; uzsver pētniecības un inovācijas nozīmi izaugsmes un darbvietu izveides veicināšanā; aicina nodrošināt pienācīgu finansējumu sociālo zinātņu pētījumiem;

5. uzsver, ka ir svarīgi, lai programmām, kuras daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam paredzētas bezdarba, nabadzības un sociālās atstumtības problēmu

risināšanai, piemēram, tādām programmām kā Eiropas Sociālais fonds, Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, dažādie Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas atzari un Eiropas atbalsta fonds vistrūcīgākajām personām, būtu pienācīgs finansējums, pareiza budžeta pārvaldība un — ja iespējams — lielāks priekšfinansējums;

6. uzsver, ka 2016. gada budžetā būtu jānodrošina pienācīgs atbalsts sociālās iekļaušanas veicināšanai un pasākumiem, kuru mērķis ir izskaust nabadzību un nodrošināt iespējas cilvēkiem, kas dzīvo nabadzībā un sociālā atstumtībā;

7. uzstāj, ka ir jāierosina un jāīsteno atbilstoši pasākumi, lai tiktu galā ar nepieredzēti lielo nenokārtoto maksājumu uzkrājumu no iepriekšējā plānošanas perioda;

8. uzsver, ka ES budžetā būtu jānodrošina atbalsts arodizglītībai un profesionālās kvalifikācijas pasākumiem, mācekļu apmācībai un tiešai kvalitatīvu darbvietu radīšanai, pieskaņojoties darba tirgus vajadzībām;

9. uzsver, ka 2016. gada budžetā būtu jāatbalsta visi pasākumi uzņēmējdarbības veicināšanai mikrouzņēmumos un mazajos un vidējos uzņēmumos, tostarp atbalstot sociālo uzņēmējdarbību, inovatīvus sociālos uzņēmumus un pašnodarbinātību un veicinot sieviešu iesaistīšanos;

10. uzsver, ka ar 2016. gada budžeta palīdzību būtu jāveicina augsts darbinieku aizsardzības līmenis un prevencijas kultūra visā Eiropas Savienībā un jārisina jaunie problēmjautājumi, kas turpina rasties saistībā ar nodarbināto personu drošību un veselību darbā;

11. uzsver, ka lielākā daļa darba ņēmēju Eiropas Savienībā ir nodarbināti mikrouzņēmumos un mazajos un vidējos uzņēmumos un ka viena no galvenajām problēmām, kas ietekmē šādu uzņēmumu izveidi un dzīvotspēju, ir grūtības tikt pie finansējuma; tādēļ ierosina ievērojami paplašināt mikrofinansēšanas iespējas, kā arī turpināt attīstīt un konsekventi nodrošināt ar tām saistīto konsultatīvo atbalstu; ierosina vairāk izmantot ESF finanšu instrumentu iespējas, nodrošinot pienācīgu pārredzamību un pārskatatbildību, un apsvērt jautājumu par EIB atbalsta pastiprināšanu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;

12. uzsver, ka atbalsts sociālajai iekļaušanai, īpaši cilvēku ar invaliditāti un marginalizētu kopienu gadījumā, ir svarīga Eiropas politika, kurai nepieciešams ievērojams budžeta atbalsts; uzsver, ka sociālajai dimensijai vajadzētu būt redzamākai ne tikai ESF, bet arī citos kohēzijas politikas instrumentos;

13. uzsver, ka ar ES budžeta atbalstu ir jācenšas veicināt vienotā tirgus izveides pabeigšanu, konkurētspēju un sociālo konverģenci, sociāli atbildīgu uzņēmumu politikas attīstīšanu un sociālo tiesību normu piemērošanas uzraudzību uzņēmumos, lai nodrošinātu pienācīgu, ilgtspējīgu darbvietu izveidi, uz kurām attiecas atbilstoši darba aizsardzības pasākumi;

14. prasa viscaur budžetā censties paredzēt pastāvīgu atbalstu piemērotiem apmācības un pārkvalificēšanās pasākumiem nozarēs, kurās trūkst darbinieku, kā arī galvenajās nozarēs, kurām raksturīgs liels darbvietu radīšanas potenciāls, piemēram, videi saudzīgas ekonomikas, aprites ekonomikas, veselības aprūpes un IKT nozarēs;

15. uzsver, ka uzņēmējdarbības kultūras veicināšanai un uzņēmēju atbalstīšanai vajadzētu būt

ES budžeta politikas pamatelementam;

16. prasa, lai Parlamentam regulāri tiktu sniegta aktualizēta un izsmeļoša informācija par Komisijas īstenoto izmēģinājuma projektu dažādajiem izpildes posmiem.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.6.2015
Galīgais balsojums	+: 40 –: 7 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laura Agea, Guillaume Balas, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Deirdre Clune, Sergio Gutiérrez Prieto, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Ivo Vajgl
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Josef Weidenholzer, Marco Zanni

17.6.2015

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Giovanni La Via*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina — lai sasniegtu stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus, horizontāla nozīme ir klimata un resursu efektīvas izmantošanas jautājumu integrēšanai visās ES politikas jomās;

2. norāda, ka Eiropas Savienības svarīgākais uzdevums ir atgūties no krīzes; šajā sakarībā uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāuztver videi un klimatam draudzīgas politikas nostādnes arī kā iespēja veicināt izaugsmi un ka īpaši pareiza vides tiesību aktu un no programmas „Apvārsnis 2020” finansētu projektu īstenošana stimulēs zaļo darbvietu izveidi un ekonomisko izaugsmi MVU sektorā;

3. norāda, ka mazākām programmām vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomā nedrīkst pievērst mazāku uzmanību nekā tām, kas atrodas sabiedrības un politiskās uzmanības centrā;

4. uzsver, ka ir absolūti nepieciešama pāreja uz aprites un mazoglekļa ekonomiku; uzsver, ka ir jānodrošina ne tikai pietiekams finansējums šīs pārejas vajadzībām, bet arī tas, lai Savienības finansētie projekti neietekmētu šo pāreju negatīvi;

5. uzsver to, ka ES budžetā būtu pietiekami jāatspoguļo vispārēji piemērojami ilgtspējīgas attīstības mērķi, par kuriem vienošanās tiks panākta 2015. gadā;

6. turklāt uzsver ka veselība ir gan vērtība pati par sevi, gan priekšnoteikums izaugsmes veicināšanai visā Eiropas Savienībā;

7. norāda, ka 2014.–2020. gadam noteiktās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) trešais gads

būs svarīgs Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas kompetencē esošo jauno daudzgadu programmu (trešās daudzgadu programmas Savienības rīcībai veselības aizsardzības jomā laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, vides un klimata pasākumu programmas (*LIFE*) (2014–2020) un Savienības civilās aizsardzības mehānisma (2014–2020)) sekmīgai īstenošanai līdz to termiņa beigām; ņemot vērā iepriekšminēto, uzsver to, ka valstu līmenī vērojamo pastāvīgo ekonomisko un budžeta ierobežojumu dēļ ir svarīgi ES budžetā iekļaut un garantēt apropriācijas, kas nepieciešamas šo jauno programmu potenciāla pilnvērtīgai izmantošanai un Eiropas pievienotās vērtības nodrošināšanai;

8. tādēļ uzsver, ka 2016. gadā šīm programmām piešķirtie līdzekļi būtu jāsaglabā vismaz ES iepriekšējā budžetā paredzēto apmēru līmenī;

9. vērš uzmanību uz apdraudējumu virknei meža ekosistēmu; uzskata, ka, izmantojot ES programmas un atbalsta pasākumus, ir jānovirza atbilstīgi finanšu resursi ekoloģisko un augu veselības apstākļu novērtēšanai mežos un rehabilitācijas pasākumiem, tai skaitā meža atjaunošanai;

10. prasa, lai Savienība uzņemtos lielāku atbildību par dabas resursu aizsardzību *Natura 2000* tīklā, jo īpaši attiecībā uz tās finansēšanu; ņem vērā problēmas, ar ko vairākas dalībvalstis saskārušās, pārvaldot *Natura 2000* tīklā iekļautās teritorijas un kas radušās tādēļ, ka trūkst īpaša finanšu instrumenta, kura mērķis būtu pārvaldīt *Natura 2000* tīklā ietvertās teritorijas un kurš tādējādi papildinātu bioloģiskās daudzveidības problēmu iekļaušanu sektorpolitikā;

11. turklāt uzsver — lai gan 3. izdevumu kategorija finanšu piešķīruma ziņā ir vismazākā DFS izdevumu kategorija, tā attiecas uz tādām Savienības iedzīvotājiem svarīgām jomām kā sabiedrības veselības un patērētāju tiesību aizsardzības programmas un civilās aizsardzības instruments;

12. aicina Parlamenta delegāciju uzsvērt to, ka ir svarīgi pilnībā īstenot videi, klimata pārmaiņām, sabiedrības veselībai un pārtikas nekaitīgumam paredzētās budžeta pozīcijas, neraugoties uz tām piešķirto budžeta apmēru;

13. norāda, ka ir jānoraida priekšlikumi par šīm budžeta pozīcijām plānoto līdzekļu samazināšanu un ka ir jārod pienācīgs līdzsvars starp saistību un maksājumu apropriācijām, lai ļautu šajās politikas jomās pilnvērtīgi izmantot to potenciālu;

14. uzsver — ņemot vērā to, ka ES ir pievienojusies Konvencijai par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*), ir jāpiešķir finansējums Savienības ikgadējai iemaksai *CITES* ieguldījumu fondā; aicina Komisiju un dalībvalstis saglabāt ES vadošo lomu noziegumu pret dzīvo dabu apkarošanā, izveidojot un finansējot programmas cīņai pret malumedniecību, kontrabandu un savvaļas dzīvnieku un augu nelegālu tirdzniecību;

15. prasa nodrošināt pietiekamu finansējumu pamatiniciatīvā „Biodiversity for Life” (*B4Life*) iekļautajam instrumentam „Wildlife Crisis Window”, lai pastiprinātu ES centienus cīņā pret malumedniecību un kontrabandu;

16. atgādina, ka decentralizētajām aģentūrām, kuru darbības joma ietilpst ENVI komitejas

kompetencē (Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, Eiropas Zāļu aģentūra, Eiropas Vides aģentūra, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs, Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra), ir ārkārtīgi svarīga nozīme, un uzsver, ka to uzdevumu klāsts (ko nosaka tiesību akti, Komisijas pieprasījumi un citas ES iniciatīvas) nemitīgi aug un ka šīm aģentūrām ir jāpiešķir nepieciešamie finanšu līdzekļi un cilvēkresursi, lai tās varētu izpildīt pilnvarojumu un veikt minētos uzdevumus; ņemot vērā iepriekšminēto, ar bažām konstatē, ka lielākajai daļai šo aģentūru pēdējo gadu laikā ir ievērojami samazināts personāls un ka Komisija sagaida, lai to darbinieku skaits tiktu samazināts vēl vairāk;

17. norāda, ka šīm aģentūrām ir vajadzīgi atbilstīgi resursi un pietiekams elastīgums, lai tiktu galā ar negaidītu darba apjoma pieaugumu;

18. šogad tāpat kā iepriekš stingri atbalsta pieeju katras decentralizētās aģentūras vajadzības izvērtēt atsevišķi;

19. šajā sakarībā atzinīgi vērtē darbu, ko budžeta jautājumu un cilvēkresursu jomā ir paveikusi Iestāžu darba grupa decentralizēto aģentūru resursu jautājumos, kura ar saviem secinājumiem ir noteikti sniegusi vērtīgu ieguldījumu šajā procesā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	17.6.2015
Galīgais balsojums	+: 51 –: 10 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Marcus Pretzell, Frédérique Ries, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Glenis Willmott, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nikos Androulakis, Paul Brannen, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Damian Drăghici, Fredrick Federley, Olle Ludvigsson, Anthea McIntyre, James Nicholson, Marit Paulsen, Morten Helveg Petersen, Gabriele Preuß, Bart Staes, Keith Taylor, Claude Turmes, Tom Vandenkendelaere

16.6.2015

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotāja: *Anneleen Van Bossuyt*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka 2016. gada budžetā galvenā uzmanība būtu jāpievērš iniciatīvām, kuras veicina gudru, inovatīvu, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un nodarbinātību visā Savienībā, un ka programmas, kas tieši veicina šo mērķu sasniegšanu, būtu jāuzskata par prioritāti, lemjot par budžeta piešķiršanu; pauž bažas par iepriekšējo gadu budžeta procedūrās veiktajiem būtiskajiem samazinājumiem;

2. uzsver, ka programmai "Apvārsnis 2020" un citiem veidiem, kā ES atbalsta pētniecību un inovāciju, nepārprotami piemīt Eiropas pievienotā vērtība, jo īpaši tādēļ, ka tādejādi tiek finansēta pētniecība, kas balstīta uz sadarbības principiem un nodarbojas ar lielām sociālām problēmām, un radīta kritiskā masa zinātnisku atklājumu izdarīšanai; cer, ka noteikumi ir vienkāršoti tādēļ, lai atbalsta saņēmējiem būtu jāievēro mazāk sarežģītas procedūras;

3. mudina dalībvalstis lielāku IKP daļu novirzīt pētniecībai, lai sasniegtu mērķi 3 % no valsts IKP ieguldīt pētniecībā un inovācijā, kā noteikts stratēģijā "Eiropa 2020", un uzsver, ka stratēģijā "Eiropa 2020" ietvertajām programmām, kuras nodrošina ilgtspējīgu izaugsmi un darbvietas, nevajadzētu samazināt līdzekļus un to budžets būtu jāsaglabā tāds, kāds ir paredzēts daudzgadu finanšu shēmā (DFS);

4. vērš uzmanību uz to, ka pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" finansējums dalībvalstīm ir jāsadala vienlīdzīgāk un ka vairākas kohēzijas valstis ir neto līdzekļu devējas šai pamatprogrammai; norāda, ka Inovācijas savienības iniciatīvai ir jāietver visas valstis un reģioni un ka nedrīkst pastāvēt "inovācijas plaisa" starp inovatīvākām valstīm un reģioniem un pārējiem;

5. uzsver, ka budžets ir jāizlieto efektīvi; prasa detalizēti izvērtēt visas budžeta pozīcijas un labāk veikt piešķirtā finansējuma *ex post* pārbaudes;

6. norāda uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) ievērojamo ietekmi uz 2016. gada

budžetu; uzskata, ka programmai "Apvārsnis 2020" un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI) paredzētais finansējums ir jāsaglabā pilnā apmērā un to nekādi nedrīkst ietekmēt ESIF finansējuma apmērs un ka dalībvalstīm ir jāsniedz visa veida palīdzība, kas tām nepieciešama, lai pilnībā izlietotu šos resursus;

7. uzsver, ka ir jāsniedz lielāks atbalsts mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem (MMVU), kā arī jaunizveidotiem uzņēmumiem, lai palielinātu to produktivitāti stabilā uzņēmējdarbības vidē Eiropas ekonomikā;

8. uzsver, ka saistības, par kurām panākta vienošanās daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam, ir jāpilda pilnā apmērā; pauž bažas par neapmaksāto rēķinu nepieņemamo un aizvien lielāko skaitu; norāda, ka procentu maksājumi par novēlotiem maksājumiem 2014. gadā ir palielinājušies vairāk nekā septiņkārt, salīdzinot ar 2012. gadu; prasa nekavējoties rīkoties, lai samazinātu neapmaksāto maksājumu pieprasījumu uzkrājumu; atgādina Padomei un Komisijai lēmumu pieņemšanā par ES 2016. gada budžetu ņemt vērā neizbēgamo saikni starp saistībām un maksājumiem;

9. uzsver, ka ieguldījumiem, pētniecībai, izstrādei un inovācijai paredzētais finansējums būtu jākoncentrē jomās, kurās iespējams panākt vislielāko pievienoto vērtību, tādās kā energoefektivitātes uzlabošana, IKT, stipendijas fundamentālajiem pētījumiem, kā arī mazoglekļa un atjaunojamo energoresursu tehnoloģijas;

10. uzsver, ka par lielāku prioritāti ir jāuzskata tie budžeta līdzekļi, kas paredzēti Eiropas energoapgādes drošības palielināšanai, atbalstot atjaunojamo energoresursu izmantošanu un izveidojot elektroenerģijas starpsavienojumu tīklu, lai nodrošinātu enerģijas brīvu apriti starp dalībvalstīm, nodrošinātu dalībvalstu tīklu atbilstību Eiropas elektrotīkliem un atbalstītu ES enerģijas tirgus integrāciju;

11. aicina Komisiju nodrošināt finansējumu, kas nepieciešams ieguldījumiem ātra un ultraātra platjoslas tīkla infrastruktūrā, atbalstot arī viedās pilsētas, kuras veidotas ar vietējo iestāžu un operatoru partnerības palīdzību;

12. mudina Komisiju iesniegt vērienīgu un vienlaikus reāli īstenojamu priekšlikumu par aprites ekonomiku, kas būtu jāatspoguļo 2016. gada budžetā, īpaši tādēļ, lai veicinātu pētniecību un inovāciju;

13. uzsver, ka pāreja uz aprites un mazoglekļa ekonomiku ir absolūti nepieciešama; uzsver, ka būtu jānodrošina ne tikai pietiekams finansējums šīs pārejas vajadzībām, bet arī tas, lai Savienības finansēti projekti negatīvi neietekmētu šo pāreju;

14. mudina Komisiju izpētīt veidus, kā atbalstīt Savienības radošajām un kultūras nozarēm paredzētu jaunu rūpniecības politikas stratēģiju, piemēram, izmantojot izmēģinājuma projektus attiecīgajā nozarē;

15. uzstāj, ka Energoregulatoru sadarbības aģentūrai (*ACER*) ir jāpiešķir pietiekami līdzekļi, lai tā spētu veikt papildu uzdevumus un īstenot pilnvaras, kuras tai uzticējuši ES likumdevēji, kā arī pilnībā īstenot un piemērot Regulas par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību (*REMIT*) noteikumus; brīdina, ka nepieciešamo līdzekļu nepiešķiršana ļoti negatīvi ietekmētu uzticēšanos ES iestāžu spējai veikt to uzdevumus, patērētāju uzticēšanos Savienības enerģijas tirgum un enerģijas cenas patērētājiem; uzskata, ka tas

pats būtu jāņem vērā arī attiecībā uz Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) kompetencēm;

16. aicina Komisiju nodrošināt, ka vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšana ietver digitālā satura pieejamību un savienojamību visiem ES iedzīvotājiem un ka tiek piešķirti resursi Komisijas stratēģijai, kas paredzēta ģeogrāfiskās nošķirtības pārvarēšanai un to šķēršļu novēršanai, kuri nelabvēlīgā situācijā esošām grupām apgrūtina pieejamību.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.6.2015
Galīgais balsojums	+: 48 –: 2 0: 6
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, András Gyürk, Roger Helmer, Eva Kaili, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Ernest Maragall, Edouard Martin, Nadine Morano, Dan Nica, Aldo Patriciello, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Dario Tamburrano, Evžen Tošenovský, Miguel Urbán Crespo, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Michał Boni, Lefteris Christoforou, David Coburn, Miriam Dalli, João Ferreira, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Svetoslav Hristov Malinov, Piernicola Pedicini, Sofia Sakorafa, Anne Sander, Maria Spyraki, Mihai Ţurcanu, Anneleen Van Bossuyt
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bart Staes

5.6.2015

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Ildikó Gáll-Pelcz*

IEROSINĀJUMI

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina, ka vienotais tirgus ir viens no galvenajiem politikas virzieniem un prioritāra ekonomiskās izaugsmes joma; pauž pārliecību, ka Savienības ekonomikas krīzes risināšanas centieniem vajadzētu būt balstītiem uz spēcīgāku, integrētāku un vienotāku vienoto tirgu, kam nepieciešamas atbilstīgas budžeta apropriācijas;

2. uzskata, ka patērētāju politika ar atbilstīgu finansējumu ir ļoti svarīga, īstenojot jebkurus centienus, lai uzlabotu patērētāju uzticēšanos pārredzamākam vienotajam tirgum; tādēļ aicina koncentrēties uz to, lai uzlabotu patērētāju drošību un pielāgotu patērētāju tiesības izmaiņām sabiedrībā, tehnoloģijās un ekonomikā;

3. uzsver, ka līdzsvarots budžets var efektīvi atbalstīt muitas savienības darbību un cīņu pret krāpniecību, tādējādi gan aizsargājot patērētājus, gan nodrošinot godīgu konkurenci, lai panāktu finansiālo sanāciju pašu resursiem; tādēļ uzsver nepieciešamību pilnībā finansēt visus ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības rīcības plānu saistītos pasākumus, kā arī ar muitas kontrolēm saistītās administratīvās reformas;

4. atgādina, cik svarīgi ir finansēt Vienotā tirgus forumu; prasa Komisijai sekundārajos tiesību aktos ieviest juridisko pamatu ar mērķi nodrošināt Vienotā tirgus foruma turpināšanu arī pēc 2016. gada;

5. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāpiešķir atbilstīgs finansējums *SOLVIT*, lai visi ES pilsoņi un uzņēmumi varētu saņemt norādes par tādiem jautājumiem kā uzņēmumu dibināšana, tirdzniecība, pakalpojumi, ģimenes pabalsti, vīzas un uzturēšanās atļaujas; uzskata, ka atbilstīgs finansējums ir jāpiešķir arī Eiropas Patērētāju informēšanas centru tīklam, lai tas varētu turpināt īstenot savu uzdevumu, proti, izglītot iedzīvotājus par patērētāju tiesībām Eiropā;

6. norāda, ka 2016. gadā ir nepieciešams spēcīgs atbalsts *COSME* programmai, kā arī Eiropas uzņēmumu tīklam, īpaši ņemot vērā grūtības, ar kādām ES ekonomisko un finansiālo ierobežojumu dēļ saskaras mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), kā arī šķēršļus, kas saistīti ar piekļuvi jauniem tirgiem un publiskajam iepirkumam; uzskata, ka Savienībai ir jāturpina atbalstīt MVU, uzlabojot to piekļuvi informācijai par vienotā tirgus piedāvātajām iespējām ārpus savas dalībvalsts, kā arī ārpus Savienības robežām;

7. uzskata, ka ir nepieciešami jauni finansējuma avoti MVU vajadzībām, it īpaši finansējums to dalībai dažādās trešās valstīs rīkotās tirdzniecības izstādēs, lai tajās reklamētu savas valsts ražojumus un pakalpojumus; uzsver, ka ir nepieciešams izveidot fondu pētniecības finansēšanai un augsto tehnoloģiju aprīkojuma iegādei MVU vajadzībām;

8. uzsver, ka standarti ir svarīgi instrumenti uzņēmumu konkurētspējai un ka MVU dalība ir būtiska, lai Savienībā nodrošinātu tehnoloģisko attīstību; tādēļ uzsver nepieciešamību nodrošināt atbilstīgu finansējumu, lai sniegtu atbalstu Eiropas Standartizācijas komitejai (*CEN*), Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komitejai (*CENELEC*) un Eiropas telesakaru standartu institūtam (ETSI);

9. ņemot vērā „eZvana” regulas pieņemšanu, prasa piešķirt pienācīgu finansējumu Eiropas *GNSS* aģentūrai, lai varētu pilnībā īstenot minēto regulu;

10. uzsver nepieciešamību finansēt platformu, ar ko paredz daudzvalodu rīku strīdu izšķiršanai tiešsaistē (SIT); uzskata, ka labi funkcionējošas ES mēroga SIT sistēmas, no vienas puses, mudinās patērētājus risināt problēmas, ar kurām viņi sastopas, pērkot ražojumus un pakalpojumus vienotajā tirgū, un, no otras puses, sekmēs iepirkšanos tiešsaistē, jo īpaši no tirgotājiem citās dalībvalstīs; uzskata, ka plašāka e-komercija un pārrobežu tirdzniecība Eiropas Savienībā arī sniegs uzņēmumiem jaunas iespējas un stimulēs ekonomikas izaugsmi.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	4.6.2015
Galīgais balsojums	+: 29 –: 0 0: 6
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Nicola Danti, Pascal Durand, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Jiří Pospíšil, Marcus Pretzell, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Mylène Troszczynski, Mihai Ţurcanu, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lucy Anderson, Pascal Arimont, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Filiz Hyusmenova, Jens Nilsson, Adam Szejnfeld, Marc Tarabella, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Andrey Kovatchev

18.6.2015

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotāja: *Maria Spyraki*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka kohēzijas politika ir galvenā ES politika ieguldījumu veikšanai reālajā ekonomikā, un atgādina, ka šīs politikas mērķis ir noteikts LESD un paredz izlīdzināt atšķirības starp Eiropas reģioniem, stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; uzsver šīs politikas ilgtermiņa perspektīvu, respektīvi, to, ka tās rezultāti ir atkarīgi no prioritāšu izvēles, atbilstoša darbības rezultātu satvara piemērošanas, kā arī pareizas pārvaldības un efektīvām kontroles sistēmām; uzsver, ka vairākās dalībvalstīs tā ir pats galvenais finansējuma avots ieguldījumiem, ar kuriem tiek veidota sinerģija un panākta pastiprinoša ietekme uz ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu un ilgtspējīgu attīstību; apzinās, ka finanšu krīzes rezultātā dažām dalībvalstīm joprojām ir grūtības līdzfinansēt noteiktus projektus, un tādēļ prasa pilnībā izmantot visas iespējas, ko tiesiskais regulējums paredz attiecībā uz dalībvalstīm, kuras saskaras ar pārejošām budžeta grūtībām;

2. uzsver, ka kohēzijas politika, kuras budžets veido gandrīz trešo daļu no visa ES budžeta, ar Eiropas struktūrfondu un investīciju fondu palīdzību nodrošina atbilstošo satvaru stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķu sasniegšanai; norāda, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fonda uzdevums ir piesaistīt privāto kapitālu, nodrošinot papildu finansējuma avotu un ļaujot palielināt sinerģiju starp dažādajiem instrumentiem; šajā sakarībā atgādina, ka, pārskatot daudzgadu finanšu shēmu, nedrīkst samazināt dalībvalstīm sākotnēji paredzēto finansējumu;

3. vērš uzmanību uz to, ka 2014.–2020. gada darbības programmu novēlotās apstiprināšanas dēļ bija nepieciešams pieņemt budžeta grozījuma Nr. 2/2015 projektu, un pauž bažas par to, cik gausi uzsākta politikas īstenošana pašreizējā plānošanas periodā; šajā sakarībā uzsver, ka ievērojama daļa 2014. gadā neizmantoto saistību tiks atkārtoti piešķirtas 2015. gadā, tā pakļaujot vairākas dalībvalstis spiedienam slēgt līgumus par piešķirtajiem līdzekļiem un izlietot tos; aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm sagatavot un īstenot

rīcības plānus, lai paātrinātu Eiropas struktūrfondu un investīciju fondu izmantošanu, un ierosināt pasākumus, kuri būtu vērsti uz to, lai cik vien iespējams izvairītos no saistību atcelšanas 2017. gadā, ko varētu nākties darīt novēlotas īstenošanas dēļ; šajā sakarībā aicina dalībvalstis iespējami ātri veikt visus nepieciešamos finanšu pārvaldības pasākumus, lai savlaicīgi sāktu iesūtīt maksājumu pieprasījumus un izvairītos no maksājumu pieprasījumu koncentrācijas turpmākajos gados;

4. atgādina, ka atbilstoši saistību apropriāciju sadalījumam pa gadiem kohēzijas politikai 2016. gadā saistību apropriācijās ir paredzēti vairāk nekā EUR 46 miljardi (Kopīgo noteikumu regulas VI pielikums), un uzsver, ka ir obligāti jānodrošina koordinācija starp visiem finansējuma avotiem, lai radītu pievienoto vērtību un stimulētu ilgtermiņa konkurētspēju;

5. pauž nopietnas bažas par pastāvīgi vērojamo neizpildīto maksājumu problēmu, kas it sevišķi skar kohēzijas politiku (2014. gada beigās — EUR 24,7 miljardi[1]), un norāda, ka no pareizas finanšu pārvaldības viedokļa šī parādība nav ilgtspējīga un apdraud Eiropas struktūrfondu un investīciju fondu izmantošanu; uzsver — kamēr vien iestādes, savstarpēji un efektīvi sadarbojoties budžeta procedūras gaitā, nebūs iespējami ātri radušas reālu un noturīgu risinājumu šai problēmai, pastāv draudi, ka neapmaksātie rēķini turpinās uzkrāties, gada beigās radot lavīnas efektu; uzsver, ka novēlota maksājumu izpilde nopietni un negatīvi ietekmē īstenošanu un labu ekonomikas pārvaldību, mazina spēju izlietot līdzekļus un apdraud kohēzijas politikas un visa ES budžeta efektivitāti un lietderīgumu, beigās radot praktiskas grūtības un kavējot finansējuma piešķiršanu atbalsta saņēmējiem;

6. pieņem zināšanai Komisijas dokumentu „*Elements for a payment plan to bring the EU budget back onto a sustainable track*” („Maksājumu plāna aspekti ES budžeta atgriešanai uz ilgtspējīga ceļa”), ar ko Parlaments tika iepazīstināts 2015. gada 16. aprīlī; īpaši norāda uz to, ka atbilstoši Komisijas sniegtajai prognozei gada beigās uzkrājušos neizpildīto maksājumu apmēru 2007.–2013. gada 1.b izdevumu kategorijā līdz 2015. gada beigām varētu samazināt līdz EUR 20 miljardiem un līdz 2016. gada beigām — līdz EUR 2 miljardiem, kas vērtējams kā ilgtspējīgs rādītājs;

7. prasa Komisijai, lai tā Parlamentam darītu zināmus ne tikai kvantitatīvos rādītājus, piemēram, neizpildīto saistību apmēru (*RAL*) un summas, par kurām vēl nav noslēgti līgumi (*RAC*), bet atskaitītos arī par izlietoto budžeta apropriāciju efektivitāti un lietderīgumu;

8. uzsver, ka 2016. gada budžetā ir jāparedz nepieciešamie resursi, lai izpildītu jau uzņemtās saistības un īstenotu Savienības 2016. gada politiskās prioritātes, un uzsver, ka samazināt neizpildīto maksājumu apmēru atbilstoši prognozēm un maksimāli saīsināt starpposma maksājumu kavēšanos būs iespējams tikai tad, ja 2016. gada budžetā tiks nodrošināts pietiekams maksājumu apropriāciju apmērs; prasa nekavējoties īstenot maksājumu plānu, kuru Parlaments, Padome un Komisija apstiprināja maija beigās atbilstoši Parlamenta un Padomes kopīgajam paziņojumam, kas tika sniegts 2014. gada decembrī saistībā ar panākto vienošanos par 2014. un 2015. gada budžetu; sagaida, ka Komisija iespējami drīz

[1] Saskaņā ar Komisijas dokumentu „*Elements for a payment plan to bring the EU budget back onto a sustainable track*” („Maksājumu plāna aspekti ES budžeta atgriešanai uz ilgtspējīga ceļa”), ar ko Parlaments tika iepazīstināts 2015. gada 16. aprīlī.

sniegs sīkāku informāciju par konkrētajām veicamajām darbībām; atkārtoti norāda, cik svarīgi ir, lai šī situācija tiktu pienācīgi un efektīvi risināta, jo neizpildīto maksājumu uzkrāšanās, ņemot vērā tās negatīvo ietekmi uz dalībvalstu budžetiem, iedragā politikas ticamību, efektivitāti un ilgtspējību;

9. uzsver, ka būtu jānostiprina Komisijas „Gada izaugsmes pētījumā par 2015. gadu" definētie ES ekonomiskās atlabšanas un izaugsmes trīs galvenie pamatelementi — investīciju sekmēšana, strukturālo reformu paātrināšana un izaugsmei labvēlīgas fiskālās konsolidācijas īstenošana; aicina Komisiju rosināt un paātrināt Eiropas struktūrfondu un investīciju fondu izmantošanu strukturālajām reformām un investīcijām;

10. uzsver, ka turpmāko gadu gaitā vajadzētu panākt jūtamu progresu attiecībā uz vienošanos par ES budžeta pašu resursu sistēmas reformu; norāda uz risku, ka 2019. gada beigās situācija ar maksājumiem atkal varētu veidoties līdzīgi kā iepriekšējā plānošanas periodā, un aicina Komisiju iestrādāt maksājumu plānā agrīnas brīdināšanas mehānismus, lai cik vien iespējams izvairītos no neizpildītu maksājumu uzkrāšanās.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	17.6.2015
Galīgais balsojums	+: 27 –: 3 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pascal Arimont, José Blanco López, Franc Bogovič, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Bill Etheridge, Michela Giuffrida, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Julia Reid, Terry Reintke, Monika Smolková, Maria Spyraki, Olaf Stuger, Ramón Luis Valcárcel Siso, Ángela Vallina, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Petras Auštrevičius, Daniel Buda, Ivana Maletić, James Nicholson, Jan Olbrycht
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edward Czesak, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Daniele Viotti

1.6.2015

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Jean-Paul Denanot*

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka lauksaimniecība un lauku attīstība palīdz sasniegt daudzus svarīgus ES mērķus un panākt uzturdrošību arvien pieaugošajam pasaules iedzīvotāju skaitam, kā arī tās ir svarīga daļa no kopējā ES 2016. gada budžeta; ņemot vērā to, ka lauksaimniecības un lauku attīstības izdevumu īpatsvars kopējā budžetā laika gaitā ir samazinājies, aicina stingri aizstāvēt lauksaimniecības budžetu un vismaz saglabāt to pašreizējā līmenī reālā izteiksmē;

2. norāda, ka 2015. gada budžetā lauku attīstības finansējums, ko piešķir, izmantojot Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ir samazināts attiecībā uz gan maksājumu, gan saistību apropriācijām; norāda, ka ELFLA projekti, tostarp *Leader* programmas, rada nozīmīgu stimulu lauku attīstībai, jo tie sniedz ES daudz lielāku labumu, proti, radot izaugsmi, pievienoto vērtību un darbvietas, sevišķi attiecībā uz mazo saimniecību un ģimenes saimniecību nozīmi darbvietu radīšanā lauku apvidos; prasa rūpīgi apsvērt 2016. gada budžeta saistību un maksājumu apropriāciju galīgo apmēru; uzstāj, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai tiktu veicināta paaudžu maiņa lauksaimniecības nozarē un tiktu atbalstīti jaunie lauksaimnieki un inovācija; šajā sakarībā norāda uz iespējām, ko programma "*Erasmus* jaunajiem uzņēmējiem" varētu radīt jauniem lauksaimniekiem, sekmējot zināšanu nodošanu, kā arī informācijas un darba pieredzes apmaiņu;

3. norāda, ka vairākas dalībvalstis kavējās ar savu darbības programmu ratifikāciju un dažas līdz 2015. gada pirmā ceturkšņa beigām to joprojām nebija izdarījušas; mudina dalībvalstis steidzami īstenot savas darbības programmas, lai nodrošinātu, ka 2016. gadā tās var sākt darboties; uzskata, ka 2016. gada budžetā attiecīgi būtu jāpanāk, ka apropriācijas, uz kurām attiecas Komisijas un dalībvalstu dalīta pārvaldība, tiek izmantotas ievērojami ātrāk; tādēļ aicina piešķirt ELFLA pienācīgas un pietiekamas saistību un maksājumu apropriācijas;

4. prasa piešķirt papildu finansējumu piena nozarei, lai mazinātu ietekmi, ko rada pašreizējās

cenu svārstības nozarē, kvotu sistēmas atcelšana un Krievijas noteiktais embargo; aicina palielināt finansējumu ražotāju organizāciju organizēšanai un konsolidēšanai augļu un dārzeņu nozarē un joprojām uzstāj, ka dažām specifiskām lauksaimniecības apakšnozarēm, piemēram, biškopībai, ir vajadzīgs lielāks finansējums; norāda, ka programmas skolu apgādei ar pienu un augļiem ir svarīgas, un ierosina palielināt piena programmai paredzētās apropriācijas par EUR 20 miljoniem gadā, ņemot vērā Lauksaimniecības komitejas balsojumu; norāda, ka jāatbalsta bioloģiskā lauksaimniecība un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēmas, tostarp garantēto tradicionālo īpatnību sistēmas;

5. norāda, ka programmas skolu apgādei ar pienu un augļiem nav lietotājiem draudzīgas, ko daļēji izskaidro radītais administratīvais slogs, un situācija ar šo programmu akceptēšanu un īstenošanu ir tālu no ideālas, tādēļ steidzami nepieciešams vienkāršot ar to saistītās birokrātiskās procedūras;

6. aicina piešķirt papildu finansējumu olīvu audzēšanai un olīveļļas ražošanai, lai lauksaimniekiem kompensētu zaudējumus, ko radīja *Xylella fastidiosa* uzliesmojums, veikt plašākus preventīvos pasākumus Eiropā, cīnīties pret šīs postošās slimības izplatību, pārstrukturēt nozari un zinātnisko izpēti galvenokārt vērst uz patogēna un tā pārnēsātāja izpēti;

7. prasa ieņēmumus, kas 2014. gadā gūti no papildu piena nodevas, izmantot tikai nozares aizsardzībai, īpaši reģionos, ko kvotu atcelšana ir skārusi visvairāk; šim nolūkam prasa izveidot stabilitātes fondu, lai aizsargātu lauksaimniekus tālākajos reģionos, nelabvēlīgā situācijā esošajos reģionos un kalnu reģionos, un šādu fondu izmantot, kad ražotāju cenas nokrīt zemāk par ražošanas izmaksām;

8. aicina Komisiju ņemt vērā secinājumus, kas ietverti ietekmes pētījumā par piena kvotu atcelšanu, un attiecīgi nodrošināt pienācīgu atbalstu pārejai uz jauktām saimniecībām (gaļas un piena);

9. norāda, ka valstīs, kas tagad atklāj vīna pasauli, Eiropas ražotāji nespēj iekarot pietiekami lielu tirgus daļu; norāda, ka Eiropa arī nespēj atrast noietu savam pārāk lielajam vīna piedāvājumam, kā rezultātā ES katru gadu nākas tērēt aptuveni EUR 500 miljonus vīna pārpalikuma iznīcināšanai, glabāšanai un destilēšanai; norāda, ka šo naudu varētu labāk tērēt tirgus līdzsvarošanai, kvalitātes uzlabošanai un Eiropas vīnu popularizēšanai ārpus ES;

10. prasa papildu finansējumu, lai Eiropas lauksaimnieki varētu pārdot savus produktus uz vietas nolūkā nodrošināt lielāku peļņu;

11. norāda, ka, ņemot vērā pašreizējo situāciju Eiropā, lauksaimniecības inovācijā un politikas veidošanā šajā jomā ir vairāki acīmredzami trūkumi; konstatē, ka resursu trūkums ir viena no problēmām, kas ir jāatrisina, lai dotu jaunu stimulu inovācijai; tādēļ mudina papildu finansējumu konkrēti paredzēt pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt lielāku inovāciju lauksaimniecības nozarē, lai padarītu to konkurētspējīgāku un samazinātu tās ietekmi uz vidi;

12. aicina piešķirt pietiekamus līdzekļus, lai īstenotu visus KLP reformas elementus, tostarp attiecībā uz ekoloģizāciju, bioloģisko daudzveidību un lauku attīstības programmām;

aicina Komisiju steidzami apstiprināt dalībvalstu iesniegtos līdzvērtīgos sertifikātus ekoloģizācijas pasākumiem; uzsver, ka nepieciešams vienkāršot KLP un samazināt lauksaimniekiem un valsts iestādēm uzlikto administratīvo slogu, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecības budžets tiek tērēts efektīvi noteikto mērķu sasniegšanai, un lai samazinātu augsto kļūdu īpatsvaru līdzekļu izmantošanā; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos vienkāršošanu un subsidiaritāti iekļaut starp tās prioritārajiem mērķiem nākamajiem gadiem;

13. prasa, lai līdzekļi, kas ar finanšu disciplīnas mehānismu ir atvēlēti lauksaimniecības nozares krīžu rezervei un kas nav iztērēti, nākamajā budžeta gadā būtu pilnībā pieejami tiešajiem maksājumiem; prasa visas 2. izdevumu kategorijā pieejamās rezerves paredzēt lauksaimniecības nozarei, īpaši ņemot vērā spēkā esošo Krievijas noteikto embargo, tirgus problēmas piena nozarē un būtiskus veselības apdraudējumus augu un dzīvnieku nozarē;

14. norāda, ka Eiropas lauksaimniecība pēdējos gados ir arvien vairāk tikusi pakļauta krīzēm (Krievijas embargo, piena krīze utt.); tādēļ mudina pieņemt jaunu pieeju attiecībā uz KLP ārkārtas finansējumu un stabilu un pietiekamu finanšu resursu nodrošināšanu, paredzot turpmākas krīzes un neskarot tiešos ikgadējos maksājumus;

15. atzīmē, ka, piemērojot īpašo papildu nodevu, piena nozarei pēdējā kvotu gadā ir atņemti ievērojami līdzekļi, un tāpēc iesaka šos ieņēmumus atstāt lauksaimniecības budžetā un izmantot piena nozares konkurētspējas uzlabošanai;

16. mudina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt lauksaimniecības produktu lielās cenu svārstības un uzlabot nozares tirgu reāllaika analīzi, piemēram, sniedzot atbalstu Piena tirgus novērošanas centram piena nozarē; uzsver, ka dažās nozarēs cenu svārstības ir pastāvīga problēma un tās arvien biežāk rodas vairāk globalizētā tirgū un negatīvi ietekmē lauksaimnieku ienākumus, un mudina Komisiju un dalībvalstis vajadzības gadījumā pienācīgi un efektīvi reaģēt uz tām, tādējādi dodot lauksaimniekiem iespēju nepastarpināti vērsties pret cenu svārstībām;

17. atgādina grūtības, ar kurām nācās saskarties iepriekšējo finanšu gadu laikā, kad apropriācijas tika samazinātas; uzskata, ka jebkurš mēģinājums samazināt lauksaimniecības apropriācijas būtu neefektīvs un pat bīstams, jo tas apdraudētu KLP mērķus, padarot nozari vēl neaizsargātāku un ievērojami vājinot centienus saglabāt Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju;

18. norāda, ka cukura kvotas beidzas 2016. gada beigās, un tāpēc ierosina Komisijai atrast atbilstošus instrumentus, lai izvairītos no tirgus nelīdzsvarotības;

19. uzsver mērķus palielināt Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju un ilgtspējību un prasa piešķirt līdzekļus minēto mērķu sasniegšanai;

20. prasa, lai līdzekļi, kas piešķirti pētniecībai lauksaimniecības pārtikas produktu nozarē, īpaši no programmas "Apvārsnis 2020" budžeta, paliek pilnībā pieejami nolūkā sekmēt inovāciju lauksaimniecības nozarē;

21. uzsver, ka izmēģinājuma projekti, piemēram, Eiropas cenu uzraudzības observatorija, ir svarīgi gan komitejai, gan lauksaimniecības nozarei, lai uzlabotu cenu salīdzināmību un pārredzamību pārtikas cenu noteikšanā, un prasa tos atbalstīt arī turpmāk; ierosina sākt arī

turpmākus izmēģinājuma projektus, kas varētu palīdzēt uzlabot Eiropas lauksaimniecības produktu mārketingu un atpazīstamību, piemēram, jaunas reklāmas kampaņas, lai uzlabotu skolēnu izpratni par ES kvalitātes shēmām; aicina Komisiju regulāri informēt Parlamentu un Padomi par šī instrumenta izmantošanu un attiecīgajiem secinājumiem, vienlaikus nodrošinot, ka attiecīgie dati ir pieejami arī plašākai sabiedrībai; uzsver, ka ir svarīgi sākt izmēģinājuma projektu, kurā tiktu izmeklēti šķēršļi, kādi lauksaimniecības uzņēmumiem rodas no tiesību aktu uzkrāšanās;

22. uzsver, ka pārtikas piegādes ķēdē joprojām nav rasts līdzsvars un izejvielu ražotāju stāvoklis ir daudz nelabvēlīgāks nekā citiem ķēdes dalībniekiem; mudina Komisiju stimulēt ražotāju organizāciju izveidi, īpaši piena nozarē, kas ir viens no veidiem, kā novērst negodīgu tirdzniecības praksi, rūpīgi uzraudzīt praksi pārtikas izstrādājumus pārmērīgi aplikt ar nodokļiem un rīkoties, lai uzlabotu cenu un rezervju pārredzamību, īpaši attiecībā uz liela mēroga mazumtirdzniecības nozares lomu, kā arī lai nostiprinātu lauksaimnieku stāvokli pārtikas piegādes ķēdē; uzsver, ka šajā jomā būtu vērtīgi īstenot izmēģinājuma projektu, un prasa vajadzības gadījumā iesniegt likumdošanas priekšlikumu;

23. prasa iespējami drīz pilnībā izlīdzināt tiešos maksājumus 28 ES dalībvalstīs.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	28.5.2015
Galīgais balsojums	+: 26 –: 11 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Laurenţiu Rebega, Jens Rohde, Bronis Ropė, Jordi Sebastià, Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Janusz Wojciechowski, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pilar Ayuso, Jørn Dohrmann, Norbert Lins, Momchil Nekov, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Molly Scott Cato, Hannu Takkula, Valdemar Tomaševski

18.6.2015

ZIVSAIMNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Alain Cadec*

IEROSINĀJUMI

Zivsaimniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka daudzgadu finanšu shēma (DFS) 2014.–2020. gadam neatstāj lielu rīcības brīvību 2. izdevumu kategorijā, jo īpaši saistībā ar kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) un integrētās jūrniecības politikas (IJP) finansēšanu;

2. norāda, ka pietiekams budžets ir būtiski svarīgs KZP vērienīgo mērķu sasniegšanai; uzsver, ka šis budžets ir koncentrēts III iedaļā un 11. sadaļā „Jūrlietas un zivsaimniecība”; atgādina, ka budžeta lielākā daļa ir paredzēta Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam (EJZF) (11 06) un obligātajām iemaksām reģionālajām zvejniecības pārvaldības organizācijām un citām starptautiskajām organizācijām un ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumiem (11 03);

3. norāda, ka Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai (*EFCA*) ir nozīmīga loma KZP koordinēšanā un īstenošanā, ka tā var veikt šos uzdevumus tikai tad, ja tai ir nodrošināti pietiekami tehniskie, ekonomiskie un finanšu resursi, un ka tam ir jāatspoguļojas budžetā;

4. uzsver zivsaimniecības un jūrsaimniecības sociālo un ekonomisko nozīmību vietējām kopienām un atsevišķiem jūras un piekrastes reģioniem; pauž bažas par darbvietu zudumu šajās nozarēs un pārkvalificēšanās neiespējamību; prasa izmantot Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, lai veicinātu nodarbinātību šajā nozarē;

5. uzsver, ka zvejas resursu pārvaldība ir jāpielāgo tā, lai ļautu aizsargāt un atjaunot zivju krājumus un jūras ekosistēmas un izvairītos no bioloģiskās daudzveidības zaudēšanas, kas negatīvi ietekmētu gan turpmākās paaudzes, gan šo tautsaimniecības nozari; uzskata, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fondam šajā sakarībā var būt sevišķi nozīmīga loma;

6. uzsver datu vākšanai paredzētā finansējuma lielo nozīmi, jo datiem ir izšķiroša loma

racionālu lēmumu pieņemšanā zivsaimniecības politikas jautājumos;

7. uzsver, ka, rēķinoties ar grūtībām, ko rada atbildīga zveja, reformētajā KZP ir ierosināts vērienīgs tiesiskais regulējums, kas ir jāatbalsta ne tikai likumdošanas jomā, bet arī ar budžeta līdzekļiem;

8. pauž bažas par dalībvalstu spēju pilnībā izmantot EJZF un sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” un jūras nozaru izaugsmes mērķus; pieņem zināšanai to, ka dažās valstīs darbības programmu apstiprināšana ir aizkavējusies un daļa šo programmu 2015. gada pirmā ceturkšņa beigās joprojām nebija apstiprinātas;

9. aicina Komisiju paredzēt neaizskaramus līdzekļus jūras nozaru ekonomikas attīstībai;

10. aicina dalībvalstis ātri sākt programmu īstenošanu, lai 2016. gadā tās darbotos pilnā apmērā; uzskata, ka tādējādi tiktu ievērojami paātrināts to apropriāciju izlietojums 2016. gada budžetā, kurām piemēro dalītu pārvaldību; tādēļ prasa piešķirt EJZF pietiekami daudz atbilstošu saistību un maksājumu apropriāciju;

11. atgādina grūtības, ar kurām nācies saskarties iepriekšējo finanšu gadu laikā, kad apropriācijas tika samazinātas; uzskata, ka visi centieni samazināt 11. sadaļai un jo īpaši EJZF paredzētās apropriācijas ir bezjēdzīgi un bīstami, jo tie apdraudētu KZP mērķu sasniegšanu, kaitētu neaizsargātas nozares ilgtspējībai un ievērojami samazinātu jūras biotopu aizsardzībai un atjaunošanai veltītā darba apmēru;

12. norāda uz to, ka jauno KZP sāka īstenot tikai pirms dažiem gadiem, un visu to, ko tas nozīmē gan dalībvalstīm, gan zvejniekiem paradigmas maiņas ziņā zivsaimniecības pārvaldībā, piemēram, saistībā ar izkraušanas pienākumu; norāda — lai pielāgotos šīm nesenajām izmaiņām, ES ir jāiegulda papildu pūles komunikācijas, apmācības un ekonomisko ieguldījumu jomā ar mērķi nodrošināt minēto darbību izplatību un pareizu piemērošanu;

13. vērš uzmanību uz ilgtspējīgu zivsaimniecības nolīgumu ietekmi uz budžetu, kā arī to, ka ir jāņem vērā Parlamenta prerogatīvas, lai saglabātu vispārējo līdzsvaru starp minēto nolīgumu mērķiem un to ietekmi uz budžetu;

14. turpina sekot līdzi IJP finansējumam un sinerģijas veidošanai starp zivsaimniecību un citām jūrsaimniecības nozarēm.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	17.6.2015
Galīgais balsojums	+: 20 –: 1 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Raymond Finch, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Izaskun Bilbao Barandica, José Blanco López, Marek Józef Gróbarczyk, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Tim Aker

17.6.2015

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotājs: *Bogdan Andrzej Zdrojewski*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

A. pauž bažas par to, kā Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) ietekmēs pētniecības un inovācijas projektus, jo nākamajos 5 gados ir paredzēts ņemt EUR 500 miljonus no programmas „Apvārsnis 2020” finansējuma;

B. tā kā investīcijām vidējā un augstākajā izglītībā, kā arī formālā un neformālā arodapmācībā un pētniecībā vajadzētu būt Eiropas Stratēģisko investīciju fonda mērķu pamatā, jo šīs investīcijas ir pamatfaktors, lai nodrošinātu labāku sociālo iekļaušanu un ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi un ilgtermiņā sniegtu atbalstu konkurētspējai;

C. tā kā, izmantojot EFSI, kultūras un radošās jomas kopumā ir jāuzskata par prioritāti, jo tās ir daļa no plaukstoša ekonomikas sektora un spēj radīt darbvietas un iespējas tālākai ekonomiskai un sociālai attīstībai Eiropā, ja nepieciešamās investīcijas atbilst to vajadzībām;

D. tā kā 2016. gadā sāksies daudzgadu finanšu shēmas (DFS) trešais darbības gads un būs jāveic tās vidusposma pārskatīšana, tādējādi izbeidzot nepieņemamo situāciju, ka programmām, kas jau ir apstiprinātas un līdz ar to tiek īstenotas, draud līdzekļu trūkums un tas, ka Savienība nenodrošina maksājumus; pauž īpašas bažas par to, ka līdzīga situācija var izveidoties saistībā ar jaunajām programmām un ka tas, ņemot vērā šajās programmās, īpaši „Erasmus+”, tieši iesaistīto iedzīvotāju lielo skaitu, savukārt izraisītu bīstamu uzticēšanās zudumu Eiropas Savienībai un mazinātu iedzīvotāju uzticēšanos ES iestādēm,

1. atgādina izglītības un kultūras jomas programmu nozīmību un to, ka šīm programmām ir jāpiešķir pietiekamas saistību un maksājumu apropriācijas, lai nodrošinātu, ka tās sasniedz paredzēto labuma guvēju skaitu un tādējādi rada plānoto ietekmi, vienlaikus nodrošinot,

ka saglabājas koncentrēšanās uz pārredzamību, paturot prātā subsidiaritātes un proporcionalitātes principu; atkārtoti pauž bažas par integrētās programmas „Radošā Eiropa” īstenošanu pēc tam, kad tajā būs administratīvi nodalīta apakšprogramma „Kultūra” un apakšprogramma „MEDIA”, un tam sekojošiem līdzsvara nodrošināšanas jautājumiem politikas un finansējuma ziņā;

2. atgādina arī to, ka programmām „Erasmus+” un „Radošā Eiropa” būtu jādod iespēja mazāka mēroga projektiem, kuri ir svarīgi radošumam, mobilitātei un inovācijām Eiropā; uzskata, ka no šī brīža īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazāka mēroga projektiem, kas programmā „Erasmus+” tiek īstenoti 2 skolām paredzētu pamatdarbību ietvaros, jo šajā jomā atlasīto mazāko projektu skaits pastāvīgi sarūk un tas ir tiešā pretrunā Savienības mērķiem, kas saistīti ar izglītības un mobilitātes attīstīšanu skolās; turklāt uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš mazākiem projektiem programmā „Radošā Eiropa”, jo tie nodrošina tieši Eiropai raksturīgas iezīmes, dodot iespēju māksliniekiem un kultūras darbiniekiem tikties un veidot ideju laboratorijas, kā arī izstrādāt praksi un inovācijas;

3. uzsver, ka ir steidzami jāuzlabo ES komunikācijas politika, lai efektīvāk veidotu dialogu ar pilsoņiem, dodot viņiem iespēju pilnībā izmantot tiesības būt informētiem par ES politikas veidošanu un līdzdalīgiem tajā, un aptvertu plašāku darbību klāstu; šajā sakarībā uzsver pozitīvo ietekmi, ko rada Eiropas tīkli, kurus veido vietējie un valsts plašsaziņas līdzekļi, piemēram, *EuranetPlus*; aicina Komisiju atjaunot minētajiem tīkliem ilgtspējīgu finansējumu;

4. atkārtoti norāda uz sadarbības kultūras jomā un diplomātijas nozīmību attiecībās ar ES kaimiņiem; tādēļ prasa izstrādāt saskaņotu stratēģiju, lai atbalstītu jaunu cilvēku, mākslinieku, radošu personību un citu kultūras jomā strādājošu profesionāļu mobilitāti, izmantojot kopīgus kultūras un izglītības jomas projektus, ar kuru palīdzību ES būtu jāveicina tās kultūra un vērtības; uzsver — izmantojot IV izdevumu kategorijas budžeta pozīcijas, liela nozīme ir projektiem ar partnervalstīm;

5. uzsver dalībvalstu kultūras un lingvistiskās daudzveidības nozīmību un aicina Komisiju nodrošināt šīs daudzveidības aizsardzību, stiprināšanu un veicināšanu;

6. ar aizvien lielāku skepsi raugās uz nepārredzamajām Komisijas līgumattiecībām, kas saistītas ar *Euronews* finansēšanu, īpaši ņemot vērā neseno partnerības nolīgumu pagarināšanu un jaunu investoru iesaistīšanos *Euronews*;

7. aicina Komisiju saistībā ar ESIF apsvērt iespēju no šī fonda līdzekļiem, nodrošinot papildināmību, līdzfinansēt projektus, kuri jau tiek finansēti no Kohēzijas fonda kultūras un radošo nozaru jomā un kuru mērķis ir aizsargāt Eiropas kultūras mantojumu un celt tā vērtību;

8. aicina Komisiju nekavējoties pārskatīt pašreizējos ierobežojumus, kuri Eiropas Reģionālās attīstības fondā maza mēroga infrastruktūras projektiem noteikti EUR 5 miljonu apmērā (*UNESCO* sarakstā iekļautām vietām — EUR 10 miljonu apmērā), jo tas draud samazināt investīciju apmēru kultūras jomā, kura ir vitāli svarīga ES sociālajai un ekonomiskajai attīstībai;

9. uzsver pašreizējo augsto jauniešu bezdarba līmeni un aicina piešķirt ievērojamus budžeta līdzekļus šīs problēmas risināšanai, stiprinot saiknes starp izglītību, pētniecību un

inovāciju, kurām ir izšķiroša loma jaunu cilvēku nodarbināšanā, un nodrošinot apmācību vietējo un valsts pārvaldes iestāžu darbiniekiem un ierēdņiem, īpašu uzmanību pievēršot mazāk attīstītiem reģioniem.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.6.2015
Galīgais balsojums	+: 21 –: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Damian Drăghici, Jill Evans, Petra Kammerevert, Rikke Karlsson, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Fernando Maura Barandiarán, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Norbert Erdős, Mary Honeyball, Marc Joulaud, Ernest Maragall

16.6.2015

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžeta projektu
(2015/2074(BUD))

Atzinuma sagatavotāja: *Barbara Matera*

IEROSINĀJUMI

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

A. tā kā 2013. gada novembrī Parlaments, Padome un Komisija kopīgā deklarācijā vienojās par to, ka ikgadējās budžeta procedūrās, kuras tiks īstenotas saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam, tiks attiecīgi integrēti dzimumu līdztiesības elementi;

B. tā kā dzimumu stereotipi un joprojām pastāvošās ievērojamās atšķirības vīriešu un sieviešu darba samaksā varētu atturēt vai kavēt sievietes uzsākt karjeru vai virzīties pa karjeras kāpnēm, rezultātā veidojoties nevienlīdzībai, kas negatīvi iespaidotu tautsaimniecību un ievērojami ietekmētu darbvietu izveidi; tā kā piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem, kas joprojām ir nozīmīga sieviešu nodarbinātības nozare, ir būtiski svarīga sieviešu ekonomiskajai neatkarībai un iespēju paplašināšanai; uzsver, ka Komisijai ir vairāk jāveicina sieviešu un meiteņu iesaistīšanās izglītībā un apmācībā, jo īpaši tādās jomās kā dabaszinātnes, tehniskās zinātnes, inženierzinātnes un matemātika (*STEM*) un informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT), respektīvi, nozarēs, kurās pastāv ievērojams prasmju deficīts un kurām piemīt milzīgs turpmākas izaugsmes potenciāls; tā kā tiek lēsts, ka līdz 2025. gadam *STEM* nozarēs būs aptuveni 7,7 miljoni darbvietu, savukārt IKT speciālistiem līdz 2020. gadam būs pieejami aptuveni 825 000 brīvu darbvietu;

C. tā kā vardarbība pret sievietēm ir šķērslis patiesai sieviešu un vīriešu līdztiesībai; tā kā pret sievietēm vērstas vardarbības jomā Eiropas Savienībā trūkst pieejamu un salīdzināmu datu, taču Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (*EIGE*) nodrošina piekļuvi pastāvošajiem statistikas datiem un informācijai;

D. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1381/2013, ar ko izveido programmu „Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, 10. apsvērumā ir norādīts, ka „ir svarīgi programmas īstenošanā saglabāt

nosaukumu „*Daphne*” saistībā ar konkrēto mērķi, kas ir paredzēts, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm, lai pēc iespējas saglabātu programmu „*Daphne*” atpazīstamību“,

1. atkārtoti prasa visas budžeta procedūras gaitā un daudzgadu finanšu shēmā konsekventi ievērot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā un budžeta izdevumus izmantot kā efektīvu instrumentu dzimumu līdztiesības veicināšanai un šajā nolūkā ierosina izveidot ārēju darba grupu, lai palielinātu budžeta procedūras pārredzamību attiecībā uz to, kā budžeta plānošanā tiek ievērots dzimumu līdztiesības princips;

2. uzsver, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantu sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšana ir viens no ES pamatprincipiem; atgādina, ka dzimumu līdztiesības jautājums būtu jāiekļauj visās politikas nostādnēs un jārisina visos budžeta procedūras līmeņos;

3. aicina gan Eiropas līmeņa, gan dalībvalstu stratēģijās, kas vērstas uz efektīvāku dzimumu līdztiesības veicināšanu, pieņemt dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā; uzsver nepieciešamību iezīmēt vairāk finansējuma cīņai pret jebkura veida vardarbību un diskrimināciju, kas vērsta pret sievietēm un meitenēm;

4. aicina Komisiju piešķirt finansējumu programmām, ar kurām tiek sekmēta un atbalstīta sieviešu uzņēmējdarbība un mikrofinansējuma pieejamība, galvenokārt saistībā ar Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmu (*COSME*), kā arī izmantojot Eiropas Sociālo fondu (ESF) un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (*YEI*), visus struktūrfondus un ESIF;

5. aicina dalībvalstis izmantot ESF un Eiropas Reģionālās attīstības fondā pieejamos līdzekļus dzimumu līdztiesības veicināšanai, īpaši nodarbinātības jomā, dalībvalstīm ne vien īstenojot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai, bet arī veicot tieši mazāk aizsargāto sieviešu grupām paredzētus pasākumus, pienācīgi ņemot vērā ekonomikas krīzes ietekmi, investējot kvalitatīvos sabiedriskajos pakalpojumos un — konkrēti — garantējot, lai par pieņemamu cenu būtu pieejami kvalitatīvi bērnu aprūpes, padzīvojušu cilvēku aprūpes un citu apgādājamu personu aprūpes pakalpojumi, un prasa patiesu budžeta pārredzamību attiecībā uz līdzekļiem, kas piešķirti sieviešu un vīriešu līdztiesības politikas īstenošanai (ESF, „Progress”, „*Daphne*”);

6. uzsver, ka programmā „*Erasmus+*” ir jāfinansē izglītojošas kampaņas, kas vērstas uz dzimumu stereotipu apkarošanu un izpratnes veicināšanu par vienlīdzīgām tiesībām un iespēju vienlīdzību;

7. aicina Komisiju pašreizējā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta paspārnē izveidot Eiropas mēroga centru ar dzimumu saistītas vardarbības uzraudzībai un šajā nolūkā palielināt institūta personālu, paredzot vienu papildu darbinieku; uzskata, ka citādā ziņā *EIGE* budžets būtu jāsaglabā nemainīgs;

8. atkārto iepriekš paustos aicinājumus saglabāt programmai „*Daphne*” atsevišķu pozīciju programmā „Tiesības, vienlīdzība un pilsonība”;

9. atkārtoti prasa turpināt izstrādāt dzimumspecifiskus rādītājus un datus, kas ļautu novērtēt ES vispārējo budžetu no dzimumu līdztiesības viedokļa un uzraudzīt dzimumu

līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.6.2015
Galīgais balsojums	+: 26 –: 4 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Elissavet Vozemberg, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Inés Ayala Sender, Izaskun Bilbao Barandica, Biljana Borzan, Louise Bours, Stefan Eck, Ildikó Gáll-Pelcz, Clare Moody, Branislav Škripek, Dubravka Šuica, Marc Tarabella

PIELIKUMS: ĀRLIETU KOMITEJAS VĒSTULE

Ārlietu komiteja
- Priekšsēdētājs -

Ārlietu komiteja
- Loceklis -

Atsauce: D(2015)26425

Jean Arthuis
priekšsēdētājam
Budžeta komitejas

God. priekšsēdētāj!

Tā kā šogad budžeta projekts tika iesniegts vēlu un tādēļ saspringtā grafika dēļ nav iespējams iesniegt oficiālu komitejas atzinumu, mēs vēlamies Ārlietu komitejas vārdā savu ieguldījumu izklāstīt šajā vēstulē. Ļoti ceram, ka Budžeta komitejai, izstrādājot ziņojumu par pilnvarojumu trialogam, būs iespējams ņemt vērā mūsu viedokli. Atzinīgi novērtējam to, ka budžeta procedūras pragmatiskais grafiks ir pakārtots iestāžu sarunām, tomēr mudinām Budžeta komiteju turpināt Komisijai atgādināt, ka budžeta projekts ir jāiesniedz agrāk, lai nodrošinātu to, ka turpmākajos gados komitejas atkal var savu nostāju paust parastā atzinumā.

Mūsu galvenā prerogatīva joprojām ir tas, lai budžets ļautu ES pildīt tās lomu pasaules arēnā. ES budžetam būtu precīzi jāatspoguļo ES prioritātes pasaulē, un finansējuma piešķīrumam būtu tām jāatbilst. Šajā sakarībā mēs atzinīgi vērtējam to, ka 4. izdevumu kategorijā salīdzinājumā ar 2015. gadu par 5,6 % ir palielināts saistību apropriāciju apmērs, beidzot vismaz daļēji kompensējot lielos līdzekļu samazinājumus, kas tika veikti pirmajos daudzgadu finanšu shēmas gados. Tomēr ņemot vērā nestabilo politisko klimatu mūsu kaimiņreģionos un citviet pasaulē, uzskatām, ka noteiktām prioritārām jomām ir jāpiešķir vēl vairāk līdzekļu.

Mēs vēlētos arī uzsvērt to, ka ievērojamais maksājumu apropriāciju apmēra palielinājums par 28,5 % 4. izdevumu kategorijā ir ārkārtīgi atzinīgi vērtējams, jo tas palīdzēs mazināt maksājumu apropriāciju trūkumu, kas ir apdraudējis vairāku finanšu instrumentu pienācīgu darbību. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai šis palielinājums tiktu saglabāts galīgajā budžetā. Īpaši nopietni ir cietušas Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta darbības. Turklāt, ņemot vērā Vidusjūras reģionā notiekošos konfliktus un potenciālos draudus, mēs stingri uzstājam, ka ierosinātais maksājumu apropriāciju apmērs (EUR 82,4 miljoni) būtu jāpalielina vēl vairāk, lai pienācīgi risinātu ar neizpildīto maksājumu apmēru saistīto problēmu un reaģētu uz vajadzībām, kas var rasties krīzes situācijās.

Pasaules līmeņa dalībnieka atbildīgas lomas uzņemšanās nozīmē to, ka ir jānodrošina, lai pietiekams atbalsts, stingri pamatojoties uz pieeju „vairāk par vairāk”, tiktu sniegts kaimiņu reģionu valstīm, kuras saskaras ar milzīgām problēmām visās svarīgākajās politikas jomās. Šajā

sakarībā mēs atzinīgi vērtējam to, ka šajā budžeta projektā politiskais uzsvars tiek likts uz attīstību kaimiņvalstīs gan austrumu, gan Vidusjūras reģionā. Tomēr mēs uzsveram, ka joprojām ir jāturpina palielināt Eiropas kaimiņattiecību instrumenta saistību apropriācijas, ņemot vērā to, ka krīžu skartajās valstīs ir steidzīgi vajadzīga ES rīcība. Lēmums pārsniegt 2016. gadam plānoto finansējumu, lai atbalstītu Sīrijas reģionu ir svarīgs solis, kas izvirza priekšplānā milzums problēmu, ar kurām saskaramies, bet mēs uzsveram, ka būtiskas problēmas ir vērojamas arī Lībijā un šajā sakarībā ir jāparedz specifiskas darbības. Mēs vēlētos, lai līdzīgas darbības tiktu īstenotas arī austrumu kaimiņreģionā, jo īpaši Ukrainā. Mēs atzinīgi vērtējam arī to, ka ir palielināts atbalsts Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentam, un paužam pārliecību par to, ka aktīvai cilvēktiesību aizsardzībai piešķirtā budžeta apmērs turpinās augt. Tomēr nākas aizrādīt, ka tāpat kā iepriekšējos gados budžeta projektā norādītās summas daudzās programmās neatbilst faktiski nepieciešamajam finansējuma apmēram, un mēs vēlētos Jūs mudināt veidot pamatu tam, lai galīgajā budžetā šī nepilnība tiktu novērsta. Šajā sakarībā mēs arī vēlētos uzsvērt to, ka ir ārkārtīgi nepieciešams konsekvents un lielāks atbalsts Tuvo Austrumu miera procesam, Palestīniešu pašpārvaldei un *UNWRA*.

Mēs vēlētos paust atzinību par nopietnajiem centieniem atrisināt problēmu saistībā ar iepriekš pieredzētajiem humānās palīdzības piegādes pārtraukumiem, palielinot maksājumu apropriācijas. Mēs tomēr vēlamies uzsvērt, ka saistībā ar pašlaik notiekošajām humanitārajām krīzēm visā pasaulē šim instrumentam ir jāpiešķir lielāki līdzekļi.

Attiecībā uz Eiropas Ārējās darbības dienestu pieņemam zināšanai, ka jautājums par ES īpašajiem pārstāvjiem paredzētās budžeta pozīcijas pārvietošanu no KĀDP budžeta uz EĀDD budžetu vēl joprojām nav atrisināts. Lai gan šādas pārvietošanas nepieciešamība tika norādīta EĀDD pārskatā, mēģinājumi to paveikt nu jau ievērojamu laiku ir apstājušies. Joprojām uzskatām — lai nodrošinātu pareizi integrētu ES ārpolitiku, ES diplomātiskā darbība ir jākonsolidē šādā veidā.

Mēs būtu ļoti pateicīgi, ja, gatavojot ziņojumu, šie ierosinājumi tiktu ņemti vērā.

Cieņā

Elmar Brok
(paraksts)

Cristian Dan Preda
(paraksts)

PIELIKUMS: STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS VĒSTULE

Starptautiskās tirdzniecības komiteja

MJ/cp
EXPO-COM-INTA D(2015)28724

José Manuel Fernandes
2016. gada budžeta galvenais referents
Budžeta komiteja

Temats: Pilnvarojums trialogam par 2016. finanšu gada budžeta projektu

Kā Starptautiskās tirdzniecības (INTA) komitejas referents par 2016. gada budžetu vēlētos Jūs informēt par INTA komitejas prioritātēm saistībā ar 2016. gada budžetu, par kurām 2015. gada 15. jūnijā vienojās INTA komitejas koordinatori.

Pirmkārt, INTA komiteja uzskata, ka Eiropas Savienības budžetā ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem būtu jāapstiprina tas, ka saskaņā ar Komisijas definēto nostāju tirdzniecība ir viena no svarīgākajām prioritātēm tās darba programmā. Tirdzniecība ir ne tikai spēcīgs instruments izaugsmes un darbvietu radīšanai Eiropā, bet arī svarīgs ārpolitikas instruments, ar kuru var atbalstīt plašākus ES starptautiskos mērķus, tādējādi popularizējot visā pasaulē tādas Eiropai būtiskas vērtības kā miers, brīvība un demokrātija. Tirdzniecība var būt instruments, ar ko uzlabot darba, vides un cilvēktiesību standartus. Lai šos mērķus sasniegtu, ir jāpiešķir pietiekami finanšu resursi.

Ir sagaidāms, ka kopīga tirdzniecības politika turpmāk ieņems aizvien svarīgāku vietu, lai risinātu ar tirdzniecību saistītas problēmas, kas rodas, mainoties ģeopolitiskajai videi. Lai veidotu spēcīgu tirdzniecības un investīciju stratēģiju un nodrošinātu to, ka tirdzniecība joprojām ir efektīvs instruments nodarbinātības, ekonomiskās izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai, ir ārkārtīgi svarīgi no Savienības budžeta piešķirt pietiekamus finanšu resursus.

Turklāt ES tirdzniecības sarunu darba kārtība ir ļoti vērienīga: TTIP, Japāna, investīciju nolīgums ar Ķīnu, *ASEAN* valstis, ĀKK valstis, ar Meksiku un Čīli noslēgto asociācijas nolīgumu atjaunināšana, pakalpojumu tirdzniecības nolīgums, PTO u. c. Saistībā ar pašreiz notiekošajām un gaidāmajām sarunām būs vajadzīgi lieli resursi no Eiropas Komisijas dienestiem, galvenokārt no Tirdzniecības ģenerāldirektorāta. Tādēļ, lai ES spētu sarunās veiksmīgi vienoties par savu vērienīgo darba kārtību tirdzniecības jomā, ir pietiekami jāpalielina tirdzniecības darbībām paredzētais budžets.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mūsu tirdzniecības nolīgumi tiktu pārvaldīti pareizi. Šajā sakarībā INTA komiteja ir vienisprātis ar Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 2/2014 „Vai preferenciālie tirdzniecības režīmi tiek pienācīgi pārvaldīti” pausto viedokli par to, ka Komisijai ir jādara vairāk, lai uzraudzītu noslēgto tirdzniecības nolīgumu īstenošanu un to

radītās sekas. ES pilnīgi noteikti iegūtu, piešķirot pietiekamus līdzekļus pagaidu un *ex post* novērtēšanai par to, kā trešās valstis izpilda savas saistības pret ES. Šai novērtēšanai būtu jākļūst par svarīgu daļu budžeta pozīcijās, kas ir saistītas ar tirdzniecības darbībām, jo ir būtiski nodrošināt to, ka Komisija ir spējīga pierādīt — abu likumdevēju pieņemtās politikas nostādnes tiešām ir nesušas gaidītos rezultātus.

INTA komitejas locekļi ir nobažījušies par to, ka daudzi ES pilsoņi globalizāciju saista ar sarūkošu Eiropas produkcijas apjomu un zaudētām darbvietām. Lai atgūtu pilsoņu uzticēšanos, Komisijai ir jāiegulda vairāk līdzekļu, lai izveidotu efektīvāku stratēģiju saziņai par Savienības tirdzniecības politikas jautājumiem, kā arī starptautiskās tirdzniecības priekšrocībām un trūkumiem.

Šajā sakarībā mēs vēlētos uzsvērt, ka būtu pilnībā jāizmanto visi pieejamie ES līdzekļi, lai kalpotu pilsoņu interesēm un atbalstītu to, ka Savienībā joprojām tiek veidotas jaunas augstvērtīgas darbvietas.

INTA komiteja uzstāj, ka 2016. gada budžetā ir jāatspoguļo Pasaules Tirdzniecības organizācijas Devītās ministru konferences laikā gūtie panākumi. Pietiekams finansējums ir jāpiešķir īpaši programmām, kas vajadzīgas, lai jaunattīstības valstis un vismazāk attīstītās valstis varētu īstenot tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu. Šajā nolūkā būs jāsniedz PTO partneriem tehniskā palīdzība un atbalsts spēju veidošanā, galvenokārt izmantojot palīdzību tirdzniecībai.

Ņemot vērā to, ka pašlaik tiek risinātas lielākās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) problēmas, INTA komiteja joprojām uzsver, ka EKP būtu jāpiešķir pietiekami budžeta līdzekļi tā, lai mūsu tuviem partneriem, jo īpaši austrumu partnerības valstīm un valstīm, kurās notika Arābu pavasaris, tiktu darīts pieejams pienācīgs ar tirdzniecību saistīts tehniskais atbalsts un palīdzība. INTA komiteja uzstāj, ka Savienības budžetā ir jāatspoguļo makrofinansiālās palīdzības programmas nozīme, jo tā ir izrādījusies ārkārtīgi lietderīgs instruments atbalsta piedāvāšanai partneriem, kas atrodas smagā finansiālā stāvoklī. Mēs vēlētos atgādināt, ka Eiropas Parlaments 2015. gada 15. aprīlī pieņēma lēmumu par trešo makrofinansiālās palīdzības programmu Ukrainai līdz pat EUR 1,8 miljardu apmērā. Izvērtējot Ukrainai sniegto palīdzības kopumu, ir redzams, ka, piešķirot ekonomisko un finansiālo palīdzību trešām valstīm, ir svarīgi nodrošināt zināmu elastības pakāpi, jo ES partnervalstīs var ļoti strauji rasties dažādas krīzes.

Visbeidzot, ir svarīgi, lai Savienības budžetā tiktu paredzēts finansējums iniciatīvām, ar kurām tiek veicināta Eiropas MVU internacionalizācija. Tomēr šajā jautājumā ir jādara vairāk, jo tikai 13 % no Eiropas MVU pašlaik aktīvi darbojas ārpus ES. Lai nodrošinātu to, ka ES līdzekļi Eiropas MVU internacionalizācijas veicināšanai tiek izlietoti maksimāli lietderīgi un efektīvi, INTA komitejas locekļi vēlas, lai Komisija izvērtētu un uzlabotu pašreizējos instrumentus, kā arī nodrošinātu dažādu šajā jomā veikto darbību pienācīgu kontroli un uzraudzību.

Cieņā

Reimer BÖGE

PIELIKUMS: PILSOŅU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS VĒSTULE

IPOL-COM-LIBE D (2015) 27747

Budžeta komitejas priekšsēdētājam
Jean Arthuis
WIC M02024
Strasbūrā

Temats: ***LIBE prioritātes 2016. gada budžetā***

Godātais *Arthuis* kungs!

Ņemot vērā jūlija trialogu un Jūsu pilnvaras šīm sarunām, es vēlētos Jūs informēt par LIBE komitejas prioritātēm 2016. gada budžetā.

LIBE komitejai ir ārkārtīgi svarīgi nākamā gada budžetā nodrošināt atbilstīgus budžeta līdzekļus, lai risinātu humanitārās problēmas saistībā ar pieaugošo ieceļotāju skaitu un traģiskajiem bojāejas gadījumiem, jo īpaši ņemot vērā situāciju Vidusjūras reģionā.

2016. gada budžeta projektā ir ietverti atzinīgi vērtējami soļi pareizajā virzienā. Elastības instrumenta izmantošana un pagaidu pārvietošanas mehānisma ieviešana ir vērtējama atzinīgi. LIBE komiteja arī atzinīgi vērtē priekšlikumu 2016. gada budžeta projektā būtiski palielināt Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) līdzekļus, un attiecībā uz šo fondu Komiteja aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, lai visiem priekšlikumiem šajā jomā būtu pieejami pietiekami resursi. Parlaments ir pastāvīgi uzsvēris nepieciešamību darīt visu iespējamo, lai turpmāk novērstu dzīvību zaudēšanu jūrā, un sniegt nepieciešamos līdzekļus, lai nodrošinātu meklēšanas un glābšanas pienākumu efektīvu izpildi.

Turklāt lielākā daļa grupu LIBE komitejā atzinīgi vērtē budžetā ierosināto palielinājumu *Frontex* vajadzībām un atbalsta Komisijas priekšlikumu pārdales fondu neattiecināt uz *EASO*, *Frontex*, *Eurojust* un Eiropolu. Komiteja tomēr pauž nožēlu par *EASO* paredzēto budžeta līdzekļu samazināšanu sakarā ar neiztērētajiem līdzekļiem iepriekšējā finanšu gadā un uzstāj, ka *EASO* ir jāpiešķir pietiekami līdzekļi, lai tā varētu izpildīt savus uzdevumus, tādējādi radot aģentūrai iespēju reaģēt uz pieaugošo darba slodzi. Komiteja atkārtoti aicina Komisiju pārskatīt pārdales fondu, labāk ņemot vērā katras aģentūras darba slodzi un uzdevumus. Komiteja uzstāj uz nepieciešamību nodrošināt pienācīgu finansējumu, lai risinātu jaunus problēmjautājumus migrācijas un iekšējās drošības jomā.

Komiteja uzskata, ka Komisijai būtu papildus jāskaidro un sīkāk jāizklāsta ietekme uz budžetu, ko radīs saistībā ar Eiropas Drošības programmu ierosinātie pasākumi, jo īpaši attiecībā uz Eiropolu un ar to saistītajiem uzdevumiem tādās jomās kā cīņa pret terorismu,

organizētā noziedzība un kibernoziedzība, lai likumdevēji būtu labāk informēti par atbilstošu līdzekļu apmēru, kas jāpiešķir minētajiem mērķiem.

Turklāt komiteja aicina uzlabot to instrumentu finansēšanu, ar kuriem uzrauga un veicina tiesiskumu un tiesu sistēmu pareizu darbību. Šajā sakarībā ar nožēlu atzīmē, ka Pamattiesību aģentūra nav saņēmusi nekādu budžeta palielinājumu, lai gan tai ir būtisks uzdevums uzraudzīt pamattiesību ievērošanu.

Visbeidzot, Komiteja aicina Komisiju izvērtēt Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra vajadzības, ņemot vērā palielināto darba slodzi, kas saistīta ar pieaugošo skaitu jaunu psihoaktīvo vielu.

Ar cieņu

Claude Moraes

Claude MORAES

PIELIKUMS: KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS VĒSTULE

Konstitucionālo jautājumu komiteja
Priekšsēdētāja

Ref.: D(2015)29275

Jean Arthuis
Budžeta komitejas priekšsēdētājam
Altiero Spinelli ēkā
ASP 09G205
B-1047 Briselē

Temats: **AFCO komitejas prioritātes attiecībā uz pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžetu**

God. priekšsēdētāj!

Konstitucionālo jautājumu komiteja, kuru es vadu, apzinās, ka, Komisijai iesniedzot 2016. gada budžeta projektu 2015. gada 27. maijā, šī gada budžeta procedūra ir sākta nedaudz vēlāk nekā parasti. Tā kā šā iemesla dēļ Jūsu ziņojumam par pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžetu ir noteikts ļoti saspringts pieņemšanas grafiks, AFCO komitejas koordinatori 2015. gada 26. februāra sanāksmē vienojās par to, ka mūsu komiteja sagatavos materiālu šī ziņojuma projektam kā vēstuli, kurā izklāstītas AFCO komitejas prioritātes attiecībā uz nākamā gada budžetu.

Tādēļ Konstitucionālo jautājumu komiteja vēlētos vērst Jūsu uzmanību uz šādām prioritārām jomām, kuras būtu jāapskata sarunās par nākamā gada budžetu:

- uzklausīšanā, kas šogad tika rīkota par līdzšinējo Eiropas pilsoņu iniciatīvas īstenošanu, uzzinājām, ar kādiem šķēršļiem Eiropas pilsoņi saskaras, izmantojot tiesības sākt šādu iniciatīvu. Tā kā šī instrumenta popularitāte strauji aug un mēs vēlētos, lai pilsoņiem būtu vieglāk to izmantot, AFCO komiteja gribētu, lai šai programmai un tās pamatā esošajai komunikācijas stratēģijai tiktu piešķirts atbilstīgs finansējums mērķu sasniegšanai un tās pamanāmība tiktu uzlabota, paredzot šai programmai atsevišķu apakšpozīciju;

- AFCO komiteja arī pauž gandarījumu par to, ka Komisija ir ierosinājusi palielināt finansējumu programmai „Eiropa pilsoņiem" un saziņai, jo šie instrumenti ir svarīgi, lai pastiprinātu līdzdalības demokrātijas procesus Eiropas Savienībā un veidotu pilsoņu uzticēšanos un izpratni par Eiropas politikas nostādnēm un virzieniem;

- attiecībā uz Parlamenta budžetu ir vērts nodrošināt pietiekamu finansējumu komunikācijas programmām, ar kurām tiek veicināta mijiedarbība ar pilsoņiem un viņi tiek informēti par

Parlamenta darbībām un ar kurām tiek uzlaboti pasākumi informācijas apmaiņai ar valstu parlamentiem.

Esmu pārliecināta, ka Budžeta komiteja, gatavojot pilnvarojumu trialogam par 2016. gada budžetu, ņems vērā mūsu ierosinājumus.

Cieņā

Danuta Hübner

Kopija nosūtīta: *José Manuel Fernandes*, BUDG komitejas referentam par 2016. gada budžetu, III iedaļa — Komisija,
Gérard Deprez, BUDG komitejas referentam par 2016. gada budžetu
— citas iedaļas.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	23.6.2015
Galīgais balsojums	+: 29 –: 4 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Janusz Lewandowski, Ivan Štefanec, Nils Torvalds, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Tiziana Beghin, Marco Zullo